

Briuselis, 2021 m. liepos 22 d.
(OR. en)

10286/21

Tarpinstitucinė byla:
2021/0239 (COD)

EF 224
ECOFIN 661
DROIPEN 119
ENFOPOL 256
CT 92
FISC 107
COTER 82
CODEC 1001

PRIDEDAMAS PRANEŠIMAS

nuo:	Europos Komisijos generalinės sekretorės, kurios vardu pasirašo direktorė Martine DEPREZ
gavimo data:	2021 m. liepos 22 d.
kam:	Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretoriui Jeppe TRANHOLMUI-MIKKELSENUI
Komisijos dok. Nr.:	COM(2021) 420 final
Dalykas:	Pasiūlymas dėl EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTO dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar terorizmo finansavimui prevencijos

Delegacijoms pridedamas dokumentas COM(2021) 420 final.

Pridedama: COM(2021) 420 final

EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2021 07 20
COM(2021) 420 final

2021/0239 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar terorizmo finansavimui prevencijos

(Tekstas svarbus EEE)

{SEC(2021) 391 final} - {SWD(2021) 190 final} - {SWD(2021) 191 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

Pinigų plovimas ir terorizmo finansavimas kelia didelę grėsmę ES ekonomikos ir finansų sistemos vientisumui ir jos piliečių saugumui. Europolo duomenimis, nustatoma, kad maždaug 1 proc. ES metinio bendrojo vidaus produkto yra „susiję su įtartina finansine veikla“¹. 2019 m. liepos mėn., po keleto didelio atgarsio sulaukusių įtariamo pinigų plovimo atvejų, susijusių su Sąjungos kredito įstaigomis, Komisija patvirtino dokumentų rinkinį², kuriame išanalizuotas tuo metu galiojusios ES kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemos veiksmingumas ir padaryta išvada, kad būtina atlikti reformas. Atsižvelgiant į tai, 2020–2025 m. ES saugumo sąjungos strategijoje³ buvo pabrėžta, kad, siekiant apsaugoti europiečius nuo terorizmo ir organizuoto nusikalstamumo, svarbu stiprinti ES kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemą.

2020 m. gegužės 7 d. Komisija pristatė visapusiškos Sąjungos kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu politikos veiksmų planą⁴. Šiame veiksmų plane Komisija išipareigojo imtis priemonių, kad būtų sustiprintos ES kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu taisyklės ir jų įgyvendinimas, ir nustatė šešis prioritetus arba ramsčius:

1. veiksmingo esamos ES kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemos įgyvendinimo užtikrinimas,
2. bendro ES kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu taisyklių sąvado sukūrimas,
3. ES lygmens kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu priežiūros užtikrinimas,
4. paramos FŽP ir jų bendradarbiavimo mechanizmo sukūrimas,
5. ES lygmens baudžiamosios teisės nuostatų vykdymo užtikrinimas ir keitimasis informacija,
6. ES kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemos tarptautinio aspekto stiprinimas.

Veiksmų plano 1, 5 ir 6 ramsčiai jau įgyvendinami, o dėl kitų reikia imtis teisėkūros veiksmų. Šis pasiūlymas dėl reglamento patenka į keturių pasiūlymų dėl kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu teisės aktų rinkinį, kuris laikomas viena nuoseklia visuma įgyvendinant 2020 m. gegužės 7 d. Komisijos veiksmų planą ir kuriuo sukuriami nauja ir nuoseklesnė kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reguliavimo ir institucinė sistema ES. Rinkinys apima:

- šį pasiūlymą dėl Reglamento dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui (PP) ir terorizmo finansavimui (TF) prevencijos,

¹ Europolo ataskaita „From suspicion to action: Converting financial intelligence into greater operational impact“ (2017 m.).

² Komisijos komunikatas „Siekiant geresnio ES kovos su pinigų plovimu ir kovos su terorizmo finansavimu sistemos įgyvendinimo“ (COM(2019) 360 *final*), Komisijos ataskaita dėl naujausių įtariamų pinigų plovimo atvejų, susijusių su ES kredito įstaigomis, vertinimo (COM(2019) 373 *final*), Ataskaita dėl finansinės žvalgybos padalinių bendradarbiavimo sistemos vertinimo (COM(2019) 371 *final*); Viršnacionalinio rizikos vertinimo ataskaita (COM(2019) 370 *final*).

³ COM(2020) 605 *final*.

⁴ Komisijos komunikatas dėl visapusiškos Sąjungos kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu politikos veiksmų plano (C(2020) 2800), OL C 164, 2020 5 13, p. 21–33.

- pasiūlymą dėl Direktyvos⁵, kuria nustatomi mechanizmai, kuriuos turi įdiegti valstybės narės finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar terorizmo finansavimui prevencijos tikslais, kuria panaikinama Direktyva (ES) 2015/849⁶,
- pasiūlymą dėl Reglamento, kuriuo įsteigiama ES kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu institucija (AMLA)⁷, ir
- pasiūlymą dėl naujos Reglamento (ES) 2015/847 redakcijos, pagal kurią atsekamumo reikalavimai turi būti taikomi ir kriptoturtui⁸.

Šiuo pasiūlymu dėl teisėkūros procedūra priimamo akto kartu su pasiūlymu dėl direktyvos ir pasiūlymu dėl naujos Reglamento (ES) 2015/847 redakcijos įgyvendinamas tikslas sukurti bendrą ES taisyklių sąvadą (2 ramstis).

Tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba pritaria Komisijos 2020 m. gegužės mėn. numatytam veiksmų planui. Savo 2020 m. liepos 10 d. rezoliucijoje Europos Parlamentas paragino sugriežtinti Sąjungos taisykles ir palankiai įvertino planus pertvarkyti institucinę ES kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu struktūrą⁹. 2020 m. lapkričio 4 d. ECOFIN taryba priėmė išvadas, kuriomis pritarė kiekvienam Komisijos veiksmų plano ramsčiui¹⁰.

Poreikį suderinti taisykles visoje vidaus rinkoje patvirtina Komisijos 2019 m. ataskaitose pateikti įrodymai. Šiose ataskaitose nustatyta, kad, nors Direktyvos (ES) 2015/849 reikalavimai yra plataus masto, dėl galimybių juos taikyti tiesiogiai ir detalumo stokos valstybėse narėse jie taikomi ir aiškinami skirtingai. Dėl šios padėties negalima veiksmingai spręsti tarpvalstybinių situacijų, todėl tie reikalavimai nėra tinkami siekiant deramai apsaugoti vidaus rinką. Dėl jos taip pat atsiranda papildomos išlaidos ir našta tarpvalstybines paslaugas teikiantiems veiklos vykdytojams bei priežastis vykdyti reglamentavimo arbitražą.

Siekiant išspręsti minėtus klausimus ir išvengti reguliavimo skirtumų, visos privačiam sektoriui taikomos taisyklės buvo perkeltos į pasiūlymą dėl kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reglamento, o kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu institucinės sistemos organizavimo nacionaliniu lygmeniu klausimas paliktas spręsti direktyvoje, pripažįstant, kad šioje srityje valstybėms narėms reikia lankstumo.

Tačiau šiuo pasiūlymu ne tik perkeliamos nuostatos iš dabar galiojančios Kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu direktyvos į reglamentą; siekiant užtikrinti geresnį kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu taisyklių taikymo suderinimą ir konvergenciją visoje ES, atliekami keli esminiai pakeitimai:

- siekiant sumažinti naujas ir atsirandančias rizikas, įpareigotųjų subjektų sąrašas išplečiamas įtraukiant kriptoturto paslaugų teikėjus ir kitus sektorius, pavyzdžiui, sutelktinio finansavimo platformas ir migracijos veiklos vykdytojus;
- siekiant užtikrinti nuoseklų taisyklių taikymą visoje vidaus rinkoje, patikslinami su vidaus politika, kontrolės priemonėmis ir procedūromis susiję ir grupių atveju

⁵ COM(2021) 423 *final*.

⁶ 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).

⁷ COM(2021) 421 *final*.

⁸ COM(2021) 422 *final*.

⁹ 2020 m. liepos 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl visapusiškos Sąjungos kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu politikos. Komisijos veiksmų planas ir kiti pastarojo meto pokyčiai (2020/2686(RSP)), P9_TA(2020) 0204.

¹⁰ Tarybos išvados dėl kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu, 12608/20.

taikomi reikalavimai, o išsamaus klientų patikrinimo priemonės aprašomos detaliau, nustatant aiškesnius reikalavimus pagal kliento rizikos lygį;

- su trečiosiomis valstybėmis susiję reikalavimai peržiūrimi siekiant užtikrinti, kad toms valstybėms, kurios kelia grėsmę Sąjungos finansų sistemai, būtų taikomos sustiprintos išsamaus patikrinimo priemonės;
- šiek tiek patikslinti su politikoje dalyvaujančiais asmenimis susiję reikalavimai, ypač politikoje dalyvaujančio asmens apibrėžtis;
- supaprastinami tikrosios nuosavybės reikalavimai, kad visoje Sąjungoje būtų užtikrintas tinkamas skaidrumas, ir nustatomi nauji reikalavimai paskirtiesiems asmenims ir užsienio subjektams, siekiant sumažinti riziką, kai nusikaltėliai slepiasi tarpiniuose lygmenyse;
- siekiant geriau paaiškinti, kaip turi būti pranešama apie įtartinus sandorius, aiškiau aprašomos grėsmės, dėl kurių gali kilti įtarimų, o informacijos atskleidimo ir keitimosi informacija tarp privačių asmenų reikalavimai lieka nepakeisti;
- siekiant užtikrinti visišką suderinamumą su ES duomenų apsaugos taisyklėmis, nustatomi tam tikrų kategorijų asmens duomenų tvarkymo reikalavimai ir trumpesnis asmens duomenų saugojimo terminas;
- sustiprinamos priemonės, kuriomis siekiama sumažinti piktnaudžiavimą pareikštinėmis priemonėmis, ir įtraukiama nuostata, kuria apribojamas grynųjų pinigų naudojimas dideliuose sandoriuose, atsižvelgiant į įrodytą mažą šiuo metu taikomos metodikos, pagal kurią kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimus atsiskaitymų didelėmis grynųjų pinigų sumomis atvejais įgyvendina prekiautojai prekėmis, poveikį.

Reglamente nustačius išsamesnes už šiuo metu Direktyvoje (ES) 2015/849 nustatytas tiesiogiai taikomas kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu taisykles, bus ne tik skatinama kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu priemonių taikymo konvergencija valstybėse narėse, bet ir sukurta nuosekli sistema, pagal kurią AMLA galės stebėti, kaip tokios taisyklės taikomos, vykdydama savo, kaip tiesioginės tam tikrų įpareigotųjų subjektų priežiūros institucijos, funkcijas.

• **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Šio pasiūlymo atspirties tašku pasirinkta šiuo metu galiojanti Direktyva (ES) 2015/849 su pakeitimais, padarytais Direktyva (ES) 2018/843¹¹. Nors jis ir grindžiamas dabartiniu rizika pagrįstu ir visapusišku požiūriu, pasiūlyme šis požiūris išplečiamas ir sustiprinamas, siekiant užtikrinti didesnę kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimų taikymo veiksmingumą ir tarpvalstybinį nuoseklumą. Remiantis Direktyva(ES) 2018/843 padarytais pakeitimais, šiame pasiūlyme supaprastinami visoje vidaus rinkoje taikomi tikrosios nuosavybės skaidrumo reikalavimai, kuriais sprendžiamos situacijos, kai dėl detalumo stokos nusikaltėliai gali pasinaudoti silpniausią grandimi. Šis pasiūlymas turi būti vertinamas kaip rinkinio dalis kartu su kitais teikiamais pasiūlymais dėl teisės aktų, kurie yra visiškai suderinami vienas su kitu.

Šis pasiūlymas atitinka naujausius Finansinių veiksmų darbo grupės (FATF) rekomendacijų pakeitimus, ypač susijusius su subjektų, kuriems taikomi kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimai, grupės išplėtimu įtraukiant kriptoturto paslaugų teikėjus, ir priemones, kurių turi imtis įpareigotieji subjektai, siekdami įvertinti ir sumažinti tikslinių

¹¹ Visos nuorodos į „galiojančius ES kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu teisės aktus“ šiame aiškinamajame memorandume turėtų būti laikomos nuorodomis į šią direktyvą.

finansinių sankcijų vengimo riziką. Vadovaujantis FATF standartais, šiuo pasiūlymu užtikrinamas nuoseklus visos Sąjungos požiūris siekiant sumažinti su pareikštinėmis akcijomis ir ilgalaikėmis pareikštinių akcijų pirkimo teisėmis (variantais) susijusią riziką. Viršijant FATF standartus, pasiūlyme sprendžiamas rizikos, kuri būdinga tik Sąjungai arba daro poveikį Sąjungos lygmeniu, pavyzdžiui, atsirandančios dėl migracijos modelių arba atsiskaitymų didelėmis grynųjų pinigų sumomis, klausimas.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

ES kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu teisės aktai yra susiję su keliais ES finansinių paslaugų ir baudžiamosios teisės sričių teisės aktais. Tai ES teisės aktai dėl mokėjimų ir lėšų pervedimo (Mokėjimo paslaugų direktyva, Mokėjimo sąskaitų direktyva, Elektroninių pinigų direktyva¹²). Toliau pateikiami keli pavyzdžiai, kaip buvo užtikrintas suderinamumas su kitais ES teisės aktais:

- Į subjektų, kuriems taikomos kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu taisyklės, sąrašą įtraukus kriptoturto paslaugų teikėjus ir nustačius informacijos apie virtualų turtą perdavimo reikalavimus bus papildytas naujausias 2020 m. rugsėjo 24 d. skaitmeninių finansų dokumentų rinkinys¹³ ir užtikrintas visiškas ES sistemos ir FATF standartų nuoseklumas.
- Taikant metodą, pagal kurį nustatomi subjektai, kuriems taikomos kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu taisyklės, bus užtikrintas ir suderinamumas su neseniai priimtu Reglamentu dėl Europos sutelktinio finansavimo paslaugų teikėjų¹⁴, nes pagal jį ES kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu taisyklės bus taikomos ir sutelktinio finansavimo platformoms, kurios nepatenka į minėto reglamento taikymo sritį, dėl to, kad jame numatytos tam tikros kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu priemonės, kurios taikomos į jo taikymo sritį patenkančioms sutelktinio finansavimo platformoms.
- Išsamaus klientų patikrinimo taisyklių pakeitimai apima nuostatas, kuriomis siekiama išsamų klientų patikrinimą geriau apibrėžti tais atvejais, kai klientas prisijungia nuotoliniu būdu, atsižvelgiant į Komisijos siūlomą eIDAS reglamento pakeitimą, susijusį su Europos skaitmeninės tapatybės sistema¹⁵, apimančia Europos skaitmeninės tapatybės dėkles ir atitinkamą patikimumo užtikrinimo paslaugą, ypač elektroninį požymių liudijimą. Tai atitinka Skaitmeninių finansų strategiją¹⁶.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

- **Teisinis pagrindas**

Šis reglamento pasiūlymas grindžiamas SESV 114 straipsniu, t. y. tuo pačiu teisiniu pagrindu kaip ir dabartinė ES kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu teisinė sistema. 114

¹² Atitinkamai Direktyva (ES) 2015/2366, Direktyva 2014/92/ES ir Direktyva 2009/110/EB.

¹³ Ypač pasiūlymas dėl Reglamento dėl kriptoturto rinkų, COM(2020) 593 *final*.

¹⁴ 2020 m. spalio 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2020/1503 dėl Europos sutelktinio finansavimo paslaugų verslui teikėjų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2017/1129 ir Direktyva (ES) 2019/1937 (OL L 347, 2020 10 20, p. 1).

¹⁵ 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 910/2014 dėl elektroninės atpažinties ir elektroninių operacijų patikimumo užtikrinimo paslaugų vidaus rinkoje ir Europos Parlamento ir Tarybos pasiūlymas dėl Reglamento, kuriuo dėl Europos skaitmeninės tapatybės sistemos nustatymo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 910/2014, COM(2021) 281 *final*.

¹⁶ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui dėl ES skaitmeninių finansų strategijos, COM(2020) 591 *final*.

straipsnis yra tinkamas teisinis pagrindas atsižvelgiant į didelę grėsmę, kurią vidaus rinkai kelia pinigų plovimas ir terorizmo finansavimas, ekonominius nuostolius ir bendrosios rinkos veikimo sutrikdymus bei žalą reputacijai visos Sąjungos tarpvalstybiniu lygmeniu.

- **Subsidiarumo principas**

Vadovaujantis Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatytais subsidiarumo ir proporcingumo principais, valstybės narės negali deramai pasiekti siūlomo veiksmo tikslų, dėl to jų geriau siekti Sąjungos lygmeniu. Pasiūlymu neviršijama to, kas būtina siekiant nustatytų tikslų.

Komisijos 2019 m. kovos su pinigų plovimu priemonių rinkinys parodė, kaip nusikaltėliai sugeba išnaudoti valstybių narių kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu tvarkos skirtumus. Neteisėtų pinigų srautai ir terorizmo finansavimas gali pakenkti Sąjungos finansų sistemos stabilumui ir reputacijai bei kelti grėsmę tinkamam vidaus rinkos veikimui. Priemonės, kurių imamasi tik nacionaliniu lygmeniu, gali turėti neigiamą poveikį vidaus rinkai ir prisidėti prie jos susiskaidymo. ES veiksmai yra pagrįsti siekiant išlaikyti vienodas veiklos sąlygas visoje ES ir subjektams visose valstybėse narėse taikyti nuoseklius pinigų plovimo prevencijos ir kovos su terorizmo finansavimu įpareigojimus. Dėl didžiają dalimi tarpvalstybinio pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo pobūdžio, siekiant užkirsti kelią šiems nusikaltimams, labai svarbu užtikrinti gerą nacionalinių priežiūros institucijų ir FŽP bendradarbiavimą. Daugelis subjektų, kuriems taikomi kovos su pinigų plovimu įpareigojimai, vykdo tarpvalstybinę veiklą, o skirtingi nacionalinių priežiūros institucijų ir FŽP metodai trukdo jiems vykdyti optimalius kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu veiksmus visos grupės lygmeniu.

- **Proporcingumo principas**

Proporcingumas buvo neatskiriama prie pasiūlymo pridedamo poveikio vertinimo dalis, o visos siūlomos galimybės įvairiose reglamentavimo srityse buvo įvertintos atsižvelgiant į proporcingumo tikslą. Dėl pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo tarpvalstybinio pobūdžio valstybėse narėse reikalingas nuoseklus ir suderintas požiūris, pagrįstas vienu taisyklių rinkiniu, patektu bendro taisyklių sąvado forma. Tačiau šiame pasiūlyme netaikomas maksimalaus suderinimo principas, nes jis nedera su esminiu ES kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemos rizika pagrįstu pobūdžiu. Srityse, kuriose tai pateisinama dėl specifinės nacionalinės rizikos, valstybės narės gali pačios nustatyti griežtesnes taisykles, nei nustatyta šiame pasiūlyme.

- **Priemonės pasirinkimas**

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas yra tinkama priemonė, padėsianti sukurti vieną taisyklių sąvadą, kurį bus galima taikyti tiesiogiai ir nedelsiant, taip panaikinant galimybę taikyti skirtingas nuostatas skirtingose valstybėse narėse dėl perkėlimo į nacionalinę teisę skirtumų. Tiesiogiai ES lygmeniu taikomas taisyklių rinkinys taip pat reikalingas siekiant, kad ES lygmeniu būtų galima prižiūrėti tam tikrus įpareigotuosius subjektus, kaip siūloma kartu su šiuo pasiūlymu pateikiamame reglamento dėl AMLA įsteigimo projekte.

3. **EX POST VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI**

- **Galiojančių teisės aktų *ex post* vertinimas / tinkamumo patikrinimas**

Išsamus galiojančios ES kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemos *ex-post* vertinimas dar neatliktas, atsižvelgiant į naujausius teisės aktų pokyčius. Direktyva

(ES) 2015/849 buvo priimta 2015 m. gegužės 20 d., o jos perkėlimo į valstybių narių nacionalinę teisę terminas buvo 2017 m. birželio 26 d. Direktyva (ES) 2018/843 buvo priimta 2018 m. gegužės 30 d., o jos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas buvo 2020 m. sausio 10 d. Perkėlimo kontrolė vis dar vykdoma. Tačiau 2019 m. liepos mėn. Komisijos komunikate ir pirmiau minėtose prie jo pridėtose ataskaitose įvertintas tuo metu galiojusio ES kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemos veiksmingumas.

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Konsultacijų strategiją šiam pasiūlymui pagrįsti sudarė kelios dalys:

- konsultacijos dėl gairių, rengiantis paskelbti Komisijos veiksmų planą. Konsultacijos Komisijos portale „Išsakykite savo nuomonę“ vyko nuo 2020 m. vasario 11 d. iki kovo 12 d. ir buvo gautos 42 įvairių suinteresuotųjų šalių nuomonės;
- viešos konsultacijos dėl veiksmų plane numatytų veiksmų, kuriose galėjo dalyvauti plačioji visuomenė ir visos suinteresuotųjų šalių grupės, vykusios nuo 2020 m. gegužės 7 d. iki rugpjūčio 26 d. Konsultacijų metu buvo gautos 202 oficialios nuomonės;
- tikslinės konsultacijos su valstybėmis narėmis ir kompetentingomis kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu institucijomis. Valstybės narės turėjo galimybę pareikšti savo nuomonę įvairiuose Pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo ekspertų grupės posėdžiuose, o ES FŽP prisidėjo prie FŽP platformos posėdžių ir pateikė rašytinius dokumentus. Diskusijos buvo paremtos tikslinėmis konsultacijomis su valstybėmis narėmis ir kompetentingomis institucijomis, naudojant klausimynus;
- 2020 m. kovo mėn. Europos bankininkystės institucijai pateiktas prašymo dėl rekomendacijų. EBI savo rekomendacijas pateikė rugsėjo 10 d.;
- 2020 m. liepos 23 d. EDAPP paskelbė nuomonę dėl Komisijos veiksmų plano;
- 2020 m. rugsėjo 30 d. Komisija surengė aukšto lygio konferenciją, į kurią susirinko nacionalinių ir ES valdžios institucijų atstovai, EP nariai, privačiojo sektoriaus ir pilietinės visuomenės atstovai bei akademinės bendruomenės atstovai.

Suinteresuotųjų šalių nuomonė dėl veiksmų plano iš esmės buvo teigiama.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Rengdama šį pasiūlymą Komisija rėmėsi iš pripažintų šaltinių, įskaitant technines Europos bankininkystės institucijos rekomendacijas, surinktais kokybiniais ir kiekybiniais įrodymais. Informacija apie kovos su pinigų plovimu taisyklių vykdymo užtikrinimą taip pat buvo surinkta iš valstybių narių naudojant klausimynus.

- **Poveikio vertinimas**

Prie šio pasiūlymo pridedamas poveikio vertinimas¹⁷, kuris Reglamentavimo patikros valdybai (RPV) buvo pateiktas 2020 m. lapkričio 6 d. ir jos patvirtintas 2020 m. gruodžio 4 d.

¹⁷ Komisijos tarnybų darbinis dokumentas. Poveikio vertinimo ataskaita, pridedama prie Komisijos pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų dėl kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu ir teisėsaugos rinkinio, kurį sudaro:

- Kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reglamento projektas,
- Kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu direktyvos, kuria panaikinama Direktyva (ES) 2015/849, projektas,
- Reglamento, kuriuo įsteigiama reguliavimo agentūros statusą turinti ES kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu institucija, projektas,

Tas pats poveikio vertinimas taip pat pridedamas prie kitų pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, kurie pateikiami kartu su šiuo pasiūlymu. RPV savo teigiamoje nuomonėje pasiūlė įvairių poveikio vertinimo pateikimo patobulinimų ir jie buvo atlikti.

Poveikio vertinime Komisija apsvarstė tris problemas: aiškių ir nuoseklių taisyklių trūkumą, nenuoseklią vidaus rinkos priežiūrą ir nepakankamą FŽP veiklos koordinavimą ir keitimąsi informacija. Pirmoji problema yra susijusi su šiuo pasiūlymu. Sprendžiant šią problemą buvo svarstomos šios galimybės:

1. palikti esamas ES taisykles be jokių pakeitimų;
2. užtikrinti, kad įpareigotiesiems subjektams taikomos taisyklės būtų labiau suderintos, ir palikti valstybėms narėms teisę pačioms išsamiai nustatyti kompetentingų institucijų įgaliojimus ir pareigas;
3. užtikrinti, kad būtų geriau suderintos taisyklės, taikomos subjektams, saistomiems kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu įpareigojimų, taip pat priežiūros institucijų bei FŽP įgaliojimais.

Remiantis poveikio vertinimo rezultatais, 3 variantas yra tinkamiausias. Pasirinkus nuoseklių ir detalesnį požiūrį į taisykles ES lygmeniu, būtų galima panaikinti dabartinį susiskaidymą ir įgaliotųjų subjektų įsipareigojimų kovoti su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu, ir kompetentingų institucijų veiklos srityse. Tarpvalstybiniu mastu veikiantiems įpareigotiesiems subjektams bus sudarytos vienodos sąlygos laikytis kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu taisyklių ir sumažės jų įgyvendinimo išlaidos. Bus skatinamas geresnis pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo veiklos aptikimas ir atgrasymas nuo jos.

Poveikio vertinimo VI priede išnagrinėtos įvairios sritys, kuriose taisyklės turi būti geriau suderintos, įskaitant įpareigotųjų subjektų sąrašą, išsamaus klientų patikrinimo priemonės, išsamaus klientų patikrinimo ribą nenuolatinių sandorių atveju, kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu politiką, kontrolės priemonių ir procedūrų reikalavimus, kriptoturto paslaugų teikėjus ir tikrosios nuosavybės skaidrumą.

Poveikio vertinimo VIII priede analizuojamas peržiūrėtas požiūris į trečiąsias valstybes, kurios kelia grėsmę Sąjungos finansų sistemai ir visai vidaus rinkai. Šiuo pasiūlymu įgyvendinamas šis naujas požiūris.

Poveikio vertinimo IX priede analizuojamas didelių grynujų pinigų sumų naudojimo sandoriuose apribojimų nustatymas. Šiuo pasiūlymu įgyvendinamas šis naujas požiūris.

• **Reglamentavimo tinkamumas ir supaprastinimas**

Nors, kaip minėta pirmiau, oficialus galiojančių ES kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu teisės aktų *ex-post* vertinimas ar tinkamumo patikrinimas dar nebuvo atliktas, galima paminėti keletą pasiūlymo elementų, kurie padės siekti supaprastinimo ir didinti veiksmingumą. Pirmia, pakeitus tam tikras direktyvos taisykles labiau suderintomis ir tiesiogiai taikomomis reglamento taisyklėmis, valstybėms narėms nebereikės perkelti teisės aktų į nacionalinę teisę ir bus sudarytos palankesnės sąlygos tarpvalstybiniams subjektams vykdyti veiklą. Be to, prekiautojų prekėmis pašalinimas iš ES kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemos taikymo srities, susijęs su siūlomu draudimu atlikti 10 000

-
- Reglamento (ES) 2015/847 naujos redakcijos projektas,
 - Direktyvos (ES) 2019/1153, kuria nustatomos taisyklės dėl paprastesnio finansinės ir kitos informacijos naudojimo tam tikrų nusikalstamų veikų prevencijos, nustatymo, tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo už jas tikslais, pakeitimo projektas.

EUR viršijančias grynųjų pinigų operacijas, panaikins tokių prekyautojų administracinę naštą, susijusią su reikalavimais grynųjų pinigų operacijoms, kurių suma yra didesnė nei 10 000 EUR. Galiausiai, geriau suderinus kovos su pinigų plovimu taisyklės daugelyje konkrečių sričių taps paprasčiau įgyvendinti visos grupės vidaus politiką, kontrolės priemonės ir procedūras visoje vidaus rinkoje.

- **Pagrindinės teisės**

ES yra įsipareigojusi užtikrinti, kad būtų laikomasi aukštų pagrindinių teisių apsaugos standartų. Visų pirma nustatomos apsaugos priemonės, kurias įpareigotieji subjektai turi naudoti tvarkydami asmens duomenis, siekdami užtikrinti, kad būtų laikomasi atitinkamų duomenų apsaugos reikalavimų¹⁸, ypač kai kurių neskelbtinų asmens duomenų kategorijų atvejais.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Šis reglamentas biudžetui poveikio neturi.

5. KITI ELEMENTAI

- **Įgyvendinimo planai ir stebėseną, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka**

Į pasiūlymą įtrauktas bendras poveikio konkretiems tikslams stebėsenos ir vertinimo planas, kuriame nustatyta, kad praėjus penkeriems metams po šio reglamento įsigaliojimo dienos Komisija turės atlikti pirmąją jo peržiūrą (o vėliau – kas trejus metus) ir pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl pagrindinių išvadų. Prie šio pasiūlymo pridedamame pasiūlyme dėl Kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu direktyvos taikomos tos pačios vertinimo nuostatos, o abiejų priemonių vertinimas gali būti pateikiamas vienoje ataskaitoje. Peržiūra turi būti atliekama vadovaujantis Komisijos geresnio reglamentavimo gairėmis.

- **Išsamus konkrečių pasiūlymo nuostatų paaiškinimas**

Dalykas ir taikymo sritis, įskaitant įpareigotųjų subjektų sąrašą

Nors dauguma apibrėžčių perkeltos iš šiuo metu galiojančių ES kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu teisės aktų, kai kurios apibrėžtys pridedamos, pritaikomos arba atnaujinamos.

Subjektų, kurie apibrėžiami kaip įpareigotieji subjektai pagal galiojančius ES kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu teisės aktus, grupė, kuriai taikomos ES kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu taisyklės, keičiama taip: kriptoturto paslaugų teikėjus apimanti taikymo sritis suderinama su Finansinių veiksmų darbo grupės veiklos apimtimi ir, palyginti su šiuo metu galiojančia direktyva, išplečiama; įtraukiami sutelktinio finansavimo paslaugų teikėjai, kuriems netaikomas Reglamentas (ES) 2020/1503; įtraukiami hipotekos ir vartojimo paskolų kreditoriai, taip pat hipotekos ir vartojimo kredito tarpininkai, kurie nėra kredito įstaigos ar finansų įstaigos, kad būtų užtikrintos vienodos sąlygos tos pačios rūšies paslaugas teikiantiems veiklos vykdytojams; įtraukiami veiklos vykdytojai, atstovaujantys auksinių vizų programose dalyvaujantiems trečiųjų valstybių piliečiams¹⁹; pašalinami

¹⁸ Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas (Reglamentas (ES) 2016/679).

¹⁹ Komisija mano, kad auksinių vizų programos, tai yra programos, pagal kurias pilietybė suteikiama mainais už iš anksto nustatytas įmokas ir investicijas, neatitinka lojalaus bendradarbiavimo principo (ES sutarties 4 straipsnio 3 dalis) ir Sutartyse nustatytos Sąjungos pilietybės apibrėžties (SESV 20 straipsnis). Todėl Komisija nesiūlo reglamentuoti tokių programų.

prekiautojai prekėmis (iki šiol jie buvo įpareigoti pranešti apie grynąjų pinigų operacijas, kurių suma didesnė nei 10 000 EUR), išskyrus prekiaujančius tauriaisiais metalais ir brangakmeniais, kurie, atsižvelgiant į šio sektoriaus pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo riziką, turėtų ir toliau taikyti kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimus.

Vidaus politika, kontrolės priemonės ir procedūros

Reikalavimas įpareigotiesiems subjektams laikantis rizika grindžiamo požiūrio taikyti politiką, pagal kurią būtų nustatoma, vertinama ir mažinama jų patiriama pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo rizika, grindžiamas šiuo metu galiojančiais ES kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu teisės aktais, tačiau numatoma daugiau aiškumo dėl reikalavimų. Įpareigotieji subjektai turi imtis visų savo valdymo lygmens priemonių, kad įgyvendintų vidaus politiką, kontrolės priemones ir procedūras, taip pat ir paskirdami atitikties užtikrinimo vadovą, ir užtikrintų, kad atsakingi darbuotojai būtų tinkamai apmokyti. Išaiškinamas reikalavimas paskirti darbuotoją atitikties užtikrinimo pareigūnu ir jo pareigos. Pateikiami paaiškinimai dėl grupėms taikomų reikalavimų, kurie bus dar papildomi techniniais reguliavimo standartais, kuriuose išsamiai aprašomi būtiniausi reikalavimai, patronuojančiųjų įmonių, kurios pačios nėra įpareigotieji subjektai, vaidmuo ir sąlygos, kuriomis kitos struktūros, pavyzdžiui, tinklai ir bendrijos, turėtų taikyti priemones visos grupės mastu. Patvirtinami grupėms, kurių filialai veikia trečiosiose valstybėse, taikomi reikalavimai.

Išsamus klientų patikrinimas

Nors dauguma nuostatų dėl išsamaus klientų patikrinimo perkeliama iš galiojančių ES kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu teisės aktų, šiame pasiūlyme pateikiami tam tikri su išsamiu klientų patikrinimu susiję paaiškinimai ir papildoma informacija. Paaiškinama, kad pagrindinis išsamaus klientų patikrinimo tikslas yra įgyti pakankamai žinių apie klientus, kad įpareigotieji subjektai galėtų nustatyti su verslo santykiais ar nenuolatiniais sandoriais susijusią pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo riziką ir nuspręsti, kokias rizikos mažinimo priemones jie turėtų taikyti. Nustatomos konkretnės ir išsamesnės nuostatos dėl kliento tapatybės nustatymo ir kliento tapatybės patikrinimo. Išaiškinamos Reglamente (ES) Nr. 910/2014²⁰ nustatytos elektroninės atpažinties priemonių naudojimo sąlygos. AMLA suteikiami įgaliojimai ir ji įpareigojama parengti techninius reguliavimo standartus dėl standartinių duomenų rinkinių, skirtų fizinių ir juridinių asmenų tapatybei nustatyti; į šiuos TRS bus įtrauktos konkrečios supaprastintos išsamaus klientų patikrinimo priemonės, kurias įpareigotieji subjektai galės taikyti esant mažesnės rizikos situacijoms, nustatytoms viršnacionalinės rizikos vertinime, kurį turi parengti Komisija. Išsamiai aprašomos supaprastinto ir sustiprinto išsamaus patikrinimo priemonių taisyklės.

Politika trečiųjų valstybių atžvilgiu

Pritaikoma politika trečiųjų valstybių atžvilgiu. Komisija trečiąsias valstybes nustatys atsižvelgdama į atitinkamos tarptautinės standartus nustatančios institucijos (FATF) viešą tapatybės nustatymą arba remdamasi savo pačios vertinimu. Komisijos nurodytoms trečiosioms valstybėms bus taikomi du skirtingi priemonių rinkiniai, proporcingi rizikai, kurią jos kelia Sąjungos finansų sistemai: i) trečiosioms valstybėms bus taikomos visos sustiprinto išsamaus patikrinimo priemonės ir papildomos konkrečioms valstybėms skirtos atsakomosios priemonės arba ii) trečiosioms valstybėms bus taikomos konkrečioms valstybėms skirtos

²⁰ Įtraukiant pakeitimus, kuriuos numatoma padaryti pasiūlymu dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo dėl Europos skaitmeninės tapatybės sistemos nustatymo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 910/2014, COM(2021) 281 *final*.

sustiprinto išsamaus patikrinimo priemonės. Iš esmės trečiąsias valstybes, kurių atžvilgiu FATF paragins imtis veiksmų, Komisija priskirs didelės rizikos trečiųjų valstybių grupei. Dėl nuolatinių didelių strateginių trūkumų, susijusių su kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistema, siekiant proporcingai sumažinti grėsmę, joms bus taikomos visos sustiprinto išsamaus patikrinimo priemonės ir konkrečioms valstybėms skirtos atsakomosios priemonės. Trečiąsias valstybes, kurių kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu tvarka turi atitikties užtikrinimo trūkumų, o FATF nustato, kad joms turi būti taikoma griežtesnė stebėseną, iš esmės nustatys Komisija ir joms bus taikomos rizikai proporcingos konkrečioms valstybėms skirtos sustiprinto išsamaus patikrinimo priemonės. Komisija taip pat gali nustatyti trečiąsias valstybes, kurios nėra įtrauktos į FATF sąrašą, bet kurios kelia konkrečią grėsmę Sąjungos finansų sistemai ir kurioms, remiantis šia grėsme, turės būti taikomos konkrečioms valstybėms skirtos sustiprinto išsamaus patikrinimo priemonės arba, prireikus, visos sustiprinto išsamaus patikrinimo priemonės ir atsakomosios priemonės. Vertindama tokių trečiųjų valstybių keliamą grėsmę, Komisija gali remtis techninėmis AMLA žiniomis. Galiausiai AMLA parengs gaires dėl pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo rizikos, tendencijų ir būdų, kurie nebus susiję su konkrečiomis valstybėmis, bet bus labiau sietini su geografiniais regionais, esančiais už Sąjungos ribų, ir jose bus pateikiamos atitinkamos rekomendacijos įpareigotiesiems subjektams dėl galimybių įgyvendinti rizikos mažinimo priemones. Šiuo persvarstytu požiūriu į trečiąsias valstybes siekiama užtikrinti, kad būtų veiksmingai mažinamos išorės grėsmės Sąjungos finansų sistemai ir tinkamam vidaus rinkos veikimui, įgyvendinant suderintą požiūrį ES lygmeniu ir užtikrinant detalesnę ir proporcingesnę prie sąrašo pridėdamą atsižvelgiant į riziką parengtą susijusių pasekmių aprašymą.

Politikoje dalyvaujantys asmenys (PDA)

Nuostatos dėl PDA grindžiamos galiojančiais kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu teisės aktais; valstybės narės įpareigojamos sudaryti funkcijų, kurias vykdant jų teritorijoje suteikiamas PDA statusas, sąrašus, o įpareigotiesiems subjektams nustatomas reikalavimas vadovaujantis rizika grindžiamu požiūriu PDA atžvilgiu taikyti sustiprinto išsamaus klientų patikrinimo priemones. Reikalavimai asmenims, kurie nebeina svarbių viešųjų pareigų, nustatomi teisės aktuose.

Kliovimasis ir funkcijų perdavimas

Remiantis galiojančiomis taisyklėmis pasiūlyme paaiškinamos atitinkamos sąlygos, kurioms esant galima kliautis kitų įpareigotųjų subjektų jau atliktu išsamius klientų patikrinimu ir perduoti funkcijas kitiems subjektams ar paslaugų teikėjams. Pasiūlyme išlieka nuostata, kad bet kuriuo atveju galutinė atsakomybė už taisyklių laikymąsi tenka įpareigotajam subjektui. Turi būti taikomas rizika grindžiamas požiūris, o didelės rizikos trečiosiose valstybėse, valstybėse, kuriose yra atitikties užtikrinimo trūkumų, ir bet kurioje kitoje valstybėje, kuri kelia grėsmę Sąjungos finansų sistemai, įsikūrusiais paslaugų teikėjais negali būti kliaujamasi ir funkcijos jiems negali būti perduodamos.

Tikrosios nuosavybės informacija

Pasiūlyme išdėstytos nuostatos dėl tikrosios nuosavybės informacijos grindžiamos galiojančių ES kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu teisės aktų nuostatomis, įskaitant tikrosios nuosavybės sampratą ir reikalavimą, kad visos bendrovės ir kiti juridiniai asmenys gautų ir saugotų tinkamą, tikslią ir aktualią tikrosios nuosavybės informaciją. Pateikiamos išsamesnės taisyklės, kaip nustatyti bendrovių ir kitų juridinių asmenų tikrąjį (-uosius) savininką (-us), ir išdėstoma suderinta tikrosios nuosavybės nustatymo metodika. Kalbant apie tiesioginės patikos fondus ir panašius juridinius asmenis ar struktūras, numatomos nuostatos, kuriomis užtikrinamas nuoseklus tikrųjų savininkų nustatymas valstybėse narėse,

kai susiduriama su panašiomis situacijomis, įskaitant įgaliojimus priimti Komisijos įgyvendinimo aktą. Į pasiūlymą įtraukiami nominaliems akcininkams ir nominaliems direktoriams taikomi informacijos atskleidimo reikalavimai, taip pat nustatomi įpareigojimai užregistruoti tikrąją nuosavybę Sąjungoje ne ES juridiniams asmenims, kurie užmezga verslo santykius su ES esančiu įpareigotuoju subjektu arba įsigyja nekilnojamojo turto Sąjungoje.

Prievolė teikti ataskaitas

Nuostatos dėl pranešimo apie įtartinus sandorius FŽP (arba savireguliuojimo organui, jeigu taip numato valstybė narė) grindžiamos galiojančių ES kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu teisės aktų nuostatomis. Pateikiamos aiškesnės taisyklės, kaip turi būti nustatomi sandoriai. Siekdama padėti įpareigotiesiems subjektams laikytis įsipareigojimų teikti ataskaitas ir sudaryti sąlygas veiksmingesnei FŽP analitinei veiklai ir bendradarbiavimui, AMLA parengs techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose bus pateiktas bendras pranešimo apie įtartinus sandorius šablonas, kuris kaip suderintas pagrindas turės būti naudojamas visoje ES.

Duomenų apsauga

Šio pasiūlymo tikslu asmens duomenų tvarkymui taikomas ES Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas (Reglamentas (ES) 2016/679). Pasiūlyme paaiškinamos sąlygos, kurios taikomos įpareigotiesiems subjektams tvarkant tam tikrų kategorijų neskelbtinus asmens duomenis. Įpareigotieji subjektai tam tikrų asmens duomenų įrašus privalo saugoti penkerius metus.

Priemonės, kuriomis siekiama sumažinti piktnaudžiavimo pareikštinėmis priemonėmis riziką

Pasiūlyme numatoma nuostata, pagal kurią prekyautojams prekėmis ir paslaugų teikėjams uždraudžiama priimti didesnes nei 10 000 EUR gryųjų pinigų sumas už vieną pirkinį, o valstybėms narėms leidžiama palikti galioti žemesnes sandoriuose naudojamų gryųjų pinigų sumų ribas. Ši riba netaikoma privačių operacijų tarp asmenų atvejais. Per trejus metus nuo siūlomo reglamento taikymo pradžios Komisija turi įvertinti tolesnio šios ribos mažinimo naudą ir poveikį. Draudžiama teikti ir saugoti anonimines kriptoturto pinigines. Į biržos sąrašus neįtrauktoms bendrovėms uždraudžiama išleisti pareikštines akcijas ir jos privalo tokias akcijas įregistruoti. Ilgalaiškės pareikštinių akcijų pirkimo teisės (variantai) gali būti išleidžiamos tik per tarpininkus.

Baigiamosios nuostatos

Išdėstomos nuostatos, kuriomis vadovaudamasi Komisija turi priimti deleguotuosius aktus pagal Sutarties 290 straipsnį. Šis reglamentas įsigalios dvidešimtą dieną po jo paskelbimo Oficialiajame leidinyje ir bus pradėtas taikyti praėjus trejiems metams nuo jo įsigaliojimo. Komisija turi peržiūrėti ir įvertinti šį reglamentą per penkerius metus nuo jo taikymo pradžios, o vėliau – kas trejus metus.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS**dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar terorizmo finansavimui prevencijos**

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,
atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,
atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,
teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,
atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę¹,
atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę²,
laikydami įprastos teisėkūros procedūros,
kadangi:

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849³ yra pagrindinė teisinė priemonė, kuria užkertamas kelias Sąjungos finansų sistemos naudojimui pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo tikslais. Toje direktyvoje nustatyta išsami teisinė sistema buvo dar labiau sustiprinta Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/843⁴ mažinant naują kylančią riziką ir didinant tikrosios nuosavybės informacijos skaidrumą. Nepaisant šių pasiekimų, patirtis parodė, kad reikalingi papildomi patobulinimai, kad būtų tinkamai sumažinta rizika ir veiksmingai nustatomi nusikaltėlių bandymai piktnaudžiauti Sąjungos finansų sistema nusikalstamais tikslais;
- (2) pagrindinis su Direktyvos (ES) 2015/849, kuria nustatomos privačiojo sektoriaus subjektų, vadinamųjų įpareigotųjų subjektų, pareigos, nuostatų taikymu susijęs iššūkis yra tas, kad tos taisyklės negali būti taikomos tiesiogiai ir kad metodika yra suskaidyta pagal nacionalines taisykles. Nors šios taisyklės egzistuoja ir yra tobulinamos jau tris dešimtmečius, jos vis dar įgyvendinamos taip, kad neviseškai atitinka integruotos

¹ OL C [...], [...], p. [...].

² OL C , , p. .

³ 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).

⁴ 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/843, kuria iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos ir iš dalies keičiamos direktyvos 2009/138/EB ir 2013/36/ES (OL L 156, 2018 6 19, p. 43).

vidaus rinkos reikalavimus. Todėl, siekiant užtikrinti vienodą taikymą, būtina, kad taisyklės, susijusios su klausimais, kuriems šiuo metu taikoma Direktyva (ES) 2015/849, būtų išdėstytos naujame reglamente, kad atitinkami įpareigotieji subjektai jas galėtų taikyti tiesiogiai;

- (3) ši nauja priemonė yra išsamaus dokumentų rinkinio, kuriuo siekiama stiprinti Sąjungos kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemą, dalis. Kartu ši priemonė, Direktyva *[įterpkite nuorodą – Šeštosios kovos su pinigų plovimu direktyvos pasiūlymas, COM(2021) 423 final]*, Reglamentas *[įterpkite nuorodą – pasiūlymas dėl naujos Reglamento (ES) 2015/847 redakcijos, COM(2021) 422 final]* ir Reglamentas *[įterpkite nuorodą – pasiūlymas įsteigti Kovos su pinigų plovimu instituciją, COM(2021) 421 final]* sudarys teisinį pagrindą, kuriuo bus reglamentuojami kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimai ir grindžiama Sąjungos kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu institucinė sistema, įskaitant Kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu institucijos (AMLA) įsteigimą;
- (4) pinigų plovimas ir terorizmo finansavimas dažnai vykdomi tarptautiniu mastu. Priemonės, kurių būtų imamasi Sąjungos lygmeniu, neatsižvelgiant į veiksmų koordinavimą bei bendradarbiavimą tarptautiniu mastu, turėtų labai ribotą poveikį. Todėl šioje srityje priemonės, kurių imasi Sąjunga, turėtų būti suderinamos su veiksmais, kurių imamasi tarptautiniu lygmeniu, ir būti ne mažiau už juos griežtos. Vykdamas Sąjungos veiksmus ir toliau reikėtų ypač atsižvelgti į Finansinių veiksmų darbo grupės (FATF) rekomendacijas ir kitų tarptautinių organizacijų, kovojančių su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu, priemones. Siekiant padidinti kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu veiksmingumą, atitinkamus Sąjungos teisės aktus reikėtų atitinkamais atvejais suderinti su 2012 m. vasario mėn. FATF patvirtintais Tarptautiniais kovos su pinigų plovimu, terorizmo ir ginklų platinimo finansavimu standartais (toliau – peržiūrėtos FATF rekomendacijos) ir vėlesniais tokių standartų pakeitimais;
- (5) nuo tada, kai buvo priimta Direktyva (ES) 2015/849, naujausi Sąjungos baudžiamosios teisės sistemos pokyčiai prisidėjo prie pinigų plovimo, su juo susijusių pirminių nusikaltimų ir terorizmo finansavimo prevencijos ir kovos su jais stiprinimo. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/1673⁵ buvo suformuotas bendras supratimas apie pinigų plovimo nusikaltimus ir su jais susijusius pirminių nusikaltimus. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/1371⁶ buvo apibrėžti Sąjungos finansiniams interesams kenkiantys nusikaltimai, kurie taip pat turėtų būti laikomi pirminiais pinigų plovimo nusikaltimais. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/541⁷ buvo pasiektas bendras supratimas, kas yra terorizmo finansavimo nusikaltimas. Kadangi šios sąvokos dabar yra išaiškintos Sąjungos baudžiamojoje teisėje, nebereikia, kad Sąjungos kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu taisyklėse būtų apibrėžtas pinigų plovimas, su juo susiję pirminiai nusikaltimai ar terorizmo finansavimas. Sąjungos kovos su pinigų plovimu ir

⁵ 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/1673 dėl kovos su pinigų plovimu baudžiamosios teisės priemonėmis (OL L 284, 2018 11 12, p. 22).

⁶ 2017 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/1371 dėl kovos su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu baudžiamosios teisės priemonėmis (OL L 198, 2017 7 28, p. 29).

⁷ 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/541 dėl kovos su terorizmu, pakeičianti Tarybos pamatinį sprendimą 2002/475/TVR ir iš dalies keičianti Tarybos sprendimą 2005/671/TVR (OL L 88, 2017 3 31, p. 6).

terorizmo finansavimu sistema turėtų visiškai atitikti Sąjungos baudžiamosios teisės sistemą;

- (6) technologijos nuolat tobulėja ir suteikia privačiajam sektoriui galimybių kurti naujus produktus ir sistemas, kuriuos naudojant galima keistis lėšomis arba verte. Nors tai teigiamas reiškinys, dėl jo gali atsirasti nauja pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo rizika, nes nusikaltėliai nuolat suranda būdų, kaip išnaudoti silpnąsias vietas, kad galėtų paslėpti ir pervesti neteisėtas lėšas visame pasaulyje. Kriptoturto paslaugų teikėjai ir sutelktinio finansavimo platformos susiduria su piktnaudžiavimu naujais kanalais pervedant neteisėtus pinigus ir turi geras galimybes aptikti tokius pervedimus ir sumažinti riziką. Todėl Sąjungos teisės aktų taikymo sritis turėtų būti išplėsta, kad apimtų ir šiuos subjektus, atsižvelgiant į naujausius FATF standartų pokyčius kriptoturto srityje;
- (7) įstaigos ir asmenys, kuriems taikomas šis reglamentas, atlieka labai svarbų vaidmenį kaip Sąjungos finansų sistemos pirmoji grandis, todėl jie turėtų imtis visų priemonių, būtinų siekiant įgyvendinti šio reglamento reikalavimus, kad nusikaltėliai negalėtų plauti savo neteisėtos veiklos pajamų arba finansuoti teroristinę veiklą. Taip pat reikėtų imtis priemonių, kuriomis būtų mažinama bet kokia tikslinių finansinių sankcijų neįgyvendinimo arba jų vengimo rizika;
- (8) finansiniai sandoriai gali būti vykdomi ir toje pačioje grupėje, siekiant valdyti grupės finansus. Tačiau tokie sandoriai nevykdomi tiesiogiai su klientais ir jiems nereikia taikyti kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu priemonių. Siekiant užtikrinti teisinį tikrumą, būtina pripažinti, kad šis reglamentas netaikomas finansinei veiklai ar kitoms finansinėms paslaugoms, kurias vieni grupės nariai teikia kitiems tos grupės nariams;
- (9) nepriklausomiems teisininkams šis reglamentas turėtų būti taikomas, kai jie dalyvauja finansų ar verslo sandoriuose, įskaitant konsultacijų mokesčių klausimais teikimą, dėl kurių kyla rizika, kad šių teisininkų paslaugomis bus piktnaudžiaujama siekiant plauti pajamas, gautas iš nusikalstamos veiklos, ar siekiant finansuoti teroristus. Tačiau turėtų būti numatytos išimties bet kokiam įpareigojimui pateikti informaciją, gautą prieš teismo procesą, jo metu ar po jo arba nustatant kliento teisinį statusą, kuriai turėtų būti taikoma profesinės paslapties apsauga. Todėl teisinėms konsultacijoms ir toliau turėtų būti taikomas įpareigojimas išlaikyti profesinę paslaptį, išskyrus atvejus, kai teisininkas pats dalyvauja pinigų plovimo ar terorizmo finansavimo veikloje, teisinės konsultacijos yra teikiamos pinigų plovimo ar terorizmo finansavimo tikslais arba teisininkas žino, kad klientas siekia gauti teisinę konsultaciją pinigų plovimo ar terorizmo finansavimo tikslais;
- (10) siekiant užtikrinti pagarbą Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje (toliau – Chartija) įtvirtintoms teisėms, pranešimo įpareigojimais neturėtų būti taikomi informacijos, kurią auditoriai, išorės apskaitininkai ir mokesčių konsultantai, kurie kai kuriose valstybėse narėse turi teisę ginti klientą ar jam atstovauti teismo procese arba nustatyti kliento teisinį statusą, gauna vykdydami tas užduotis, atžvilgiu;
- (11) Direktyva (ES) 2018/843 buvo pirmoji teisinė priemonė, kuria siekta spręsti pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo rizikos, Sąjungoje atsirandančios dėl kriptoturto, problemą. Ja buvo išplėsta kovos su pinigų plovimu ar terorizmo finansavimu sistemos taikymo sritis, įtraukiant dviejų rūšių kriptoturto paslaugų teikėjus: virtualiųjų valiutų ir dekretinių pinigų konvertavimo paslaugų teikėjus ir depozicinės piniginės paslaugos teikėjus. Atsižvelgiant į greitą technologijų plėtrą ir FATF standartų pažangą, ši požiūrį būtina peržiūrėti. Pirmasis žingsnis siekiant užbaigti ir atnaujinti Sąjungos

teisinę sistemą buvo žengtas priėmus Reglamentą *[įterpkite nuorodą – pasiūlymas dėl Reglamento dėl kriptoturto rinkų, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2019/1937, COM(2020) 593 final]*, kuriuo buvo nustatyti reikalavimai kriptoturto paslaugų teikėjams, ketinantiems prašyti leidimo teikti paslaugas bendrojoje rinkoje. Jame taip pat buvo pateiktos kriptoturto ir kriptoturto paslaugų teikėjų apibrėžtys, kurios apėmė daugiau veiklų. Siekiant sumažinti bet kokią riziką, kad kriptoturtas bus naudojamas pinigų plovimo ar terorizmo finansavimo tikslais, šis reglamentas turėtų būti taikomas ir kriptoturto paslaugų teikėjams, kuriems taikomas Reglamentas *[įterpkite nuorodą – pasiūlymas dėl Reglamento dėl kriptoturto rinkų, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2019/1937, COM(2020) 593 final]*;

- (12) sutelktinio finansavimo platformų silpnosios vietos, dėl kurių atsiranda pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo rizika, yra horizontalaus pobūdžio ir turi įtakos visai vidaus rinkai. Ligi šiol valstybėse narėse buvo vadovaujamosi įvairiais požiūriais į tokios rizikos valdymą. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2020/1503⁸ visoje Sąjungoje buvo suderintas verslo investicijų ir skolinimu grindžiamo sutelktinio finansavimo platformų reguliavimas ir užtikrinta, kad būtų taikomos tinkamos ir nuoseklios apsaugos nuo galimo pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo priemonės. Jos apima ir lėšų ir mokėjimų valdymo reikalavimus, susijusius su visomis tose platformose atliekamomis finansinėmis operacijomis. Sutelktinio finansavimo paslaugų teikėjai, norėdami vykdyti tokias operacijas, turi arba gauti licenciją, arba bendradarbiauti su mokėjimo paslaugų teikėju ar kredito įstaiga. Reglamentu taip pat nustatomos apsaugos priemonės, kurios turi būti taikomos išduodant leidimus, vertinant nepriekaištingą vadovybės reputaciją ir vykdant išsamaus projektų savininkų patikrinimo procedūras. Iki 2023 m. lapkričio 10 d. Komisija savo ataskaitoje dėl to reglamento turi įvertinti, ar gali būti reikalingos papildomos apsaugos priemonės. Todėl pagrįstai sutinkama, kad sutelktinio finansavimo platformoms, kurioms išduoti leidimai pagal Reglamentą (ES) 2020/1503, nebūtų taikomi Sąjungos kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu teisės aktai;
- (13) sutelktinio finansavimo platformos, kurioms nėra išduoti leidimai pagal Reglamentą (ES) 2020/1503, šiuo metu yra neregamentuojamos arba joms taikomos skirtingos reglamentavimo priemonės, įskaitant kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu taisykles ir procedūras. Siekiant nuoseklumo ir užtikrinimo, kad tokioje aplinkoje neatsirastų nekontroliuojama rizika, būtina, kad visoms sutelktinio finansavimo platformoms, kurioms nėra išduoti leidimai pagal Reglamentą (ES) 2020/1503 ir kurioms netaikomos jame numatytos apsaugos priemonės, būtų taikomos Sąjungos kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu taisyklės, siekiant sumažinti pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo riziką;
- (14) Direktyva (ES) 2015/849 buvo siekiama sumažinti atsiskaitymų didelėmis grynųjų pinigų sumomis keliamą pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo riziką, prie įpareigotųjų subjektų kategorijos priskiriant prekėmis prekiaujančius asmenis, jeigu jie atlieka arba gauna didesnius nei 10 000 EUR mokėjimus grynaisiais pinigais, o valstybės narės galėjo taikyti griežtesnes priemones. Toks požiūris pasirodė esąs neveiksmingas, nes buvo prastai suprantami ir taikomi kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimai, trūko priežiūros ir FŽP buvo pranešama tik apie nedidelį skaičių įtartinų sandorių. Siekiant tinkamai mažinti dėl piktnaudžiavimo didelėmis grynųjų pinigų sumomis atsirandančią riziką, Sąjungos mastu turėtų būti

⁸ 2020 m. spalio 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2020/1503 dėl Europos sutelktinio finansavimo paslaugų verslui teikėjų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2017/1129 ir Direktyva (ES) 2019/1937 (OL L 347, 2020 10 20, p. 1).

nustatyta sandorių, kuriuose grynųjų pinigų suma yra didesnė nei 10 000 EUR, riba. Todėl prekėmis prekiaujantiems asmenims nebeturėtų būti taikomi kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu įpareigojimai;

- (15) kai kurių kategorijų prekytojai prekėmis susiduria su ypač didele pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo rizika dėl didelės vertės, kurią turi jų mažos, tinkamos transportuoti prekės. Dėl šios priežasties tauriaisiais metalais ir brangakmeniais prekiaujantiems asmenims turėtų būti taikomi kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimai;
- (16) investicijų migracijos veiklos vykdytojai yra privačios bendrovės, įstaigos ar asmenys, veikiantys arba tiesiogiai bendraujantys su valstybių narių kompetentingomis institucijomis trečiųjų valstybių piliečių vardu arba teikiantys tarpininkavimo paslaugas trečiųjų valstybių piliečiams, siekiantiems gauti teises gyventi valstybėje narėje mainais už bet kokias investicijas, įskaitant kapitalo pervedimus, turto pirkimą ar nuomą, investicijas į vyriausybės obligacijas, investicijas į bendroves, dovanojamą turtą ar labdarą, kuria prisidedama prie viešųjų gėrybių ir mokami įnašai į valstybės biudžetą. Dėl auksinių vizų programų atsiranda rizika ir pažeidžiamumas, susiję su pinigų plovimu, korupcija ir mokesčių slėpimu. Ši rizika padidėja dėl tarpvalstybinių teisių, kurias turi valstybių narių gyventojai. Todėl investicijų migracijos veiklos vykdytojams būtina būti taikomi kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimai. Šis reglamentas neturėtų būti taikomas auksinių vizų programoms, pagal kurias pilietybė įgyjama mainais už tokio tipo investicijas, nes turi būti laikoma, kad tokios programos pažeidžia pagrindinį Sąjungos pilietybės principą ir neatitinka lojalaus valstybių narių tarpusavio bendradarbiavimo principo;
- (17) vartojimo paskolų ir hipotekos kreditoriams ir tarpininkams, kurie nėra kredito įstaigos ar finansų įstaigos, Sąjungos lygmeniu nebuvo taikomi kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimai, tačiau tam tikrose valstybėse narėse tokie įpareigojimai jiems buvo taikomi dėl jiems kylančios pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo grėsmės. Priklausomai nuo jų verslo modelio, tokie vartojimo paskolų ir hipotekos kreditoriai bei tarpininkai gali patirti didelę pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo grėsmę. Svarbu užtikrinti, kad panašią veiklą vykdančioms subjektams, kuriems gresia tokia rizika, būtų taikomi kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimai, nepriklausomai nuo to, ar jie gali būti laikomi kredito ar finansų įstaigomis. Todėl tikslinga įtraukti ir vartojimo paskolų ir hipotekos kreditorius bei tarpininkus, kurie nėra kredito įstaigos ar finansų įstaigos, tačiau dėl savo veiklos susiduria su pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo rizika;
- (18) siekiant užtikrinti nuoseklų požiūrį, būtina paaiškinti, kuriems investavimo sektoriaus subjektams taikomi kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimai. Nors kolektyvinio investavimo subjektai jau buvo įtraukti į Direktyvos (ES) 2015/849 taikymo sritį, atitinkamą terminologiją būtina suderinti su galiojančiais Sąjungos investicinių fondų teisės aktais, t. y. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB⁹ ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES¹⁰. Kadangi fondai gali būti steigiami be juridinio asmens statuso, jų valdytojai taip pat turi būti įtraukti į šio reglamento taikymo sritį. Kovos su pinigų plovimu ir terorizmo

⁹ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009 11 17, p. 32).

¹⁰ 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010 (OL L 174, 2011 7 1, p. 1).

finansavimu reikalavimai turėtų būti taikomi nepriklausomai nuo to, kokia forma fondo investicinius vienetus ar akcijas galima įsigyti Sąjungoje, įskaitant atvejus, kai investiciniai vienetai ar akcijos yra tiesiogiai ar netiesiogiai siūlomi Sąjungoje įsteigtiems investuotojams arba platinami tokiems investuotojams vadovo iniciatyva arba vadovo vardu;

- (19) svarbu, kad kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimai būtų taikomi proporcingai ir kad bet koks reikalavimas būtų proporcingas galimam įpareigotųjų subjektų vaidmeniui vykdant pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo prevenciją. Šiuo tikslu valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė vadovaujantis šiame reglamente numatytu rizika grindžiamu požiūriu nereikalauti, kad tam tikri veiklos vykdytojai laikytųsi kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimų, jeigu jų vykdoma veikla kelia nedidelę pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo grėsmę ir jeigu tokia veikla yra riboto pobūdžio. Siekiant užtikrinti skaidrų ir nuoseklų tokių išimčių taikymą visoje Sąjungoje, turėtų būti nustatytas mechanizmas, kuriuo vadovaudamasi Komisija galėtų tikrinti, ar išimtys reikalingos. Komisija taip pat turėtų kasmet skelbti tokias išimtis *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
- (20) nuoseklus visiems vidaus rinkoje veikiantiems įpareigotiesiems subjektams taikomas vidaus sistemų ir kontrolės priemonių taisyklių rinkinys sustiprins kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu atitikties užtikrinimą ir jos priežiūra taps efektyvesnė. Siekiant užtikrinti tinkamą pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo rizikos mažinimą, įpareigotieji subjektai turėtų taikyti vidaus kontrolės sistemą, apimančią rizikos vertinimą pagrįstą politiką, kontrolės priemones ir procedūras, bei aiškiai paskirstyti atsakomybę visoje organizacijoje. Vadovaujantis šio reglamento rizika pagrįstu požiūriu, ši politika, kontrolės priemonės ir procedūros turėtų būti proporcingos įpareigotojo subjekto pobūdžiui ir dydžiui ir tinkamos reaguoti į subjekto patiriamą pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo riziką;
- (21) taikydami tinkamą riziką pagrįstą požiūrį įpareigotieji subjektai turi nustatyti su jų veiklos pobūdžiu susijusią pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo riziką, kad galėtų ją veiksmingai sumažinti ir užtikrinti, kad jų politika, procedūros ir vidaus kontrolės priemonės būtų tinkamos kovoti su tokia rizika. Tai darydami įpareigotieji subjektai turėtų atsižvelgti į savo klientų savybes, siūlomus produktus, paslaugas ar sandorius, susijusias valstybes ar geografinius regionus ir naudojamus platinimo kanalus. Atsižvelgiant į kintantį rizikos pobūdį, toks rizikos vertinimas turėtų būti reguliariai atnaujinamas;
- (22) tikslinga atsižvelgti į mažesnių įpareigotųjų subjektų ypatybes bei poreikius ir užtikrinti tokį reglamentavimą, kuris atitiktų jų specifinius poreikius ir veiklos pobūdį. Tai gali apimti rizikos vertinimo prievolės netaikymą tam tikriems įpareigotiesiems subjektams, jeigu sektoriaus, kuriame veikia subjektas, rizika yra gerai suprantama;
- (23) FATF nustatė jurisdikciją turintiems subjektams skirtus standartus, kuriais vadovaudamiesi jie gali nustatyti ir įvertinti su ginklų platinimo finansavimo atvejais taikomų tikslinių finansinių sankcijų neįgyvendinimu arba jų vengimu susijusią riziką ir imtis veiksmų ją sumažinti. Tie nauji FATF nustatyti standartai nepakeičia šiuo metu galiojančių griežtų reikalavimų valstybėms taikyti tikslines finansines sankcijas, kad būtų laikomasi atitinkamų Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos taisyklių, susijusių su masinio naikinimo ginklų platinimo ir jo finansavimo prevencija, sustabdymu ir nutraukimu, ir jiems nekenkia. Tie taikomi įpareigojimai, Sąjungos lygmeniu

įgyvendinti Tarybos sprendimais 2010/413/BUSP¹¹ ir (BUSP) 2016/849¹² bei Tarybos reglamentais (ES) Nr. 267/2012¹³ ir (ES) 2017/1509¹⁴, ir toliau taikomi kaip griežtos, visiems fiziniams ir juridiniams Sąjungos asmenims privalomos taisyklės;

- (24) siekiant atspindėti naujausius pokyčius tarptautiniu lygmeniu, šiuo reglamentu nustatomas reikalavimas nustatyti, suprasti, valdyti ir mažinti riziką, susijusią su galimu tikslinių finansinių sankcijų dėl ginklų platinimo finansavimo neįgyvendinimu arba jų vengimu įpareigotojo subjekto lygmeniu;
- (25) svarbu, kad įpareigotieji subjektai savo vadovybės lygmeniu imtųsi visų priemonių, kad įgyvendintų vidaus politiką, kontrolės priemones ir procedūras bei kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimus. Nors vadovybės lygmeniu veikiantis asmuo turėtų būti įvardytas kaip asmuo, kuris yra atsakingas už įpareigotojo subjekto politikos, kontrolės priemonių ir procedūrų įgyvendinimą, atsakomybė už kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimų laikymąsi galiausiai turėtų tekti subjekto valdymo organui. Su kasdieniu įpareigotojo subjekto kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu politikos, kontrolės priemonių ir procedūrų įgyvendinimu susijusios užduotys turėtų būti patikėtos atitikties užtikrinimo pareigūnui;
- (26) siekiant veiksmingai įgyvendinti kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu priemones, taip pat labai svarbu, kad jų įgyvendinimo procese dalyvaujantys įpareigotųjų subjektų darbuotojai, atstovai ir platintojai suprastų subjekto reikalavimus, vidaus politiką, kontrolės priemones ir procedūras. Šiuo tikslu įpareigotieji subjektai turėtų imtis atitinkamų priemonių, įskaitant mokymo programas;
- (27) turėtų būti vertinami asmenų, kuriems patikimos su įpareigotojo subjekto atitikties kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimams užtikrinimu susijusios užduotys, įgūdžiai, žinios, kompetencija, sąžiningumas ir elgesys. Jeigu su įpareigotojo subjekto atitikties kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemos reikalavimams užtikrinimu susijusias užduotis vykdo darbuotojai, palaikantys glaudžius asmeninius arba profesinius santykius su klientais, tai gali lemti interesų konfliktus ir pakenkti sistemos vientisumui. Todėl tokiais atvejais darbuotojams turėtų būti draudžiama vykdyti bet kokias užduotis, susijusias su tokių klientų atžvilgiu vykdomo įpareigotojo subjekto atitikties kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemos reikalavimams užtikrinimu;
- (28) nuoseklus visos grupės kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu politikos ir procedūrų įgyvendinimas yra pagrindinis veiksnys siekiant užtikrinti patikimą ir veiksmingą pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo rizikos valdymą grupės mastu. Šiuo tikslu visos grupės politiką, kontrolės priemones ir procedūras turėtų nustatyti ir įgyvendinti patronuojančioji įmonė. Turėtų būti reikalaujama, kad grupės įpareigotieji subjektai keistųsi informacija, jeigu toks keitimasis yra svarbus siekiant užkirsti kelią

¹¹ 2010/413/BUSP: 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimas dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinama Bendroji pozicija 2007/140/BUSP (OL L 195, 2010 7 27, p. 39).

¹² 2016 m. gegužės 27 d. Tarybos sprendimas (BUSP) 2016/849 dėl ribojamųjų priemonių Korėjos Liaudies Demokratinėi Respublikai, kuriuo panaikinamas Sprendimas 2013/183/BUSP (OL L 141, 2016 5 28, p. 79).

¹³ 2012 m. kovo 23 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 961/2010 (OL L 88, 2012 3 24, p. 1).

¹⁴ 2017 m. rugpjūčio 30 d. Tarybos reglamentas (ES) 2017/1509 dėl ribojamųjų priemonių Korėjos Liaudies Demokratinėi Respublikai, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 329/2007 (OL L 224, 2017 8 31, p. 1).

pinigų plovimui ir terorizmo finansavimui. Keitimuisi informacija turėtų būti taikomos pakankamos konfidencialumo, duomenų apsaugos ir informacijos naudojimo garantijos. AMLA turėtų būti įpareigota parengti reguliavimo standartų projektus, kuriuose būtų nustatyti būtiniausi visos grupės procedūrų ir politikos reikalavimai, įskaitant būtiniausius keitimosi informacija grupėje standartus ir patronuojančių įmonių, kurios pačios nėra įpareigotieji subjektai, vaidmenį ir atsakomybę;

- (29) be grupių taip pat egzistuoja ir kitos struktūros, pavyzdžiui, tinklai ar bendrijos, kurių įpareigotieji subjektai gali turėti bendrus savininkus ir vadovybę arba kuriuose vykdoma bendra atitikties užtikrinimo kontrolė. Siekdama užtikrinti vienodas sąlygas visuose sektoriuose ir kartu išvengti per didelės naštos, AMLA turėtų nustatyti situacijas, kai tokioms struktūroms turėtų būti taikoma panaši visos grupės politika;
- (30) būna atvejų, kai įpareigotųjų subjektų filialai ir patronuojamosios įmonės yra trečiosiose valstybėse, kuriose būtiniausi kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimai, įskaitant duomenų apsaugos įpareigojimus, yra ne tokie griežti kaip Sąjungos kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemos reikalavimai. Tokiais atvejais, taip pat siekiant visiškai užkirsti kelią Sąjungos finansų sistemos naudojimui pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo tikslais bei užtikrinti aukščiausio lygio Sąjungos piliečių asmens duomenų apsaugą, tokie filialai ir patronuojamosios įmonės turėtų laikytis Sąjungos lygmeniu nustatytų kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimų. Jeigu dėl trečiosios valstybės teisės šių reikalavimų laikytis neįmanoma, pavyzdžiui, jeigu dėl nepakankamo duomenų apsaugos ar banko paslapties apsaugos užtikrinimo trečiojoje valstybėje grupės galimybės gauti ar apdoroti informaciją ar ją keisti yra ribotos, įpareigotieji subjektai turėtų imtis papildomų priemonių, kad toje valstybėje esantys filialai ir patronuojamosios įmonės veiksmingai valdytų riziką. AMLA turėtų būti pavesta parengti techninių standartų projektus, kuriuose būtų nurodytos tokių papildomų priemonių rūšys;
- (31) išsamaus klientų patikrinimo reikalavimai yra būtini siekiant užtikrinti, kad įpareigotieji subjektai nustatytų, tikrintų ir stebėtų savo verslo santykius su klientais, atsižvelgdami į su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu susijusią riziką. Tikslus galimų ir esamų klientų duomenų nustatymas ir tikrinimas yra būtini siekiant suprasti su klientais susijusią pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo riziką, nepriklausomai nuo to, ar jie yra fiziniai, ar juridiniai asmenys;
- (32) būtina užtikrinti vienodą ir aukštą Sąjungos išsamaus klientų patikrinimo standartą, remiantis suderintais klientų tapatybės nustatymo ir tikrinimo reikalavimais ir mažinant nacionalinius skirtumus, kad būtų sudarytos vienodos sąlygos visoje vidaus rinkoje ir būtų galima nuosekliai taikyti nuostatas visoje Sąjungoje. Tuo pat metu labai svarbu, kad įpareigotieji subjektai taikytų išsamaus klientų patikrinimo reikalavimus vadovaudamiesi rizika grindžiamu požiūriu. Rizika grindžiamas požiūris nėra įpareigotiesiems subjektams pernelyg daug leidžianti galimybė. Jį taikant sprendimai priimami remiantis faktais, siekiant veiksmingiau kovoti su Sąjungai ir joje veikiantiems subjektams kylančia pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo rizika;
- (33) neturėtų būti reikalaujama, kad įpareigotieji subjektai išsamaus patikrinimo priemonės taikytų klientams, atliekantiems nenuolatinius arba susijusius sandorius, kurių vertė mažesnė už tam tikrą sumą, išskyrus atvejus, kai kyla įtarimų dėl pinigų plovimo ar terorizmo finansavimo. Nors daugumai nenuolatinių sandorių taikoma 10 000 EUR riba, didesnės pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo rizikos sektoriuose veikiantys arba su didesne tokia rizika susijusius sandorius vykduojantys įpareigotieji subjektai

turėtų būti įpareigojami išsamaus klientų patikrinimo priemonės taikyti ir sandoriams, kuriems taikomos žemesnės ribos. Siekdama nustatyti sektorius ar sandorius ir atitinkamas tiems sektoriams ar sandoriams taikytinas ribas, AMLA turėtų parengti specialių techninių reguliavimo standartų projektus;

- (34) kai kurie verslo modeliai grindžiami įpareigotųjų subjektų verslo ryšiais su prekybininkais, kurie siūlo mokėjimo inicijavimo paslaugas, kurias teikdami prekybininkai gauna atlyginimą už prekių ar paslaugų teikimą, o ne su prekybininkų klientais, kurie suteikia leidimą inicijuoti pavienių ar vienkartinį sandorių apmokėjimo prekybininkui paslaugas. Taikant tokį verslo modelį, įpareigotojo subjekto klientas pagal kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu taisyklės yra prekybininkas, o ne prekybininko klientas. Todėl įpareigotasis subjektas išsamaus kliento patikrinimo įpareigojimus turėtų taikyti prekybininko atžvilgiu;
- (35) nors Direktyvoje (ES) 2015/849 tam tikru mastu buvo suderintos su pareiga nustatyti klientų tapatybę susijusios valstybių narių taisyklės, nebuvo nustatytos išsamios taisyklės, susijusios su procedūromis, kurias turi vykdyti įpareigotieji subjektai. Atsižvelgiant į tai, kad šis aspektas yra labai svarbus siekiant užkirsti kelią pinigų plovimui ir terorizmo finansavimui, tikslinga, remiantis rizika pagrįstu požiūriu, nustatyti konkretesnes ir išsamesnes kliento tapatybės nustatymo ir patikrinimo sąlygas, nepriklausomai nuo to, ar klientai yra fiziniai ar juridiniai asmenys, juridinės struktūros, pavyzdžiui, patikos fondai, ar pagal nacionalinę teisę teisnumą turintys subjektai;
- (36) technologijų raida ir skaitmenizacijos pažanga suteikia galimybę saugiai nuotoliniu arba elektroniniu būdu nustatyti ir patikrinti galimų ir esamų klientų tapatybę ir gali palengvinti išsamų klientų patikrinimą nuotoliniu būdu. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 910/2014 ir pasiūlyme dėl jo pakeitimo, susijusio su Europos skaitmeninės tapatybės sistema¹⁵, išdėstyti tapatybės nustatymo sprendimai leidžia užtikrinti saugų ir patikimą galimų ir esamų klientų tapatybės nustatymą ir patikrinimą ir gali palengvinti išsamų klientų patikrinimą nuotoliniu būdu. Turėtų būti atsižvelgiama į tame reglamente nustatytą elektroninės atpažinties procedūrą ir įpareigotieji subjektai ją turėtų taikyti vykdydami klientų tapatybės nustatymo procesą. Šios tapatybės nustatymo priemonės, naudojamos kartu su tinkamomis rizikos mažinimo priemonėmis, gali kelti standartinę arba net mažą riziką;
- (37) siekiant užtikrinti, kad kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistema neleistų neteisėtoms lėšoms patekti į finansų sistemą, prieš pradėdami verslo santykius su galimais klientais įpareigotieji subjektai turėtų atlikti išsamų klientų patikrinimą laikydamiesi rizika pagrįsto požiūrio. Vis dėlto, siekiant netrukdyti įprastam verslui, įpareigotieji subjektai informaciją iš galimo kliento gali rinkti ir pradėdami verslo santykius. Kredito ir finansų įstaigos reikiamą informaciją iš galimų klientų gali gauti užmezgusios verslo santykius su sąlyga, kad sandoriai nebūtų inicijuojami iki tol, kol sėkmingai neužbaigiamas išsamaus kliento patikrinimo procesas;
- (38) indėlininkams, kurių lėšos yra pinigų plovimo veiklos pajamos, išmokos pagal indėlių garantijų sistemą neturėtų būti mokamos. Siekdamas užkirsti kelią neteisėtų lėšų grąžinimui tokiems indėlininkams, priežiūros institucijų priežiūros kredito įstaigos

¹⁵ 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 910/2014 dėl elektroninės atpažinties ir elektroninių operacijų patikimumo užtikrinimo paslaugų vidaus rinkoje, kuriuo panaikinama Direktyva 1999/93/EB (OL L 257, 2014 8 28, p. 73), ir Europos Parlamento ir Tarybos pasiūlymas dėl reglamento, kuriuo dėl Europos skaitmeninės tapatybės sistemos nustatymo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 910/2014, COM(2021) 281 *final*.

turėtų atlikti išsamų savo klientų patikrinimą, kai nustatoma, kad kredito įstaigos žlunga arba galėtų žlugti, arba kai indėliai laikomi negražinamais. Apie bet kokias įtartinas operacijas, nustatytas vykdant tokį išsamų klientų patikrinimą, kredito įstaigos turėtų pranešti FŽP;

- (39) išsamaus kliento patikrinimo procesas apima ne tik kliento tapatybės nustatymą ir patikrinimą. Prieš pradėdami verslo santykius ar vykdydami nenuolatinius sandorius, įpareigotieji subjektai taip pat turėtų įvertinti verslo santykių tikslą ir pobūdį. Padėti geriau suprasti šį tikslą galima galimam klientui pateikiant ikisutartinę ar kitą informaciją apie siūlomą produktą ar paslaugą. Įpareigotieji subjektai visada turėtų sugebėti nedviprasmiškai įvertinti būsimų verslo santykių tikslą ir pobūdį. Jeigu naudodami siūlomą paslaugą ar produktą klientai galės vykdyti įvairių rūšių sandorius ar veiklą, įpareigotieji subjektai turėtų gauti pakankamai informacijos apie kliento ketinimus dėl tokių verslo santykių;
- (40) siekiant užtikrinti kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemos veiksmingumą, įpareigotieji subjektai turėtų reguliariai, laikydamiesi rizika grindžiamo požiūrio, peržiūrėti iš savo klientų gaunamą informaciją. Įpareigotieji subjektai taip pat turėtų sukurti stebėsenos sistemą, kad galėtų nustatyti netipines operacijas, dėl kurių gali kilti su pinigų plovimu ar terorizmo finansavimu susijusių įtarimų. Siekiant užtikrinti sandorių stebėsenos veiksmingumą, įpareigotųjų subjektų stebėsenos veikla iš esmės turėtų apimti visas klientams siūlomas paslaugas ir produktus bei visas operacijas, kurios atliekamos kliento vardu arba kurias įpareigotasis subjektas siūlo klientui. Tačiau ne visi sandoriai turi būti tikrinami atskirai. Stebėsenos intensyvumas turėtų atitikti rizika grindžiamą požiūrį ir jį turėtų būti vykdoma remiantis tiksliais ir tinkamais kriterijais, pirmiausia atsižvelgiant į klientų savybes ir su jais susijusios rizikos dydį, siūlomus produktus ir paslaugas bei susijusias valstybes ar geografinius regionus. AMLA turėtų parengti gaires, kuriomis būtų užtikrinama, kad verslo santykių ir sandorių stebėsenos intensyvumas būtų pakankamas ir proporcingas rizikos dydžiui;
- (41) siekiant užtikrinti nuoseklų šio reglamento taikymą, AMLA turėtų būti įpareigota parengti su išsamiu klientų patikrinimu susijusių techninių reguliavimo standartų projektus. Tuose techniniuose reguliavimo standartuose turėtų būti nustatyta būtiniausia informacija, kurią turi gauti įpareigotieji subjektai, planuodami užmegzti naujus verslo santykius su klientais arba siekdami įvertinti esamus santykius, atsižvelgiant į su kiekvienu klientu susijusios rizikos dydį. Be to, techninių reguliavimo standartų projektai turėtų suteikti pakankamai aiškumo, kad rinkos dalyviai galėtų sukurti saugias, prieinamas ir novatoriškas priemones, kurių tikslas yra patikrinti klientų tapatybę ir vykdyti išsamų klientų patikrinimą, taip pat ir nuotoliniu būdu, laikantis technologinio neutralumo principo. Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai patvirtinti tuos techninių reguliavimo standartų projektus. Šios konkrečios užduotys atitinka Reglamente *[įterpkite nuorodą – pasiūlymas įsteigti Kovos su pinigų plovimu instituciją, COM(2021) 421 final]* nustatytą AMLA vaidmenį ir atsakomybę;
- (42) derinant išsamaus klientų patikrinimo priemones, neturėtų būti siekiama tik nuosekliai ir visuomet veiksmingai suprasti su esamu ar galimu klientu susijusią riziką, nepriklausomai nuo to, kur Sąjungoje bus pradėti verslo santykiai, ir jų suderinimas padės pasiekti šį tikslą. Turėtų taip pat būti užtikrinama, kad įpareigotieji subjektai nenaudotų vykdant išsamų klientų patikrinimą surinktos informacijos, taikydami rizikos mažinimo būdus, dėl kurių gali būti nesilaikoma kitų teisinių įsipareigojimų,

ypač tų, kurie nustatyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/92¹⁶ arba Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2015/2366¹⁷, nepasiekus Sąjungos pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo prevencijos tikslų. Kad būtų galima tinkamai prižiūrėti, kaip laikomasi išsamaus klientų patikrinimo įpareigojimų, svarbu, kad įpareigotieji subjektai saugotų įrašus apie atliktus veiksmus ir išsamaus klientų patikrinimo metu surinktą informaciją, nepriklausomai nuo to, ar su jais užmezgami nauji verslo santykiai, ar, atsisakę užmegzti verslo santykius, jie pateikė pranešimą apie įtartina sandorį. Jeigu įpareigotasis subjektas nusprendžia neužmegzti verslo santykių su galimu klientu, į išsamaus kliento patikrinimo įrašus turėtų būti įtraukiama tokio sprendimo priežastis. Tai suteiks priežiūros valdžios institucijoms galimybę įvertinti, ar įpareigotieji subjektai yra tinkamai sureguliovę savo išsamaus klientų patikrinimo būdus ir kaip kinta subjekto patiriama rizika, ir taip pat padės rinkti statistinius įrodymus apie tai, kaip įpareigotieji subjektai visoje Sąjungoje taiko išsamaus klientų patikrinimo taisykles;

- (43) pagal galiojančią kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemą taikoma esamų klientų peržiūros metodika jau dabar yra grindžiama rizika. Tačiau, atsižvelgiant į didesnę su tam tikromis tarpinėmis struktūromis susijusio pinigų plovimo, su juo susijusių pirminių nusikaltimų ir terorizmo finansavimo riziką, šis metodas gali nepadėti laiku aptikti ir įvertinti rizikos. Todėl svarbu taip pat užtikrinti nuolatinę aiškiai apibrėžtų jau esamų klientų kategorijų stebėseną;
- (44) pati rizika yra kintamo pobūdžio, o kintamieji – tiek pavieniui, tiek kartu – gali didinti arba mažinti galimai kylančią riziką ir dėl to daryti įtaką pasirenkant tinkamo lygio prevencines priemones, pavyzdžiui, išsamaus klientų patikrinimo priemones;
- (45) mažos rizikos situacijose įpareigotiesiems subjektams turėtų būti suteikiama galimybė taikyti supaprastintas išsamaus klientų patikrinimo priemones. Tai nereiškia, kad taikomos išsamaus klientų patikrinimo išimtys arba kad šios priemonės apskritai netaikomos. Veikiau tai reiškia, kad gali būti taikomas supaprastintas arba mažesnis tikrinimo priemonių rinkinys, kuris vis dėlto turėtų apimti visas standartinės išsamaus klientų patikrinimo procedūros dalis. Laikantis rizika grindžiamo požiūrio, įpareigotiesiems subjektams vis dėlto turėtų būti suteikiama galimybė sumažinti klientų ar sandorių tikrinimo dažnumą ar intensyvumą arba kliautis tinkamomis prielaidomis dėl verslo santykių tikslo ar paprastų produktų naudojimo. Techniniuose išsamaus klientų patikrinimo reguliavimo standartuose turėtų būti nustatytos konkrečios supaprastintos priemonės, kurias įpareigotieji subjektai gali įgyvendinti, jeigu Komisijos viršnacionalinės rizikos vertinime nustatomos mažesnės rizikos situacijos. Rengdama techninių reguliavimo standartų projektus AMLA turėtų deramai atsižvelgti į socialinės ir finansinės įtraukties išsaugojimą;
- (46) reikėtų pripažinti, kad tam tikrose situacijose pinigų plovimo ar terorizmo finansavimo grėsmė yra didesnė. Nors reguliariai taikant išsamaus klientų patikrinimo reikalavimus turėtų būti nustatoma visų klientų tapatybė ir verslo pobūdis, tam tikrais atvejais būtinos ypač griežtos klientų tapatybės nustatymo ir tikrinimo procedūros. Todėl būtina nustatyti išsamias tokio sustiprinto išsamaus patikrinimo priemonių taisykles,

¹⁶ 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/92/ES dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo, mokėjimo sąskaitų perkėlimo ir galimybės naudotis būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis (OL L 257, 2014 8 28, p. 214).

¹⁷ 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL L 337, 2015 12 23, p. 35).

įskaitant konkrečias tarpvalstybinių korespondentinių santykių atveju taikomas sustiprinto išsamaus patikrinimo priemones;

- (47) tarpvalstybiniai korespondentiniai santykiai su trečiųjų valstybių įstaigomis respondentėmis yra nuolatinio ir kartotinio pobūdžio. Be to, ne visos tarpvalstybinės korespondentinės bankininkystės paslaugos yra susijusios su tokia pačia pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo rizika. Todėl sustiprinto išsamaus patikrinimo priemonių intensyvumas turėtų būti nustatomas vadovaujantis rizika grindžiamo požiūrio principais. Tačiau rizika grindžiamas metodas neturėtų būti taikomas bendraujant su trečiosios valstybės įstaigomis respondentėmis, kurių fiziškai nėra teritorijose, kuriose jos yra įsteigtos. Atsižvelgiant į didelę fiktyviems bankams būdingą pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo riziką, kredito ir finansų įstaigos neturėtų užmegzti jokių korespondentinių santykių su tokiais fiktyviais bankais;
- (48) kalbant apie sustiprinto išsamaus patikrinimo priemones, tai, kad reikia gauti vyresniosios vadovybės leidimą užmegzti verslo santykius, ne visais atvejais turi reikšti, kad reikia gauti direktorių valdybos leidimą. Turėtų būti leidžiama, kad tokį leidimą suteiktų asmuo, turintis pakankamai žinių apie subjektui kylančią pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo riziką ir einantis pakankamai aukštas pareigas, kad galėtų priimti sprendimus, turinčius įtakos jam kylančiai grėsmei;
- (49) siekiant apsaugoti tinkamą Sąjungos finansų sistemos ir vidaus rinkos veikimą nuo pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai nustatyti trečiąsias valstybes, kurių nacionalinės kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemos turi trūkumų, keliančių grėsmę Sąjungos vidaus rinkos vientisumui. Dėl kintančio už Sąjungos ribų kylančio pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo grėsmių pobūdžio, kuriam kisti padeda nuolatinė technologijų ir nusikaltėlių turimų priemonių raida, reikia greitai ir nuolat pritaikyti teisinės sistemos nuostatas, susijusias su trečiosiomis valstybėmis, kad būtų veiksmingai mažinama esama rizika ir užkertamas kelias atsirasti naujai rizikai. Komisija turėtų atsižvelgti į tarptautinių organizacijų ir standartus nustatančių institucijų, dirbančių kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu srityje, informaciją, pavyzdžiui, FATF viešus pareiškimus, tarpusavio vertinimo ar išsamių vertinimų ataskaitas arba paskelbtas tolesnių veiksmų ataskaitas, ir atitinkamais atvejais pritaikyti savo vertinimus pagal ten nustatytus pokyčius;
- (50) trečiosios valstybės, kurių atžvilgiu atitinkama tarptautinė standartus nustatanti institucija (FATF) paragina imtis veiksmų, turi didelių ir nuolatinių strateginių trūkumų, susijusių su jų teisinėmis ir institucinėmis kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemomis ir jų įgyvendinimu ir galinčių kelti didelę grėsmę Sąjungos finansų sistemai. Nuolatinis didelių strateginių trūkumų pobūdis, rodantis, kad trečioji valstybė nėra įsipareigojusi arba nuolat nesugeba šių trūkumų pašalinti, rodo didesnę tokių trečiųjų valstybių keliamą grėsmę, dėl kurios reikia imtis veiksmingų, nuoseklių ir suderintų Sąjungos lygmeniu taikomų rizikos mažinimo priemonių. Todėl įpareigotieji subjektai, siekdami valdyti ir sumažinti pagrindinę riziką, su tokiomis didelės rizikos trečiosiomis valstybėmis susijusiems nenuolatiniams sandoriams ir verslo santykiams turėtų taikyti visą galimų sustiprinto išsamaus patikrinimo priemonių rinkinį. Be to, dėl didelės rizikos leidžiama taikyti ir papildomas specialias atsakomąsias priemones tiek įpareigotųjų subjektų, tiek valstybių narių lygmeniu. Taikant tokį požiūrį būtų išvengiama skirtumų nustatant atitinkamas atsakomąsias priemones, dėl kurių galėtų kilti pavojus visai Sąjungos

finansų sistemai. AMLA turi techninių žinių, todėl ji gali padėti Komisijai nustatyti tinkamas atsakomąsias priemones;

- (51) nusikaltėliai gali naudotis teisinių ir institucinių kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemų atitikties užtikrinimo ir įgyvendinimo trūkumais trečiosiose valstybėse, kurioms FATF nurodymu taikoma griežtesnė stebėseną. Tai gali kelti grėsmę Sąjungos finansų sistemai, kuri turi būti valdoma ir mažinama. Šių trečiųjų valstybių įsipareigojimas šalinti nustatytus trūkumus nepašalinant pačios rizikos pateisina ne tokį griežtą rizikos mažinimo atsaką, koks būtų taikomas didelės rizikos trečiosioms valstybėms. Tokiais atvejais, dirbdami su tose trečiosiose valstybėse esančiais fiziniais ar juridiniais asmenimis, Sąjungos įpareigotieji subjektai nenuolatiniams sandoriams ir verslo santykiams turėtų taikyti sustiprinto išsamaus patikrinimo priemones, kurios būtų pritaikytos atsižvelgiant į kiekvienoje trečiojoje valstybėje nustatytus konkrečius trūkumus. Toks detalus taikytinų sustiprinto išsamaus patikrinimo priemonių nustatymas vadovaujantis rizika grindžiamu požiūriu taip pat užtikrintų, kad priemonės būtų proporcingos rizikos dydžiui. Siekdama užtikrinti tokį nuoseklų ir proporcingą požiūrį, Komisija turėtų sugebėti nustatyti, kokios konkrečios sustiprinto išsamaus patikrinimo priemonės reikalingos, kad būtų sumažinta konkrečiai valstybei būdinga rizika. AMLA turi techninių žinių, todėl ji gali padėti Komisijai nustatyti tinkamas sustiprinto išsamaus patikrinimo priemones;
- (52) valstybės, kurios tarptautinių standartus nustatančių institucijų nėra viešai įvardijamos kaip tokios, kurių atžvilgiu reikėtų imtis veiksmų ar kurias reikia atidžiau stebėti, vis tiek gali kelti grėsmę Sąjungos finansų sistemos vientisumui. Siekiant sumažinti šią riziką, Komisijai turėtų būti suteikiama galimybė vadovaujantis aiškiu kriterijų rinkiniu ir padedant AMLA imtis veiksmų dėl konkrečių ir didelę grėsmę Sąjungos finansų sistemai keliančių trečiųjų valstybių, kai tokia grėsmė kyla dėl jų atitikties užtikrinimo trūkumų arba didelių ir nuolatinių strateginių kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemos trūkumų, ir taikyti atitinkamas rizikos mažinimo priemones. Tokias trečiąsias valstybes turėtų nustatyti Komisija. Atsižvelgdama į Sąjungos finansų sistemai kylančios grėsmės dydį, Komisija turėtų reikalauti taikyti visas sustiprinto išsamaus patikrinimo priemones ir konkrečioms šalims skirtas atsakomąsias priemones, pavyzdžiui, didelės rizikos trečiųjų valstybių atveju, arba konkrečioms šalims skirtas sustiprinto išsamaus patikrinimo priemones, pavyzdžiui, atitikties užtikrinimo trūkumų turinčių trečiųjų valstybių atveju;
- (53) atsižvelgiant į tai, kad tokių trečiųjų valstybių kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemos arba jų įgyvendinimo priemonės gali būti keičiamos, pavyzdžiui, dėl valstybės įsipareigojimo pašalinti nustatytus trūkumus arba dėl to, kad buvo priimtos atitinkamos jiems pašalinti skirtos kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu priemonės, ir dėl jų galėtų pasikeisti susijusios rizikos pobūdis ir dydis, Komisija turėtų reguliariai peržiūrėti, kaip nustatomos tokios konkrečios sustiprinto išsamaus patikrinimo priemonės, siekdama užtikrinti, kad jos išliktų proporcingos ir tinkamos;
- (54) galimos išorės grėsmės Sąjungos finansų sistemai kyla ne tik iš trečiųjų valstybių, bet gali atsirasti ir dėl konkrečių su klientais susijusių rizikos veiksnių arba produktų, paslaugų, sandorių ar pristatymo kanalų, susijusių su konkrečiu už Sąjungos ribų esančiu geografiniu regionu. Todėl reikia nustatyti pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo tendencijas, riziką ir būdus, su kuriais gali susidurti Sąjungos įpareigotieji subjektai. AMLA turi geriausias galimybes aptikti bet kokias už Sąjungos ribų atsirandančias pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo tipologijas ir stebėti jų raidą,

kad Sąjungos įpareigotiesiems subjektams būtų teikiamos gairės dėl poreikio taikyti sustiprinto išsamaus patikrinimo priemonės, skirtas tokiai rizikai sumažinti;

- (55) dėl santykių su asmenimis, kurie Sąjungoje ar tarptautiniu mastu eina arba ėjo svarbias viešąsias pareigas, ypač asmenimis, kurie yra iš valstybių, kuriose labai paplitusi korupcija, gali kilti didelė grėsmė finansų sektoriaus reputacijai ir didelė teisinė rizika. Tarptautinės pastangos kovoti su korupcija taip pat pateisina poreikį skirti ypatingą dėmesį tokiems asmenims ir taikyti tinkamas sustiprinto išsamaus klientų patikrinimo priemones asmenims, kurie eina arba ėjo svarbias viešąsias pareigas, taip pat aukštiesiems tarptautinių organizacijų pareigūnams. Todėl būtina nurodyti priemones, kurias įpareigotieji subjektai turėtų taikyti sandorių ar verslo santykių su politikoje dalyvaujančiais asmenimis atvejais. Siekiant palengvinti riziką grindžiamo požiūrio taikymą, AMLA turėtų būti įpareigota paskelbti gaires, pagal kurias turėtų būti vertinama su tam tikrais politikoje dalyvaujančiais asmenimis, jų šeimos nariais ar artimais pagalbininkais susijusi rizika;
- (56) siekiant Sąjungoje nustatyti politikoje dalyvaujančius asmenis, valstybės narės turėtų paskelbti sąrašus, kuriuose būtų nurodomos konkrečios pareigos, kurios pagal nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus laikomos svarbiomis viešosiomis pareigomis. Valstybės narės turėtų kiekvienos jų teritorijoje akredituotos tarptautinės organizacijos paprašyti sudaryti asmenų, kurie eina svarbias viešąsias pareigas toje tarptautinėje organizacijoje, sąrašą ir jį nuolat atnaujinti. Komisija turėtų būti įpareigota sudaryti ir paskelbti visoje Sąjungoje galiojančių asmenų, kurie eina svarbias viešąsias pareigas Sąjungos institucijose ar įstaigose, sąrašą;
- (57) jeigu klientai nebeina svarbių viešųjų pareigų, jie vis tiek gali kelti didesnę riziką, pavyzdžiui, dėl neoficialios įtakos, kurią jie vis dar gali turėti, arba dėl to, kad jų ankstesnės ir šiuo metu einamos pareigos yra susijusios. Labai svarbu, kad įpareigotieji subjektai atsižvelgtų į tokią tebekeliamą riziką ir taikytų vieną ar kelias sustiprinto išsamaus patikrinimo priemones tol, kol bus nustatyta, kad asmenys nebekelia rizikos, tačiau bet kuriuo atveju ne trumpiau kaip 12 mėnesių po to, kai jie nustoja eiti svarbias viešąsias pareigas;
- (58) draudimo bendrovės dažnai nepalaiko ryšių su jų draudimo sutarčių naudos gavėjais. Tačiau jos turėtų sugebėti nustatyti didesnės rizikos situacijas, pavyzdžiui, kai su sutartimi susijusias pajamas gauna politikoje dalyvaujantis asmuo. Siekiant nustatyti, ar taip yra, draudimo sutartyje turėtų būti nurodytos pagrįstos priemonės, kuriomis naudos gavėjo tapatybė būtų nustatoma taip pat, kaip ir naujo kliento atveju. Šių priemonių turi būti imamasi ne vėliau kaip išmokant išmokas arba perduodant teises pagal sutartį;
- (59) artimais privačiais ir profesiniais santykiais gali būti piktnaudžiaujama pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo tikslais. Dėl šios priežasties politikoje dalyvaujantiems asmenimis taikomos priemonės turėtų būti taikomos ir jų šeimos nariams bei artimiesiems pagalbininkams. Tinkamas šeimos narių ir artimųjų pagalbininkų tapatybės nustatymas gali priklausyti nuo socialinės ir ekonominės bei kultūrinės šalies, kurioje yra politiškoje dalyvaujantis asmuo, struktūros. Atsižvelgiant į tai, AMLA turėtų būti įpareigota paskelbti kriterijų, pagal kuriuos turi būti nustatoma artimais pagalbininkais laikytinų asmenų tapatybė, gairės;
- (60) reikalavimai politikoje dalyvaujantiems asmenims, jų šeimos nariams ir artimiesiems pagalbininkams yra prevencinio, o ne baudžiamojo, pobūdžio ir neturėtų būti aiškinami kaip nuoroda į tai, kad politikoje dalyvaujantys asmenys siejami su dalyvavimu nusikalstamoje veikloje. Atsisakymas turėti verslo santykių su asmeniu

remiantis vien tuo, kad tas asmuo yra politikoje dalyvaujantis asmuo, prieštarauja šio reglamento raidei ir dvasiai;

- (61) siekiant išvengti pakartotinių klientų tapatybės nustatymo procedūrų, taikant tinkamas apsaugos priemonės, įpareigotiesiems subjektams tikslinga leisti remtis kitų įpareigotųjų subjektų surinkta informacija apie klientus. Tais atvejais, kai įpareigotasis subjektas kliaujasi kitu įpareigotuoju subjektu, faktinė atsakomybė už išsamų klientų patikrinimą turėtų tekti įpareigotajam subjektui, kuris nusprendžia kliautis kito įpareigotojo subjekto atliktu išsamiu kliento patikrinimu. Įpareigotasis subjektas, kurio informacija naudojama, taip pat turėtų likti atsakingas už tai, kad būtų laikomasi kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimų, įskaitant reikalavimą pranešti apie įtartinus sandorius ir saugoti įrašus;
- (62) įpareigotieji subjektai su išsamiu klientų patikrinimu susijusias užduotis gali perduoti atstovui ar išorės paslaugų teikėjui, išskyrus atvejus, kai jie yra įsteigti trečiosiose valstybėse, kurios yra priskiriamos didelės rizikos grupei, turi atitikties užtikrinimo trūkumų arba kelia grėsmę Sąjungos finansų sistemai. Tais atvejais, kai tarp įpareigotųjų subjektų ir išorės paslaugų teikėjų, kuriems netaikomi kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimai, egzistuoja sutartiniai atstovavimo arba užsakomųjų paslaugų teikimo santykiai, bet kokie tokių atstovų arba užsakomųjų paslaugų teikėjų įpareigojimai kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu srityje galėtų kilti tik iš šalių susitarimo, o ne iš šio reglamento. Todėl atsakomybė už kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimų laikymąsi pirmiausia turėtų tekti pačiam įpareigotajam subjektui. Įpareigotasis subjektas visų pirma turėtų užtikrinti, kad tais atvejais, kai nuotolinio klientų tapatybės nustatymo procese dalyvauja išorės paslaugų teikėjas, būtų laikomasi rizika grindžiamo požiūrio;
- (63) norint užtikrinti, kad kliovimasis trečiosiomis šalimis ir funkcijų perdavimas joms būtų veiksmingas, reikia aiškiau apibrėžti tokiems santykiams taikomas sąlygas. AMLA turėtų būti įpareigota parengti sąlygų, kurias įvykdžius būtų galima kliautis trečiosiomis šalimis ir perduoti joms funkcijas, bei atitinkamų šalių vaidmenų ir pareigų gaires. Siekiant užtikrinti, kad visoje Sąjungoje būtų užtikrinta nuosekli kliovimosi ir funkcijų perdavimo priežiūra, gairėse taip pat turėtų būti paaiškinta, kaip priežiūros institucijos turėtų atsižvelgti į tokią veiklą ir tikrinti, ar ją vykdydami įpareigotieji subjektai laikosi kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimų;
- (64) tikrosios nuosavybės sąvoka buvo apibrėžta Direktyvoje (ES) 2015/849, siekiant padidinti sudėtingų bendrovių struktūrų skaidrumą. Poreikis gauti tikslią, aktualią ir tinkamą informaciją apie tikrąjį savininką yra esminis veiksnys aptinkant nusikaltėlius, kurie priešingu atveju savo tapatybę galėtų dangstyti tokia neskaidria bendrovės struktūra. Šiuo metu valstybės narės privalo užtikrinti, kad bendrovės ir kiti juridiniai asmenys, taip pat tiesioginės patikos fondai ir panašios juridinės struktūros gautų ir saugotų tinkamą, tikslią ir aktualią informaciją apie savo tikruosius savininkus. Tačiau valstybės narės reikalauja skirtingo lygio skaidrumo. Taisyklės gali būti aiškinamos skirtingai, todėl taikomi skirtingi tam tikro subjekto ar struktūros tikrųjų savininkų nustatymo būdai. Tai, *inter alia*, lemia nenuoseklūs netiesioginės subjekto ar struktūros nuosavybės apskaičiavimo būdai. Tai trukdo užtikrinti numatytą skaidrumą. Todėl būtina patikslinti taisykles, kad būtų užtikrinta nuosekli tikrojo savininko apibrėžtis ir jos taikymas visoje vidaus rinkoje;
- (65) turėtų būti nustatytos išsamios taisyklės, kuriomis vadovaujantis būtų nustatomi tikrieji bendrovių ir kitų juridinių asmenų savininkai, ir suderinta tikrosios nuosavybės

apibrėžtis. Nors nustačius konkrečią procentinę akcijų paketo ar nuosavybės dalį automatiškai nenustatomas tikrasis savininkas, tai turėtų būti vienas iš veiksmų, į kuriuos reikia atsižvelgti. Vis dėlto valstybėms narėms turėtų būti suteikiama galimybė nuspręsti, kad nuosavybę arba kontrolę gali rodyti mažesnė nei 25 proc. dalis. Kontrolė turint 25 proc. nuosavybės dalį pridėjus vieną iš akcijų ar balsavimo teisių, ar kitą nuosavybės dalį turėtų būti vertinama kiekvienu nuosavybės lygmeniu, o tai reiškia, kad ši riba turėtų būti taikoma kiekvienai nuosavybės struktūros grandžiai ir kad kiekviena nuosavybės struktūros grandis ir jų deriniai turėtų būti tinkamai išnagrinėjami;

- (66) norint tinkamai nustatyti tikruosius savininkus, reikia nustatyti, ar kontrolė vykdoma kitomis priemonėmis. Kontrolės turint nuosavybės dalį nustatymas yra būtinas, tačiau nepakankamas ir neapima visų patikrinimų, kuriuos būtina atlikti nustatant tikruosius savininkus. Tikrinimas, ar fizinis asmuo vykdo kontrolę kitomis priemonėmis, nėra vėlesnio tikrinimo priemonė, taikoma tik kai nepavyksta nustatyti nuosavybės dalies. Abi kontrolės turint nuosavybės dalį ir kontrolės kitomis priemonėmis tikrinimo procedūros turėtų būti vykdomos tuo pačiu metu. Kontrolė kitomis priemonėmis gali apimti teisę skirti ar atleisti daugiau nei pusę bendrovės valdybos narių, galimybę daryti didelę įtaką bendrovės priimamiems sprendimams, kontrolę per oficialius ar neoficialius susitarimus su savininkais, nariais ar bendrovėmis, taip pat susitarimus dėl balsavimo, ryšius su vadovu ar direktorių arba bendrovę valdančių arba kontroliuojančių asmenų šeimos nariais, oficialius ar neoficialius susitarimus dėl paskirtųjų asmenų;
- (67) siekiant užtikrinti veiksmingą skaidrumą, tikrosios nuosavybės taisyklės turėtų būti taikomos kuo įvairesnei valstybių narių teritorijose įsteigtų ar sukurtų juridinių asmenų ir struktūrų grupei. Ši grupė apima juridinius asmenis, išskyrus bendroves, ir į patikos fondus panašias struktūras. Dėl skirtingų valstybių narių teisės sistemų šios plačios kategorijos apima įvairias organizacines struktūras. Valstybės narės Komisijai turėtų pateikti bendrovių ir kitų juridinių asmenų, kurių tikrieji savininkai nustatomi laikantis bendrovių tikrųjų savininkų nustatymo taisyklių, rūšių sąrašus. Komisija valstybėms narėms turėtų pateikti rekomendacijas dėl konkrečių taisyklių ir kriterijų, kuriais vadovaujantis turi būti nustatomi juridinių asmenų, kurie nėra bendrovės, tikrieji savininkai;
- (68) siekiant užtikrinti nuoseklų tiesioginės patikos ir panašių juridinių asmenų, pavyzdžiui, fondų ar kitų struktūrų, tikrųjų savininkų tapatybės nustatymą, būtina nustatyti suderintas tikrosios nuosavybės taisykles. Valstybės narės Komisijai turi pateikti juridinių asmenų ir juridinių struktūrų, panašių į tiesioginės patikos fondus, kurių tikrųjų savininkų tapatybė nustatoma pagal tiesioginės patikos fondų ir panašių juridinių asmenų ar struktūrų tikrųjų savininkų tapatybės nustatymo reikalavimus, rūšių sąrašą. Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai įgyvendinimo aktu nustatyti pagal valstybių narių nacionalinę teisę reglamentuojamų juridinių struktūrų ir juridinių asmenų, kurių struktūra ar funkcijos panašios į tiesioginės patikos fondų, sąrašą;
- (69) siekiant nuoseklaus požiūrio į tikrosios nuosavybės skaidrumo sistemą taip pat reikia užtikrinti, kad ta pati informacija apie tikruosius savininkus būtų renkama visoje vidaus rinkoje. Tikslinga nustatyti tikslus reikalavimus dėl informacijos, kuri turėtų būti renkama kiekvienu atveju. Ši informacija apima būtiniausius tikrojo savininko asmens duomenis, jo turimą su juridiniu asmeniu arba juridine struktūra susijusių naudos teisių pobūdį ir mastą ir informaciją apie juridinį asmenį arba juridinę struktūrą;

- (70) veiksmingos tikrosios nuosavybės skaidrumo sistemos pagrindas yra bendrovių ir kitų juridinių asmenų žinios apie fizinius asmenis, kurie yra jų tikrieji savininkai. Todėl visos Sąjungos bendrovės ir kiti juridiniai asmenys turėtų gauti ir saugoti tinkamą, tikslią ir aktualią informaciją apie tikruosius savininkus. Ši informacija turėtų būti saugoma penkerius metus, o registrams turėtų būti perduodami už informacijos saugojimą atsakingo asmens duomenys. Šis saugojimo laikotarpis atitinka vykdant kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimus, pavyzdžiui, atliekant išsamų klientų patikrinimą, surinktos informacijos saugojimo laikotarpį. Siekiant užtikrinti galimybę vykdyti kryžminę informacijos patikrą ir ją tvirtinti, pavyzdžiui, naudojant pranešimo apie neatitikimus mechanizmą, tikslinga užtikrinti, kad atitinkami duomenų saugojimo laikotarpiai būtų suderinti;
- (71) bendrovės ir kiti juridiniai asmenys turėtų imtis visų būtinų priemonių, kad nustatytų savo tikruosius savininkus. Tačiau gali būti atvejų, kai neįmanoma nustatyti fizinio asmens, kuriam faktiškai priklauso subjektas arba kuris jį kontroliuoja. Tokiais išimtiniais atvejais, jeigu išnaudojamos visos tapatybės nustatymo priemonės, informacija apie vyresnius vadovus gali būti pranešama teikiant informaciją apie tikrąją nuosavybę įpareigotiesiems subjektams išsamaus kliento patikrinimo metu arba pateikiant informaciją centriniam registrai. Bendrovės ir juridiniai asmenys turėtų registruoti veiksmus, kurių buvo imtasi siekiant nustatyti jų tikruosius savininkus, ypač imdamiesi šios paskutinės priemonės, ir jie turėtų būti tinkamai pagrindžiami ir įforminami dokumentais;
- (72) būtina užtikrinti vienodas sąlygas įvairioms juridinio statuso rūšims ir vengti piktnaudžiavimo patikos fondais ir juridinėmis struktūromis, kurios dažnai būna sudarytos iš daugelio sudėtingų elementų, siekiant dar labiau paslėpti informaciją apie tikruosius savininkus. Todėl bet kokio valstybėje narėje administruojamo tiesioginės patikos fondo patikėtiniai turėtų būti atsakingi už tinkamos, tikslios ir aktualios informacijos apie tikruosius patikos fondo savininkus gavimą ir saugojimą ir už savo statuso atskleidimą bei šios informacijos pateikimą išsamų klientų patikrinimą vykdantiems įpareigotiesiems subjektams. Bet kuris kitas tikrasis patikos fondo savininkas turėtų padėti patikėtinui gauti tokią informaciją;
- (73) atsižvelgiant į tam tikrų juridinių asmenų, pavyzdžiui, fondų, specifinę struktūrą ir poreikį užtikrinti pakankamą jų tikrosios nuosavybės informacijos skaidrumą, tokiems į patikos fondus panašiems subjektams ir juridinėms struktūroms turėtų būti taikomi lygiaverčiai tikrosios nuosavybės reikalavimai, atitinkantys tiesioginės patikos fondams taikomus reikalavimus;
- (74) paskirtųjų asmenų atvejais gali būti slepiama tikrųjų savininkų tapatybė, nes paskirtasis asmuo gali veikti kaip juridinio asmens direktorius ar akcininkas, o informacija apie jį paskyrusį asmenį ne visada atskleidžiama. Tokie paskyrimai gali slėpti tikrosios nuosavybės ir kontrolės struktūrą, kai tikrieji savininkai nenori atskleisti savo tapatybės ar vaidmens. Todėl reikia nustatyti skaidrumo reikalavimus, kad būtų išvengta piktnaudžiavimo šiomis priemonėmis ir kad nusikaltėliai nesislapstytų už jų vardu veikiančių asmenų. Bendrovių ar kitų juridinių asmenų nominalūs akcininkai ir nominalūs direktoriai turėtų turėti pakankamai informacijos apie juos paskyrusio asmens ir bet kurio tikrojo juos paskyrusio asmens savininko tapatybę ir atskleisti ją bei savo statusą bendrovėms ar kitiems juridiniams asmenims. Tą pačią informaciją bendrovės ir kiti juridiniai asmenys taip pat turėtų pateikti įpareigotiesiems subjektams, kai vykdomas išsamus klientų patikrinimas;

- (75) turi būti mažinama užsienio bendrovių ir juridinių struktūrų, kuriomis piktnaudžiaujama siekiant nukreipti pajamas į Sąjungos finansų sistemą, keliamo rizika. Kadangi trečiosiose valstybėse tikriesiems savininkams taikomi standartai gali būti nepakankami, kad būtų užtikrintas toks pat kaip Sąjungoje skaidrumo lygis ir laiku pateikiama tikrosios nuosavybės informacija, turi būti užtikrinamos atitinkamos priemonės, padedančios tam tikromis aplinkybėmis nustatyti tikruosius užsienio bendrovių ar juridinių struktūrų savininkus. Todėl turėtų būti reikalaujama, kad už Sąjungos ribų įsteigti juridiniai asmenys ir už Sąjungos ribų administruojamos tiesioginės patikos ar panašios juridinės struktūros atskleistų savo tikruosius savininkus, kai jie veikia Sąjungoje, pradėdami verslo santykius su Sąjungos įpareigotuoju subjektu arba įsigydami nekilnojamojo turto Sąjungoje;
- (76) siekiant skatinti, kad būtų laikomasi atitikties užtikrinimo reikalavimų ir užtikrinti veiksmingą tikrosios nuosavybės skaidrumą, turi būti užtikrinamas tikrosios nuosavybės reikalavimų vykdymas. Šiuo tikslu valstybės narės turėtų taikyti sankcijas už tokių reikalavimų pažeidimus. Tos sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios ir neturėtų viršyti to, kas būtina norint paskatinti vykdyti pareigas. Valstybių narių nustatytos sankcijos visoje Sąjungoje turėtų turėti vienodai atgrasyti nuo tikrosios nuosavybės reikalavimų pažeidimų;
- (77) pranešimai apie įtartinus sandorius, įskaitant bandymus įvykdyti sandorius, ir kita informacija, susijusi su pinigų plovimu, su juo susijusiais pirminiais nusikaltimais ir terorizmo finansavimu, turėtų būti teikiami FŽP, kuris turėtų veikti kaip bendras centrinis nacionalinis padalinys, gaunantis ir analizuojantis praneštus įtarimus ir savo analizės rezultatus platinantis kompetentingoms institucijoms. Apie visus įtartinus sandorius, įskaitant bandymus įvykdyti sandorius, turėtų būti pranešama nepriklausomai nuo sandorio sumos. Gali būti pateikiama ir ribine verte grindžiama informacija. Sąžiningai atskleisdamas informaciją FŽP, įpareigotasis subjektas arba tokio subjekto darbuotojas ar direktorius neturėtų pažeisti jokių informacijos atskleidimo apribojimų ir neturėtų užtraukti įpareigotajam subjektui, jo direktoriams ar darbuotojams jokios atsakomybės;
- (78) skirtumai tarp valstybių narių įpareigojimų pranešti apie įtartinus sandorius gali padidinti įpareigotųjų subjektų patiriamus kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimų laikymosi sunkumus, kuriuos patiria tarpvalstybiniu mastu veiklą vykdančios įpareigotieji subjektai. Be to, pranešimų apie įtartinus sandorius struktūra ir turinys turi įtakos FŽP gebėjimui atlikti analizę ir šios analizės pobūdžiui, taip pat FŽP gebėjimui bendradarbiauti ir keistis informacija. Siekdama padėti įpareigotiesiems subjektams laikytis įsipareigojimų teikti ataskaitas ir sudaryti sąlygas veiksmingesnei FŽP analitinei veiklai ir bendradarbiavimui, AMLA turėtų parengti reguliavimo standartų projektus, ir juose turėtų būti pateiktas bendras pranešimo apie įtartinus sandorius šablonas, kuris kaip suderintas pagrindas turės būti naudojamas visoje Sąjungoje;
- (79) FŽP turėtų būti suteikiama galimybė iš bet kokio įpareigotojo subjekto gauti visą reikiamą su jo veikla susijusią informaciją. Nesuvaržyta ir greita prieiga prie informacijos be galo svarbi užtikrinant, kad būtų galima tinkamai atsekti pinigų srautus ir ankstyvame etape aptikti nelegalius tinklus ir srautus. FŽP poreikį gauti papildomos informacijos iš įpareigotųjų subjektų įtarimo dėl pinigų plovimo ar terorizmo finansavimo pagrindu gali lemti ne tik anksčiau FŽP gautas pranešimas apie įtartiną sandorį, bet ir kitos priemonės (pavyzdžiui, FŽP atlikta analizė, kompetentingų institucijų suteikta žvalgybinė informacija ar kito FŽP turima informacija). Todėl vykdydami savo užduotis FŽP turėtų turėti galimybę gauti informaciją iš bet kokio

įpareigotojo subjekto net be išankstinio pranešimo. Įpareigotieji subjektai į FŽP prašymą suteikti informaciją turėtų atsakyti kuo greičiau ir visais atvejais per penkias dienas nuo tokio prašymo gavimo. Pagrįstais ir skubiais atvejais įpareigotasis subjektas turėtų atsakyti į FŽP prašymą per 24 valandas. Tačiau tai nereiškia, kad atlikdami analizę FŽP gali teikti neapibrėžtus prašymus įpareigotiesiems subjektams – prašymai suteikti informacijos turi būti pagrindžiami tinkamai nustatytomis aplinkybėmis. FŽP taip pat derėtų turėti galimybę gauti tokią informaciją kito Sąjungos FŽP pateikto prašymo pagrindu ir keistis informacija su prašymą pateikusiu FŽP;

- (80) tam tikrų įpareigotųjų subjektų atžvilgiu valstybės narės turėtų turėti galimybę atitinkamą savireguliacijos organą paskirti ta institucija, kuri pirmiausia turi būti informuojama vietoje FŽP. Vadovaujantis Europos Žmogaus Teisių Teismo praktika, sistema, pagal kurią pirmiausia pranešama savireguliacijos organui, yra svarbi apsaugos priemonė, kuria palaikoma pagrindinių teisių, susijusių su teisininkams taikytiniais pranešimo įpareigojimais, apsauga. Valstybės narės turėtų numatyti priemones ir būdą profesinės paslapties, konfidencialumo ir privatumo apsaugai užtikrinti;
- (81) jeigu valstybė narė nusprendžia paskirti tokį savireguliacijos organą, ji gali leisti tam organui arba iš jo reikalauti neperduoti FŽP jokios informacijos, gautos iš to organo atstovaujamo asmens, kai jie tokią informaciją gauna iš savo kliento arba apie savo klientą, nustatinėdami savo kliento teisinę padėtį arba gindami savo klientą ar jam atstovaudami teismo procese arba su juo susijusiais atvejais, įskaitant konsultacijų dėl proceso inicijavimo ar vengimo veikimą, neatsižvelgiant į tai, ar tokia informacija yra gauta arba įgyta prieš tokį procesą, tokio proceso metu ar jam pasibaigus;
- (82) įpareigotieji subjektai išimtiniais atvejais turėtų turėti galimybę vykdyti įtartinus sandorius prieš pranešdami apie juos kompetentingoms institucijoms, jeigu nevykdyti sandorio neįmanoma arba jei dėl tokio nevykdymo gali būti sutrukdyta pastangoms išaiškinti įtariamos pinigų plovimo arba terorizmo finansavimo operacijos naudos gavėjus. Tačiau ši išimtis neturėtų būti taikoma sandoriams, susijusiems su pagal Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijas priimtais valstybių narių tarptautiniais įsipareigojimais nedelsiant įšaldyti teroristų, teroristinių organizacijų ar teroristus finansuojančių asmenų lėšas ar kitą turtą;
- (83) su pranešimais apie įtartinus sandorius ir kitos svarbios informacijos teikimu FŽP susijęs konfidencialumas yra būtinas, kad kompetentingos institucijos galėtų įšaldyti ir areštuoti galimai su pinigų plovimu, jo pirminiais nusikaltimais ar terorizmo finansavimu susijusį turtą. Įtartinas sandoris nėra nusikalstamos veiklos įrodymas. Atskleidus, kad buvo pranešta apie įtarimą, galima pakenkti sandoryje dalyvaujančių asmenų reputacijai ir padaryti žalą analizei bei tyrimams. Todėl įpareigotieji subjektai ir jų direktoriai bei darbuotojai nei susijusiam klientui, nei tretiesiems asmenims neturėtų atskleisti, kad informacija tiesiogiai ar per savireguliacijos organą yra, bus ar buvo pateikta FŽP arba kad yra ar gali būti atliekamas tyrimas dėl pinigų plovimo ar terorizmo finansavimo. Draudimas atskleisti informaciją neturėtų būti taikomas tam tikromis aplinkybėmis, pavyzdžiui, atskleidžiant informaciją kompetentingoms institucijoms ir savireguliacijos organams, kai vykdomos priežiūros funkcijos, atskleidžiant informaciją teisėsaugos tikslais arba kai informacija atskleidžiama tarp įpareigotųjų subjektų, kurie priklauso tai pačiai grupei;
- (84) kad nebūtų aptikti, nusikaltėliai neteisėtai gautas pajamas perkelia per daugelį tarpininkų. Todėl svarbu, kad įpareigotieji subjektai galėtų keistis informacija ne tik

grupėje, bet tam tikrais atvejais ir su kredito ir finansų įstaigomis bei kitais tinkluose veikiančiais subjektais, deramai atsižvelgdami į duomenų apsaugos taisykles;

- (85) pagal šį reglamentą valstybių narių vykdomam asmens duomenų tvarkymui taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679¹⁸. Visos valstybės narės pripažįsta, kad kova su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu yra svarbus visuomenės interesas;
- (86) itin svarbu, kad kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemos suderinimas su peržiūromis FATF rekomendacijomis būtų vykdomas visapusiškai laikantis Sąjungos teisės, visų pirma atsižvelgiant į Sąjungos duomenų apsaugos teisę ir pagrindinių teisių, įtvirtintų Chartijoje, apsaugą. Tam tikri kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemos įgyvendinimo aspektai susiję su duomenų rinkimu, analize, saugojimu ir keitimusi jais. Toks asmens duomenų tvarkymas turėtų būti leidžiamas visapusiškai laikantis pagrindinių teisių, tik šiame reglamente išdėstytais tikslais ir siekiant vykdyti išsamų klientų patikrinimą, nuolatinę stebėseną, neįprastų ir įtartinų sandorių analizę ir pranešimą apie juos, juridinio asmens ar juridinės struktūros tikrojo savininko tapatybės nustatymą, politikoje dalyvaujančio asmens tapatybės nustatymą ir keitimąsi informacija tarp kredito bei finansų įstaigų ir kitų įpareigotųjų subjektų. Įpareigotųjų subjektų vykdomas asmens duomenų rinkimas ir tolesnis jų tvarkymas neturėtų viršyti to, kas būtina siekiant laikytis kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimų, ir asmens duomenys neturėtų būti toliau tvarkomi su tuo tikslu nesuderinamu būdu. Ypač griežtai turėtų būti draudžiama asmens duomenis toliau tvarkyti komerciniais tikslais;
- (87) iš peržiūrėtų FATF rekomendacijų matyti, kad įpareigotieji subjektai turėtų bent penkerius metus saugoti reikiamą informaciją, gautą vykdant išsamaus klientų patikrinimo priemones, ir sandorių įrašus, kad galėtų visapusiškai bendradarbiauti ir greitai tenkinti kompetentingų institucijų užklausas pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo prevencijos, nustatymo arba tyrimo tikslais. Siekiant išvengti skirtingų metodų ir laikytis asmens duomenų apsaugos bei teisinio tikrumo reikalavimų, to saugojimo laikotarpio nustatyta trukmė turėtų būti penkeri metai nuo verslo santykių arba nenuolatinio sandorio pabaigos;
- (88) jeigu kompetentingų institucijų sąvokoje daroma nuoroda į tyrimo ir baudžiamojo persekiojimo institucijas, ji turi būti aiškinama taip, kad apimtų Europos prokuratūros centrinį ir decentralizuotą lygmenį, atsižvelgiant į valstybės nares, kurios dalyvauja tvirtesnio bendradarbiavimo steigiant Europos prokuratūrą veikloje;
- (89) siekiant užtikrinti tinkamą ir efektyvų teisingumo vykdymą nuo šio reglamento įsigaliojimo iki jo taikymo pradžios ir siekiant sudaryti galimybes sklandžiai jo sąveikai su nacionaline proceso teise, informacija ir dokumentai, susiję su teismo procesais, kurie yra vykdomi siekiant užkirsti kelią galimam pinigų plovimui ar terorizmo finansavimui, juos nustatyti ar tirti ir kurie šio reglamento įsigaliojimo dieną valstybėse narėse nebuvo baigti, turėtų būti saugomi penkerius metus po tos datos, ir turėtų būti leidžiama tą laikotarpį pratęsti dar penkeriems metams;
- (90) šio reglamento tikslais tvarkomų asmens duomenų atžvilgiu taikoma duomenų subjekto teisė susipažinti su duomenimis. Tačiau duomenų subjekto teisė susipažinti su informacija, susijusia su pranešimu apie įtartiną sandorį, labai pakenktų kovos su

¹⁸ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu veiksmingumui. Todėl, laikantis Reglamento (ES) 2016/679 23 straipsnio, gali būti pateisinamos tos teisės išimtys ir apribojimai. Duomenų subjektas turi teisę prašyti, kad Reglamento (ES) 2016/679 51 straipsnyje nurodyta priežiūros institucija patikrintų duomenų tvarkymo teisėtumą, taip pat teisę imtis teisminių teisių gynimo priemonių, nurodytų to reglamento 79 straipsnyje. Priežiūros institucija gali veikti ir *ex officio* pagrindu. Nedarant poveikio teisės susipažinti su duomenimis apribojimams, priežiūros institucija turėtų turėti galimybę pranešti duomenų subjektui, kad ji atliko visus būtinus patikrinimus, ir informuoti jį apie rezultatus, susijusius su atitinkamo duomenų tvarkymo teisėtumu;

- (91) įpareigotieji subjektai gali naudotis kitų privačių veiklos vykdytojų paslaugomis. Tačiau kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistema turėtų būti taikoma tik įpareigotiesiems subjektams, o įpareigotieji subjektai turėtų išlikti visiškai atsakingi už tai, kad būtų laikomasi kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimų. Siekiant užtikrinti teisinį tikrumą ir išvengti to, kad kai kurios paslaugos netyčia nepatektų į šio reglamento taikymo sritį, būtina paaiškinti, kad asmenims, kurie tik konvertuoja popierinius dokumentus į elektroninius duomenis ir veikia pagal sutartį su įpareigotuoju subjektu, bei asmenims, kurie kredito įstaigoms ar finansų įstaigoms teikia tik pranešimų siuntimo ar kitas pagalbines lėšų pervedimo arba tarpuskaitymo sistemas, šis reglamentas netaikomas;
- (92) įpareigotieji subjektai turėtų gauti ir saugoti tinkamą ir tikslią informaciją apie juridinių asmenų tikruosius savininkus ir kontrolę. Kadangi pareikštinės akcijos nuosavybės teisę suteikia asmeniui, turinčiam pareikštinių akcijų sertifikatą, tikrasis savininkas gali išlaikyti anonimiškumą. Siekdamas užtikrinti, kad tokiomis akcijomis nebūtų piktnaudžiaujama pinigų plovimo ar terorizmo finansavimo tikslais, bendrovės, išskyrus tas, kurių vertybiniais popieriais leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje arba kurių akcijos yra išleistos kaip tarpininkavimo vertybiniai popieriai, turėtų visas išleistas pareikštines akcijas pakeisti vardinėmis. Be to, turėtų būti leidžiama naudoti tik per tarpininkus išleistas pareikštinių akcijų pirkimo teises (variantus);
- (93) dėl kriptoturto anonimiškumo kyla pavojus, kad juo bus piktnaudžiaujama nusikalstamais tikslais. Anoniminės kriptoturto piniginės neleidžia atsekti kriptoturto pervedimų, taip pat sunku nustatyti įtarimą galinčius sukelti susijusius sandorius arba vykdyti atitinkamo lygio išsamų klientų patikrinimą. Siekiant užtikrinti veiksmingą kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimų taikymą kriptoturtui, būtina uždrausti kriptoturto paslaugų teikėjams teikti ir saugoti anoniminės kriptoturto pinigines;
- (94) atsiskaitymai didelėmis grynųjų pinigų sumomis itin didina pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo grėsmę. Nustačius reikalavimą prekiautojams prekėmis taikyti kovos su pinigų plovimu taisykles, kai atliekami arba gaunami daugiau nei 10 000 EUR mokėjimai grynaisiais pinigais, ši rizika nebuvo pakankamai sumažinta. Be to, skirtingi valstybių narių požiūriai pakenkė vienodoms vidaus rinkos sąlygoms ir turėjo neigiamą poveikį valstybėse narėse, kuriose vykdoma griežtesnė kontrolė, esančioms įmonėms. Todėl būtina visos Sąjungos mastu nustatyti 10 000 EUR atsiskaitymų didelėmis grynųjų pinigų sumomis ribą. Valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti žemesnes ribas ir kitas griežtesnes nuostatas;
- (95) Komisija turėtų įvertinti atsiskaitymų didelėmis grynųjų pinigų sumomis ribos sumažinimo Sąjungos lygmeniu išlaidas, naudą ir poveikį siekiant dar labiau suvienodinti verslo sąlygas ir sumažinti nusikaltėlių galimybes naudoti grynuosius pinigus pinigų plovimo tikslais. Atliekant šį vertinimą visų pirma reikėtų apsvarstyti

tinkamiausią suderintą, Sąjungos lygmeniu taikomą atsiskaitymų grynaisiais pinigais ribą, atsižvelgiant į šiuo metu daugelyje valstybių narių galiojančias atsiskaitymų grynaisiais pinigais ribas, tokios ribos įgyvendinamumą Sąjungos lygmeniu ir poveikį euro, kaip teisėtos mokėjimo priemonės, statusui;

- (96) Komisija taip pat turėtų įvertinti su tikrųjų savininkų nustatymo, kai kontrolė vykdoma turint nuosavybę, ribos sumažinimu susijusias išlaidas, naudą ir poveikį. Atliekant šį vertinimą visų pirma turėtų būti atsižvelgiama į žemesnes ribas nustačiusių valstybių narių ar trečiųjų valstybių patirtį;
- (97) siekiant užtikrinti nuoseklų kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimų taikymą, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant deleguotuosius aktus, kuriais būtų nustatomos didelės rizikos trečiosios valstybės, atitikties užtikrinimo trūkumų turinčios trečiosios valstybės ir grėsmę Sąjungos finansų sistemai keliančios valstybės, apibrėžiamos suderintos ir proporcingos sustiprinto išsamaus patikrinimo priemonės, taip pat, jei reikia, rizikos mažinimo priemonės, taip pat techniniai reguliavimo standartai, kuriais nustatomi būtiniausi visos grupės politikos reikalavimai, kontrolės priemonės ir procedūros bei sąlygos, kuriomis bendrus savininkus ar vadovybę turinčios arba bendrą atitikties užtikrinimo kontrolę vykdančios struktūros privalo taikyti visos grupės politiką, kontrolės priemonės ir procedūras, veiksmus, kurių turi imtis grupės, kai pagal trečiųjų valstybių teisės aktus negali būti taikoma visos grupės politika, kontrolės priemonės ir procedūros, bei priežiūros priemonės, sektoriai ir sandoriai, kuriems turi būti taikomos žemesnės išsamaus klientų patikrinimo ribos, ir išsamiam klientų patikrinimui reikalinga informacija. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais¹⁹. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;
- (98) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento taikymo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, kad ji galėtų nustatyti pagal valstybių narių nacionalinę teisę reglamentuojamas į tiesioginės patikos fondus panašias juridines struktūras, ir priimti techninius įgyvendinimo standartus, kuriuose nustatoma pranešimo apie įtartinus sandorius forma. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011²⁰;
- (99) šiuo reglamentu paisoma pagrindinių teisių ir laikomasi principų, pripažintų Chartijoje, visų pirma teisės į privatą ir šeimos gyvenimą (Chartijos 7 straipsnis), teisės į asmens duomenų apsaugą (Chartijos 8 straipsnis) ir laisvės užsiimti verslu (Chartijos 16 straipsnis);

¹⁹ OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

²⁰ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (100) vadovaudamiesi Chartijos 21 straipsniu, kuriuo draudžiama diskriminacija bet koku pagrindu, įpareigotieji subjektai rizikos vertinimą išsamaus klientų patikrinimo metu turėtų vykdyti nediskriminuodami;
- (101) rengdama ataskaitą, kurioje įvertinamas šio reglamento įgyvendinimas, Komisija turėtų deramai apsvarstyti, ar laikomasi Chartijoje pripažintų pagrindinių teisių ir principų;
- (102) kadangi šio reglamento tikslo, būtent Sąjungos finansų sistemos naudojimo pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo tikslais prevencijos, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl veiksmo masto ar poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (103) vadovaujantis Reglamento (ES) 2018/1725 42 straipsniu konsultuotasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu [ir jis ... pateikė nuomonę²¹],

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 skirsnis

Dalykas ir terminų apibrėžtys

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatomos taisyklės dėl:

- a) priemonių, kurias turi taikyti įpareigotieji subjektai, kad būtų užkirstas kelias pinigų plovimui ir terorizmo finansavimui;
- b) tikrosios nuosavybės skaidrumo reikalavimai juridiniams asmenims ir struktūroms;
- c) priemonių, kuriomis siekiama sumažinti piktnaudžiavimą pareikštinėmis priemonėmis.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) pinigų plovimas – Direktyvos (ES) 2018/1673 3 straipsnio 1 ir 5 dalyse išvardyti veiksmai, įskaitant pagalbą, bendrininkavimą, kurstymą ir kėsinimąsi taip elgtis, nesvarbu, ar veiksmai, dėl kurių atsirado turtas, kurį reikia išplauti, buvo vykdomi valstybės narės ar trečiosios valstybės teritorijoje. Žinojimas, ketinimas arba tikslas, kaip tokios veiklos elementas, gali būti numanomi iš objektyvių faktinių aplinkybių;
- 2) terorizmo finansavimas – Direktyvos (ES) 2017/541 11 straipsnyje išvardyti veiksmai, įskaitant pagalbą, bendrininkavimą, kurstymą ir kėsinimąsi taip elgtis, nesvarbu, ar ta veikla vykdoma valstybės narės ar trečiosios valstybės teritorijoje.

²¹ OL C , , p. .

Žinojimas, ketinimas arba tikslas, kaip tokios veiklos elementas, gali būti numanomi iš objektyvių faktinių aplinkybių;

- 3) nusikalstama veikla – Direktyvos (ES) 2018/1673 2 straipsnio 1 punkte apibrėžta nusikalstama veikla, taip pat Direktyvos (ES) 2017/1371 3 straipsnio 2 dalyje apibrėžtas Sąjungos finansiniams interesams kenkiantis sukčiavimas, 4 straipsnio 2 dalyje apibrėžta pasyvioji ir aktyvioji korupcija ir tos direktyvos 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje apibrėžtas pasisavinimas;
- 4) turtas – Direktyvos (ES) 2018/1673 2 straipsnio 2 punkte apibrėžtas turtas;
- 5) kredito įstaiga – Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013²² 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte apibrėžta kredito įstaiga, taip pat to reglamento 4 straipsnio 1 dalies 17 punkte apibrėžti jos filialai, esantys Sąjungoje, nepriklausomai nuo to, ar jų pagrindinė buveinė yra Sąjungoje, ar trečiojoje valstybėje;
- 6) finansų įstaiga –
 - a) įmonė, kuri nėra kredito įstaiga ar investicinė įmonė ir kuri vykdo vienos ar kelių rūšių Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES²³ I priedo 2–12 punktuose ir 14 bei 15 punktuose išvardytą veiklą, įskaitant valiutos keityklų veiklą, arba kurios pagrindinė veikla yra įsigyti įmonių kapitalo dalis, įskaitant finansų kontroliuojančiąją bendrovę ir mišrios veiklos finansų kontroliuojančiąją bendrovę,
 - b) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/138/EB²⁴ 13 straipsnio 1 punkte apibrėžta draudimo įmonė, jeigu ji vykdo gyvybės draudimo ar kito su investicijomis susijusio draudimo veiklą, kuriai taikoma ta direktyva, įskaitant draudimo kontroliuojančiąsias bendroves ir mišrios veiklos draudimo kontroliuojančiąsias bendroves, atitinkamai apibrėžtas Direktyvos 2009/138/EB 212 straipsnio 1 dalies f ir g punktuose,
 - c) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2016/97²⁵ 2 straipsnio 1 dalies 3 punkte apibrėžtas draudimo tarpininkas, kai jo veiklos objektas yra gyvybės draudimas ir kitos su investicijomis susijusios paslaugos,
 - d) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/65/ES²⁶ 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte apibrėžta investicinė įmonė,
 - e) kolektyvinio investavimo subjektas, pirmiausia:
 - i) Direktyvos 2009/65/EB 1 straipsnio 2 dalyje nurodytas kolektyvinio investavimo į perleidžiamuosius vertybinius popierius subjektas ir tos

²² 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl pradžios reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

²³ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

²⁴ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 335, 2009 12 17, p. 1).

²⁵ 2016 m. sausio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/97 dėl draudimo produktų platinimo (nauja redakcija) (OL L 26, 2016 2 2, p. 19).

²⁶ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES (OL L 173, 2014 6 12, p. 349).

- direktyvos 2 straipsnio 1 dalies b punkte apibrėžta jo valdymo įmonė arba investicinė bendrovė, gavusi leidimą pagal minėtą direktyvą ir nepaskyrusi valdymo įmonės, parduodantys KIPVPS investicinius vienetus Sąjungoje,
- ii) Direktyvos 2011/61/ES 4 straipsnio 1 dalies a punkte apibrėžtas alternatyvaus investavimo fondas ir tos direktyvos 4 straipsnio 1 dalies b punkte apibrėžtas alternatyvaus investavimo fondo valdytojas, patenkantys į tos direktyvos 2 straipsnio taikymo sritį;
- f) a–e punktuose nurodytų finansų įstaigų Sąjungoje esantys filialai, nepriklausomai nuo to, ar jų pagrindinė buveinė yra valstybėje narėje, ar trečiojoje valstybėje;
- 7) patikos arba bendrovių paslaugų teikėjas – asmuo, kuris verslo tikslais trečiosioms šalims teikia bet kurias iš toliau išvardytų paslaugų:
- a) steigia bendroves ar kitokius juridinius asmenis,
 - b) eina bendrovės direktoriaus ar sekretoriaus, bendrijos partnerio ar panašias pareigas kituose juridiniuose asmenyse arba pasirūpina, kad kitas asmuo eitų tokias pareigas,
 - c) suteikia registruotą buveinę, verslo adresą, korespondencijos ar administracinį adresą ar kitas su tuo susijusias paslaugas bendrovei, bendrijai arba bet kokiam kitam juridiniam asmeniui arba juridinei struktūrai,
 - d) veikia kaip tiesioginės patikos fondo ar panašios juridinės struktūros patikėtinis, eina lygiavertes pareigas panašioje struktūroje arba pasirūpina, kad kitas asmuo eitų tokias pareigas,
 - e) veikia kaip kito asmens nominalus akcininkas arba pasirūpina, kad kitas asmuo eitų tokias pareigas;
- 8) lošimo paslaugos – paslaugos, susijusios su piniginės vertės statymu lošimuose, įskaitant paslaugas, kurioms reikia tam tikrų įgūdžių, pavyzdžiui, loterijas, lošimus lošimo namuose, pokerį ir lažybų operacijas, kurios teikiamos fizinėje vietoje arba nuotoliniu būdu, elektroninėmis priemonėmis arba bet kokiomis kitomis ryšių technologijomis ir atskiru paslaugų gavėjo prašymu;
- 9) hipotekos kreditorius – Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/17/ES²⁷ 4 straipsnio 2 punkte apibrėžtas kreditorius;
- 10) hipotekos kredito tarpininkas – Direktyvos 2014/17/ES 4 straipsnio 5 punkte apibrėžtas kredito tarpininkas;
- 11) vartojimo paskolų kreditorius – Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/48/EB²⁸ 3 straipsnio b punkte apibrėžtas kreditorius;
- 12) vartojimo kredito tarpininkas – Direktyvos 2008/48/EB 3 straipsnio f punkte apibrėžtas kredito tarpininkas;

²⁷ 2014 m. vasario 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/17/ES dėl vartojimo kredito sutarčių dėl gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2008/48/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (tekstas svarbus EEE), OL L 60, 2014 2 28, p. 34).

²⁸ 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinti Tarybos direktyvą 87/102/EEB (OL L 133, 2008 5 22, p. 66).

- 13) kriptoturtas – Reglamento [įterpkite nuorodą – pasiūlymas dėl Reglamento dėl kriptoturto rinkų, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2019/1937, COM(2020) 593 final] 3 straipsnio 1 dalies 2 punkte apibrėžtas kriptoturtas, išskyrus tą, kuris priskiriamas to reglamento 2 straipsnio 2 dalyje išvardytoms kategorijoms arba kuris nėra laikomas lėšomis;
- 14) kriptoturto paslaugų teikėjas – Reglamento [įterpkite nuorodą – pasiūlymas dėl Reglamento dėl kriptoturto rinkų, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2019/1937, COM(2020) 593 final] 3 straipsnio 1 dalies 8 punkte apibrėžtas kriptoturto paslaugų teikėjas, teikiantis vieną ar daugiau to reglamento 3 straipsnio 1 dalies 9 punkte apibrėžtų kriptoturto paslaugų;
- 15) elektroniniai pinigai – Direktyvos 2009/110/EB²⁹ 2 straipsnio 2 punkte apibrėžti elektroniniai pinigai, išskyrus tos direktyvos 1 straipsnio 4 ir 5 dalyse nurodytą piniginę vertę;
- 16) verslo santykiai – verslo, profesiniai arba komerciniai santykiai, kurie yra susiję su įpareigotojo subjekto profesine veikla ir kuriuos kontaktų užmezgimo momentu numatoma tęsti tam tikrą laiką, įskaitant santykius, kai įpareigotojo subjekto prašoma įsteigti bendrovę ar patikos fondą jo klientui, nepriklausomai nuo to, ar bendrovės ar patikos fondo įsteigimas yra vienintelis su tuo klientu įvykdytas sandoris;
- 17) susiję sandoriai – du ar daugiau per tam tikrą laikotarpį įvykdytų vienodos arba panašios kilmės ir paskirties sandorių;
- 18) trečioji valstybė – bet kuri jurisdikcija, nepriklausoma valstybė ar autonominė teritorija, kuri nėra Europos Sąjungos dalis, bet turi savo kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu teisės aktus arba tokios kovos vykdymo užtikrinimo tvarką;
- 19) korespondentiniai santykiai –
 - a) vienos kredito įstaigos (korespondentės) kitai kredito įstaigai (respondentei) teikiamos banko paslaugos, įskaitant einamosios sąskaitos arba kitų įsipareigojimų sąskaitos ir susijusių paslaugų, pavyzdžiui, pinigų valdymo, tarptautinių lėšų pervedimų, čekių tarpuskaitos, perleidžiamųjų sąskaitų ir užsienio valiutos keitimo paslaugų, suteikimą,
 - b) kredito įstaigų ir (arba) finansų įstaigų tarpusavio santykiai, įskaitant atvejus, kai įstaiga korespondentė teikia panašias paslaugas įstaigai respondentei, ir santykius, užmegztus vertybinių popierių sandorių arba lėšų pervedimo tikslais;
- 20) fiktyvus bankas – kredito ar finansų įstaiga arba įstaiga, vykdanči veiklą, lygiavertę kredito ir finansų įstaigų vykdomai veiklai, kuri įsteigta jurisdikcijoje, kurioje tokia įstaiga fiziškai neegzistuoja ir kartu neturi adekvačios valdymo ir kontrolės struktūros, ir kuri nėra reguliuojamos finansų grupės dalis;
- 21) juridinio asmens identifikatorius – unikalus juridiniam asmeniui pagal ISO 17442 standartą suteiktas raidinis skaitmeninis kodas;
- 22) tikrasis savininkas – fizinis asmuo, kuris faktiškai yra juridinio asmens, tiesioginės patikos fondo ar panašios juridinės struktūros savininkas arba juos kontroliuoja, arba fizinis asmuo, kurio vardu ar kurio naudai yra vykdomas sandoris ar veikla;

²⁹ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičianti Direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 2000/46/EB (OL L 267, 2009 10 10, p. 7).

- 23) juridinė struktūra – tiesioginės patikos fondas arba į jį savo sandara ar funkcijomis panaši struktūra, įskaitant „fiducie“ ir tam tikrų rūšių „Treuhand“ arba „fideicomiso“;
- 24) oficialus susitarimas dėl paskirtojo asmens – paskirtojo asmens ir jį skiriančiojo asmens sutartis arba tokią pačią teisinę galią turintis oficialus susitarimas, kai skiriantysis asmuo yra juridinis arba fizinis asmuo, nurodantis paskirtajam asmeniui jo vardu eiti tam tikras pareigas, įskaitant direktoriaus ar akcininko, o paskirtasis asmuo yra juridinis arba fizinis asmuo, kuriam skiriantysis asmuo nurodo veikti jo vardu;
- 25) politikoje dalyvaujantis asmuo – fizinis asmuo, kuriam yra arba buvo patikėtos toliau išvardytos svarbios viešosios pareigos:
- a) valstybėje narėje:
 - i) valstybės vadovo, vyriausybės vadovo, ministro, viceministro arba ministro pavaduotojo,
 - ii) parlamento arba panašios teisėkūros institucijos nario,
 - iii) politinės partijos valdymo organo nario,
 - iv) aukščiausiojo teismo, konstitucinio teismo ar kitos aukščiausiosios teisminės institucijos, kurios sprendimai negali būti skundžiami, išskyrus išskirtinius atvejus, nario,
 - v) audito rūmų ar centrinio banko valdybos nario,
 - vi) ambasadoriaus, laikinojo reikalų patikėtinio ir aukšto rango ginkluotųjų pajėgų karininko,
 - vii) valstybės valdomos įmonės administracinio, valdymo ar priežiūros organo nario;
 - b) tarptautinėje organizacijoje:
 - i) tarptautinės organizacijos aukščiausio rango pareigūno, jo pavaduotojo, valdybos nario arba lygiavertės pareigas einančio asmens,
 - ii) valstybės narės ar Sąjungos atstovo;
 - c) Sąjungos lygmeniu:
 - i) asmens, Sąjungos institucijoje ir įstaigoje einančio a punkto i, ii, iv, v ir vi papunkčiuose išvardytoms pareigoms lygiavertės pareigas;
 - d) trečiojoje valstybėje:
 - i) asmens, einančio a punkte nurodytoms pareigoms lygiavertės pareigas;
- 26) šeimos nariai –
- a) sutuoktinis arba asmuo, sudaręs civilinę santuoką, registruotos partnerystės ar panašią sutartį;
 - b) vaikai ir tų vaikų sutuoktiniai arba asmenys, su jais sudarę civilinę santuoką, registruotos partnerystės ar panašią sutartį;
 - c) tėvai;
- 27) artimi pagalbininkai –
- a) fiziniai asmenys, apie kuriuos žinoma, kad jie turi bendrą tikrosios nuosavybės teisę į juridinius asmenis ar juridines struktūras, arba kitus artimus verslo ryšius su politikoje dalyvaujančiu asmeniu;

- b) fiziniai asmenys, kurie yra vieninteliai tikrieji juridinio asmens arba juridinės struktūros, apie kuriuos yra žinoma, kad jie buvo įsteigti *de facto* siekiant naudoti politikoje dalyvaujančiam asmeniui, savininkai;
- 28) vyresnioji vadovybė – be vykdomųjų direktorių valdybos arba, jei valdybos nėra, lygiavertio valdymo organo narių, pareigūnas arba darbuotojas, turintis pakankamai žinių apie įstaigai kylančią pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo riziką ir einantis pakankamai aukštas pareigas, kad priimtų sprendimus, darančius poveikį įstaigos rizikos pozicijai;
- 29) grupė – įmonių grupė, kurią sudaro patronuojančioji įmonė, jos patronuojamosios įmonės ir subjektai, kuriuose patronuojančioji įmonė arba jos patronuojamosios įmonės turi kapitalo dalį, taip pat įmonės, kurias sieja Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/34/ES 22 straipsnyje³⁰ nustatyti tarpusavio ryšiai;
- 30) gryniesiems pinigai – Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2018/1672³¹ 2 straipsnio 1 dalies c–f punktuose apibrėžta valiuta, turėtojo apyvarčiosios priemonės, biržos prekės, kurios naudojamos kaip labai likvidus vertės neprarandantis turtas, ir išankstinio mokėjimo kortelės;
- 31) kompetentinga institucija:
- a) finansinės žvalgybos padalinys;
- b) 33 punkte apibrėžta priežiūros valdžios institucija;
- c) valdžios institucija, atliekanti pinigų plovimo, susijusių pirminių nusikaltimų ar terorizmo finansavimo tyrimo ar baudžiamojo persekiojimo už juos funkcijas arba nusikalstamu būdu įgyto turto paieškos, arešto ar išaldymo ir konfiskavimo funkcijas;
- d) valdžios institucija, kuriai priskirtos kovos su pinigų plovimu ar terorizmo finansavimu funkcijos;
- 32) priežiūros institucija – įstaiga, kuriai pavestos funkcijos siekiant užtikrinti, kad įpareigotieji subjektai laikytųsi šio reglamento reikalavimų, įskaitant Kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu instituciją (AMLA), atliekančią Reglamento *[įterpkite nuorodą – pasiūlymas įsteigti kovos su pinigų plovimu instituciją, COM(2021) 421 final]* 5 straipsnio 2 dalyje jai pavestas užduotis;
- 33) priežiūros valdžios institucija – priežiūros institucija, kuri yra priežiūros funkcijas pagal Direktyvos *[įterpkite nuorodą – Šeštosios kovos su pinigų plovimu direktyvos pasiūlymas, COM(2021) 423 final]* 29 straipsnį vykdanči ir savireguliacinio organo priežiūrinti valdžios įstaiga arba valdžios institucija;
- 34) savireguliacinio organas – organas, atstovaujantis tam tikros profesijos atstovams ir atliekantis vaidmenį jį reglamentuojant, vykdamas tam tikras priežiūros arba stebėsenos funkcijas ir užtikrinantis, kad būtų laikomasi su jomis susijusių taisyklių;

³⁰ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 1).

³¹ 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1672 dėl į Sąjungą įvežamų arba iš jos išvežamų grynųjų pinigų kontrolės, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1889/2005 (OL L 284, 2018 11 12, p. 6).

- 35) tikslinės finansinės sankcijos – turto įšaldymas ir draudimas tiesiogiai ar netiesiogiai teikti lėšas ar kitą turtą į sąrašą įtrauktiems asmenims ir subjektams pagal Tarybos sprendimus, priimtus remiantis Europos Sąjungos sutarties 29 straipsniu, ir Tarybos reglamentus, priimtus remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 215 straipsniu;
- 36) tikslinės finansinės sankcijos dėl ginklų platinimo finansavimo – 35 punkte nurodytos tikslinės finansinės sankcijos, taikomos pagal Tarybos sprendimą (BUSP) 2016/849, Tarybos sprendimą 2010/413/BUSP bei Tarybos reglamentą (ES) 2017/1509 ir Tarybos reglamentą (ES) 267/2012.

2 skirsnis

Taikymo sritis

3 straipsnis

Įpareigotieji subjektai

Šiame reglamente įpareigotaisiais subjektais laikomi šie subjektai:

- 1) kredito įstaigos;
- 2) finansų įstaigos;
- 3) šie fiziniai ar juridiniai asmenys, kai jie vykdo savo profesinę veiklą:
 - a) auditoriai, išorės apskaitininkai ir mokesčių konsultantai bei visi kiti fiziniai arba juridiniai asmenys, kurie vykdydami savo pagrindinę verslo arba profesinę veiklą įsipareigoja tiesiogiai arba per kitus asmenis, su kuriais tas kitas asmuo yra susijęs, teikti materialinę pagalbą, paramą ar patarimus mokesčių klausimais;
 - b) notarai ir kiti nepriklausomi teisininkai, kai jie dalyvauja kokiame nors finansų ar nekilnojamojo turto sandoryje, tiek veikdami kliento vardu ir jo naudai, tiek padėdami savo klientui planuoti ar vykdyti sandorius, susijusius su bet kuriais iš šių dalykų:
 - i) nekilnojamojo turto ar verslo subjektų pirkimu ar pardavimu,
 - ii) klientų pinigų, vertybinių popierių ar kito turto valdymu,
 - iii) banko, taupomųjų ar vertybinių popierių sąskaitų atidarymu ar valdymu,
 - iv) įnašų, reikalingų bendrovių įsteigimui, veikimui ar valdymui, organizavimu,
 - v) patikos, bendrovių, fondų ar panašių struktūrų sukūrimu, naudojimu ar valdymu;
 - c) patikos fondų ar bendrovių paslaugų teikėjai;
 - d) nekilnojamojo turto agentai, be kita ko, atliekantys tarpininkavimo funkcijas išnuomojant nekilnojamąjį turtą sandoriams, kurių atveju mėnesinis nuomos mokestis siekia 10 000 EUR (arba lygiavertę sumą nacionaline valiuta) ar daugiau;
 - e) tauriaisiais metalais ir brangakmeniais prekiaujantys asmenys;
 - f) lošimo paslaugų teikėjai;
 - g) kriptoturto paslaugų teikėjai;
 - h) sutelktinio finansavimo paslaugų teikėjai, kurių veikla nėra reglamentuojama pagal Reglamentą (ES) 2020/1503;

- i) asmenys, vykdančys prekybos arba tarpininkavimo veiklą prekybos meno kūriniais srityje (be kita ko, kai tai atlieka meno galerijos ir aukcionų namai), jei sandorio ar susijusių sandorių vertė siekia bent 10 000 EUR arba lygiavertę sumą nacionaline valiuta;
- j) asmenys, vykdančys saugojimo, prekybos arba tarpininkavimo veiklą prekybos meno kūriniais srityje, jei tai atliekama laisvosiose zonose ir muitinės sandėliuose ir sandorio ar susijusių sandorių vertė siekia bent 10 000 EUR arba lygiavertę sumą nacionaline valiuta;
- k) hipotekos ir vartojimo paskolų kreditoriai, išskyrus 2 straipsnio 5 punkte apibrėžtas kredito įstaigas ir 2 straipsnio 6 punkte apibrėžtas finansų įstaigas, bei hipotekos ir vartojimo kredito tarpininkai;
- l) investicijų migracijos veiklos vykdytojai, kuriems leidžiama atstovauti ar siūlyti tarpininkavimo paslaugas trečiųjų valstybių piliečiams, siekiantiems gauti leidimą gyventi valstybėje narėje mainais į bet kokiais investicijas, įskaitant kapitalo pervedimus, turto pirkimą ar nuomą, investicijas į vyriausybės obligacijas, investicijas į bendroves, dovanojamą turtą ar labdarą, kuria prisidedama prie viešųjų gėrybių ir mokami įnašai į valstybės biudžetą.

4 straipsnis

Tam tikriems lošimo paslaugų teikėjams taikomos išimtys

1. Valstybės narės gali nuspręsti tam tikrų lošimo paslaugų teikėjams, išskyrus kazino, visiškai arba iš dalies netaikyti šiame reglamente nustatytą reikalavimų remdamosi įrodyta maža rizika, kurią kelia tokių paslaugų operacijų pobūdis ir, atitinkamais atvejais, mastas.
2. Taikydamos 1 dalį, valstybės narės atlieka lošimo paslaugų rizikos vertinimą ir įvertina:
 - a) su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu susijusias silpnąsias vietas ir lošimo paslaugų rizikos mažinimo veiksmus;
 - b) su sandorių dydžiu ir naudojamais mokėjimo būdais susijusią riziką;
 - c) geografinę teritoriją, kurioje teikiamos lošimo paslaugos.Atlikdamos tokius rizikos vertinimus, valstybės narės atsižvelgia į Komisijos pagal Direktyvos [įterpkite nuorodą – Šeštosios kovos su pinigų plovimu direktyvos pasiūlymas, COM(2021) 423 final] 7 straipsnį parengto rizikos vertinimo rezultatus.
3. Valstybės narės nustato rizika grindžiamos stebėsenos veiksmus arba imasi kitų tinkamų priemonių užtikrinti, kad nebūtų piktnaudžiaujama pagal šį straipsnį suteikiamomis išimtimis.

5 straipsnis

Tam tikrai finansinei veiklai taikomos išimtys

1. Išskyrus asmenis, vykdančius Direktyvos (ES) 2015/2366 4 straipsnio 22 punkte apibrėžtą pinigų perlaidų veiklą, valstybės narės gali nuspręsti taikyti išimtis asmenims, kurie Direktyvos 2013/36/ES I priedo 2–12, 14 ir 15 punktuose išvardytą finansinę veiklą vykdo retai arba labai ribotai, o pinigų plovimo ar terorizmo

finansavimo rizika pagal šio reglamento reikalavimus yra maža, jeigu laikomasi visų šių kriterijų:

- a) finansinės veiklos absoliuti vertė yra ribota;
 - b) finansinė veikla yra apribota sandoriais;
 - c) finansinė veikla nėra tokių asmenų pagrindinė veikla;
 - d) finansinė veikla yra tokių asmenų pagalbinė veikla ir yra tiesiogiai susijusi su jų pagrindine veikla;
 - e) tokių asmenų pagrindinė veikla nėra 3 straipsnio 3 punkto a–d arba f papunkčiuose nurodyta veikla;
 - f) finansinė veikla yra teikiama tik tokių asmenų pagrindinės veiklos klientams ir nėra apskritai siūloma visuomenei.
2. 1 dalies a punkto tikslais valstybės narės reikalauja, kad bendra finansinės veiklos apyvarta neviršytų ribinės vertės, kuri turi būti pakankamai žema. Ta ribinė vertė nustatoma nacionaliniu lygmeniu, atsižvelgiant į finansinės veiklos pobūdį.
 3. 1 dalies b punkto tikslais valstybės narės taiko didžiausią leistiną ribinę vertę kiekvienam klientui ir pavieniui sandoriui, nepriklausomai nuo to, ar sandoris vykdomas kaip viena operacija, ar kaip keletas operacijų, kurios atrodo susijusios. Ta didžiausia ribinė vertė nustatoma nacionaliniu lygmeniu, atsižvelgiant į finansinės veiklos pobūdį. Ji turi būti pakankamai žema siekiant užtikrinti, kad nurodyto pobūdžio sandoriai būtų nepraktiškas ir neveiksmingas būdas pinigams plauti arba teroristams finansuoti, ir turi būti ne didesnė kaip 1 000 EUR arba lygiavertė suma nacionaline valiuta.
 4. 1 dalies c punkto tikslais valstybės narės reikalauja, kad finansinės veiklos apyvarta neviršytų 5 proc. bendros atitinkamo fizinio ar juridinio asmens vykdomos veiklos apyvartos.
 5. Šio straipsnio tikslais atlikdamos pinigų plovimo arba terorizmo finansavimo rizikos vertinimą valstybės narės ypatingą dėmesį skiria tai finansinei veiklai, apie kurią manoma, kad dėl jos pobūdžio ypač galima ja naudotis arba piktnaudžiauti siekiant plauti pinigus ar finansuoti teroristus.
 6. Valstybės narės nustato rizika grindžiamos stebėsenos veiksmus arba imasi kitų tinkamų priemonių užtikrinti, kad nebūtų piktnaudžiaujama pagal šį straipsnį suteikiamomis išimtimis.

6 straipsnis

Išankstinis pranešimas apie išimtis

1. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie visas išimtis, kurias ketina taikyti pagal 4 ir 5 straipsnius. Pranešime pateikiamas atitinkamu išimties rizikos vertinimas pagrįstas pagrindimas.
2. Komisija per du mėnesius nuo 2 dalyje nurodyto pranešimo imasi vieno iš šių veiksmų:
 - a) patvirtina, kad išimtis gali būti suteikta,
 - b) argumentuotu sprendimu pareiškia, kad išimtis negali būti suteikta.

3. Gavusios 2 dalies a punkte nurodytą Komisijos sprendimą, valstybės narės gali priimti sprendimą taikyti išimtį. Sprendime nurodomos priežastys, kuriomis jis grindžiamas. Valstybės narės reguliariai ir bet kuriuo atveju atnaujinamos savo nacionalinį rizikos vertinimą pagal Direktyvos [įterpkite nuorodą – Šeštosios kovos su pinigų plovimu direktyvos pasiūlymas, COM(2021) 423 final] 8 straipsnį peržiūri šiuos sprendimus.
4. Valstybės narės ne vėliau kaip iki [3 mėnesiai nuo šio reglamento taikymo pradžios] praneša Komisijai apie išimtis, suteiktas pagal Direktyvos (ES) 2015/849 2 straipsnio 2 ir 3 dalis, galiojančias šio reglamento taikymo pradžios datą.
5. Komisija kasmet *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbia pagal šį straipsnį suteiktų išimčių sąrašą.

II SKYRIUS

IPAREIGOTŲJŲ SUBJEKTŲ VIDAUS POLITIKA, KONTROLĖS PRIEMONĖS IR PROCEDŪROS

1 SKIRSNIS

Vidaus procedūros, rizikos vertinimas ir darbuotojai

7 straipsnis

Vidaus politikos, kontrolės priemonių ir procedūrų taikymo sritis

1. Siekdami užtikrinti, kad būtų laikomasi šio reglamento, įpareigotieji subjektai turi nustatyti politiką, kontrolės priemones ir procedūras, kurių paskirtis visų pirma yra:
 - a) veiksmingai mažinti ir valdyti Sąjungos, valstybės narės ir atskiro įpareigotojo subjekto lygmenimis nustatytą pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo riziką;
 - b) ne tik vykdyti pareigą taikyti tikslines finansines sankcijas, bet ir mažinti ir valdyti riziką, susijusią tikslinių finansinių sankcijų dėl ginklų platinimo finansavimo neįgyvendinimu arba jų vengimu.Tokia politika, kontrolės priemonės ir procedūros turi būti proporcingos atsižvelgiant į įpareigotųjų subjektų pobūdį ir dydį.
2. 1 dalyje nurodyta politika, kontrolės priemonės ir procedūros apima:
 - a) vidaus politikos, kontrolės priemonių ir procedūrų, įskaitant rizikos valdymo priemones, išsamų klientų patikrinimą, pranešimą, kliovimąsi ir įrašų saugojimą, parengimą, tokios politikos, kontrolės priemonių ir procedūrų laikymosi stebėseną ir valdymą, taip pat su asmens duomenų tvarkymu pagal 55 straipsnį susijusią politiką;
 - b) politiką, kontrolės priemones ir procedūras, kurias taikant nustatomi, tikrinami ir valdomi verslo santykiai ar nenuolatiniai sandoriai, keliantys didesnę ar mažesnę pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo grėsmę;
 - c) nepriklausomą audito funkciją, kad būtų galima išbandyti a punkte nurodytą vidaus politiką, kontrolės priemones ir procedūras;
 - d) įdarbinamų ir vykdyti tam tikras užduotis ir pareigas paskiriamų darbuotojų bei atstovų ir platintojų nepriekaištingos reputacijos tikrinimą, kuris turi būti proporcingas su atliekamomis užduotimis ir funkcijomis susijusiai rizikai;

- e) įpareigotojo subjekto vidaus komunikaciją apie vidaus politiką, kontrolės priemonės ir procedūras, įskaitant atstovų ir platintojų informavimą;
- f) darbuotojų, o prireikus ir atstovų bei platintojų, mokymo apie įpareigotojo subjekto taikomas priemones, skirtas užtikrinti, kad būtų laikomasi šio reglamento reikalavimų, politiką.

Pirmos pastraipos a–f punktuose nustatyta vidaus politika, kontrolės priemonės ir procedūros parengiamos raštu. Šią politiką, kontrolės priemones ir procedūras patvirtina vyresnioji vadovybė.

- 3. Įpareigotieji subjektai nuolat atnaujiną savo politiką, kontrolės priemones ir procedūras bei jas tobulina, jeigu nustatoma trūkumų.
- 4. Iki [2 metai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] AMLA paskelbia gaires dėl elementų, į kuriuos įpareigotieji subjektai turėtų atsižvelgti priimdami sprendimus dėl savo vidaus politikos, kontrolės priemonių ir procedūrų apimtį.

8 straipsnis

Rizikos vertinimas

- 1. Įpareigotieji subjektai imasi tinkamų jų pobūdžiui ir dydžiui proporcingų priemonių, kad nustatytų ir įvertintų patiriamą pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo riziką, taip pat tikslinių finansinių sankcijų dėl ginklų platinimo finansavimo neįgyvendinimo arba vengimo riziką, atsižvelgdami į:
 - a) I priede išvardytus rizikos kintamuosius ir II ir III prieduose išvardytus rizikos veiksnį;
 - b) Komisijos pagal Direktyvos [įterpkite nuorodą – Šeštosios kovos su pinigų plovimu direktyvos pasiūlymas, COM(2021) 423 final] 7 straipsnį parengto viršnacionalinės rizikos vertinimo išvadas;
 - c) valstybių narių pagal Direktyvos [įterpkite nuorodą – Šeštosios kovos su pinigų plovimu direktyvos pasiūlymas, COM(2021) 423 final] 8 straipsnį atliktų nacionalinės rizikos vertinimų išvadas.
- 2. Įpareigotojo subjekto pagal 1 dalį parengtas rizikos vertinimas įforminamas dokumentais, nuolat atnaujinamas ir yra prieinamas priežiūros institucijoms.
- 3. Priežiūros institucijos gali nuspręsti, kad atskiri dokumentais įforminami rizikos vertinimai yra nereikalingi, jei konkreti sektoriui būdinga rizika yra aiški ir suprantama.

9 straipsnis

Atitikties užtikrinimo pareigos

- 1. Įpareigotieji subjektai paskiria vieną vykdomąjį direktorių valdybos arba, jeigu valdybos nėra, lygiaverčio valdymo organo narį, kuris turi būti atsakingas už priemonių, kuriomis užtikrinama, kad būtų laikomasi šio reglamento, įgyvendinimą (toliau – atitikties užtikrinimo vadovas). Jeigu subjektas neturi valdymo organo, šias pareigas turėtų vykdyti jo vyresniosios vadovybės narys.
- 2. Atitikties užtikrinimo vadovas atsakingas už įpareigotojo subjekto politikos, kontrolės priemonių ir procedūrų įgyvendinimą ir informacijos apie reikšmingus ar esminius tokios politikos, kontrolės priemonių ir procedūrų trūkumus gavimą.

Atitikties užtikrinimo vadovas reguliariai teikia šių klausimų ataskaitas direktorių valdybai arba lygiaverčiam valdymo organui. Patronuojančiųjų įmonių atveju tas asmuo taip pat atsakingas už visos grupės politikos, kontrolės priemonių ir procedūrų priežiūrą.

3. Įpareigotieji subjektai turi atitikties užtikrinimo pareigūną, kurį skiria direktorių valdyba arba valdymo organas ir kuris yra atsakingas už kasdienį įpareigotojo subjekto kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu politikos įgyvendinimą. Toks asmuo taip pat yra atsakingas už pranešimą apie įtartinus sandorius finansinės žvalgybos padaliniui (FŽP), kaip numatyta 50 straipsnio 6 dalyje.

Įpareigotųjų subjektų, kurių vyresnioji vadovybė arba tikrieji savininkai turi būti tikrinami pagal Direktyvos *[įterpkite nuorodą – Šeštosios kovos su pinigų plovimu direktyvos pasiūlymas, COM(2021) 423 final]* 6 straipsnį arba kitus Sąjungos aktus, atitikties užtikrinimo pareigūnai turi būti tikrinami siekiant nustatyti, ar jie atitinka tuos reikalavimus.

Grupei priklausančias įpareigotasis subjektas savo atitikties užtikrinimo pareigūnu gali paskirti asmenį, kuris tokias pareigas eina kitame tos grupės subjekte.

4. Įpareigotieji subjektai pasirūpina, kad atitikties užtikrinimo funkcijoms vykdyti būtų suteikiami atitinkami ištekliai, įskaitant darbuotojus ir technologijas, proporcingai įpareigotojo subjekto dydžiui, pobūdžiui ir rizikai, ir užtikrinti, kad už šių funkcijų vykdymą atsakingiems asmenims būtų suteikiami įgaliojimai siūlyti priemones, kurios gali būti reikalingos siekiant užtikrinti įpareigotojo subjekto vidaus politikos, kontrolės priemonių ir procedūrų veiksmingumą.
5. Atitikties užtikrinimo vadovas kartą per metus arba, jei reikia, dažniau valdymo organui teikia įpareigotojo subjekto vidaus politikos, kontrolės priemonių ir procedūrų įgyvendinimo ataskaitas ir nuolat informuoja valdymo organą apie visų peržiūrų rezultatus. Valdymo organas imasi reikiamų veiksmų, kad laiku pašalintų visus nustatytus trūkumus.
6. Jeigu tai pateisinama atsižvelgiant į įpareigotojo subjekto dydį, 1 ir 3 dalyse nurodytas pareigas gali vykdyti tas pats fizinis asmuo.

Jeigu įpareigotasis subjektas yra fizinis asmuo arba juridinis asmuo, kurio veiklą vykdo tik vienas fizinis asmuo, tas asmuo yra atsakingas už šiame straipsnyje numatytą užduočių vykdymą.

10 straipsnis

Informavimas apie reikalavimus

Įpareigotieji subjektai imasi priemonių užtikrinti, kad jų darbuotojai, kuriems to reikia pagal pareigas, bei jų atstovai ir platintojai žinotų apie su šiuo reglamentu susijusius reikalavimus ir nustatytą įpareigotojo subjekto vidaus politiką, kontrolės priemones ir procedūras, be kita ko, susijusias su asmens duomenų tvarkymu šio reglamento tikslais.

Pirmoje pastraipoje nurodytos priemonės apima darbuotojų dalyvavimą konkrečiose tęstinėse mokymo programose, kuriose mokoma atpažinti operacijas, kurios gali būti susijusios su pinigų plovimu ar terorizmo finansavimu, ir nurodoma, kaip elgtis tokiais atvejais. Tokios mokymo programos tinkamai įforminamos dokumentais.

11 straipsnis

Darbuotojų sąžiningumas

1. Kiekvienam įpareigotojo subjekto darbuotojui, kuriam patikimos su įpareigotojo subjekto atitikties šiam reglamentui ir reglamentui *[įterpkite nuorodą – pasiūlymas dėl naujos Reglamento (ES) 2015/847 redakcijos, COM(2021) 422 final]* užtikrinimu susijusios užduotys, taikomas vertinimas, kurį tvirtina atitikties užtikrinimo pareigūnas ir kurį atliekant vertinama:
 - a) individualūs įgūdžiai, žinios ir kompetencija, reikalingi siekiant veiksmingai vykdyti pareigas;
 - b) nepriekaištinga reputacija, dorumas ir sąžiningumas.
2. Darbuotojai, kuriems patikimos su įpareigotojo subjekto atitikties šiam reglamentui užtikrinimu susijusios užduotys, praneša atitikties užtikrinimo pareigūnui apie bet kokius artimus privačius ar profesinius santykius su įpareigotojo subjekto klientais arba galimais klientais, ir jiems neleidžiama atlikti jokių su įpareigotojo subjekto reikalavimų tokių klientų atžvilgiu laikymusi susijusių užduočių.
3. Įpareigotieji subjektai nustato tinkamas procedūras, pagal kurias jų darbuotojai arba panašias funkcijas atliekantys asmenys subjektų viduje galėtų pranešti apie šio reglamento pažeidimus specialiu nešališkumą ir anonimiškumą užtikrinančiu kanalu, kuris turi būti proporcingas atitinkamo įpareigotojo subjekto pobūdžiui ir dydžiui.

Įpareigotieji subjektai imasi priemonių užtikrinti, kad apie pirmoje pastraipoje minėtus pažeidimus pranešę darbuotojai, vadovai ar atstovai būtų apsaugoti nuo keršto, diskriminacijos ir bet kokie kito nesąžiningo elgesio.
4. Šis straipsnis netaikomas įpareigotiesiems subjektams, kurie yra individualūs prekybininkai.

12 straipsnis

Konkrečių darbuotojų padėtis

Kai fizinis asmuo, priskiriamas vienai iš 3 straipsnio 3 punkte išvardytų kategorijų, vykdo profesinę veiklą kaip juridinio asmens darbuotojas, šio skirsnio reikalavimai taikomi tam juridiniam asmeniui, o ne fiziniam asmeniui.

2 SKIRSNIS

Grupėms taikomos nuostatos

13 straipsnis

Grupių reikalavimai

1. Patronuojančioji įmonė užtikrina, kad šio skyriaus 1 skirsnyje nurodyti vidaus procedūros, rizikos vertinimui ir darbuotojams taikomi reikalavimai būtų taikomi visiems grupės filialams ir patronuojamosioms įmonėms valstybėse narėse, o grupių, kurių patronuojančioji įmonė įsteigta Sąjungoje, atveju – trečiosiose valstybėse. Visos grupės politika, kontrolės priemonės ir procedūros taip pat apima duomenų apsaugos politiką ir keitimosi informacija grupėje kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu tikslais politiką, kontrolės priemones ir procedūras.
2. Taikydami 1 dalyje nurodytą keitimosi informacija politiką, kontrolės priemones ir procedūras, grupės įpareigotieji subjektai turi keistis informacija, kai toks keitimasis yra svarbus siekiant užkirsti kelią pinigų plovimui ir terorizmo finansavimui.

Informacija, kuria keičiamasi grupėje, visų pirma apima kliento, jo tikrųjų savininkų arba asmens, kurio vardu veikia klientas, tapatybę ir savybes, verslo santykių pobūdį ir tikslą bei įtarimus, kad lėšos yra iš nusikalstamos veiklos gautos pajamos arba susijusios su terorizmo finansavimu, apie kurį buvo pranešta FŽP pagal 50 straipsnį, išskyrus atvejus, kai FŽP nurodo kitaip.

Grupės nustato savo politiką, kontrolės priemones ir procedūras, siekdamas užtikrinti, kad informacijai, kuria keičiamasi pagal pirmą pastraipą, būtų taikomos pakankamos konfidencialumo, duomenų apsaugos ir informacijos naudojimo garantijos, be kita ko, siekiant užkirsti kelią jos atskleidimui.

3. AMLA iki [2 metai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] turi parengti techninių reguliavimo standartų projektus ir pateikti juos tvirtinti Komisijai. Tuose techninių reguliavimo standartų projektuose nustatomi būtiniausi visos grupės politikos reikalavimai, įskaitant būtiniausius keitimosi informacija grupės viduje standartus, patronuojančiųjų įmonių, kurios pačios nėra įpareigotieji subjektai, vaidmuo ir atsakomybė, siekiant užtikrinti, kad visoje grupėje būtų laikomasi kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimų, ir sąlygos, kuriomis šio straipsnio nuostatos taikomos bendrus savininkus ar vadovybę turinčioms arba bendrą atitikties užtikrinimo kontrolę vykdančioms struktūroms, įskaitant tinklus ar bendrijas, priklausantiems subjektams.
4. Komisijai suteikiami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant šio straipsnio 3 dalyje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento [įterpkite nuorodą – pasiūlymas įsteigti kovos su pinigų plovimu instituciją, COM(2021) 421 final] 38–41 straipsnius.

14 straipsnis

Filialai ir patronuojamosios įmonės trečiosiose valstybėse

1. Jeigu įpareigotųjų subjektų filialai ar patronuojamosios įmonės yra trečiosiose valstybėse, kuriose būtiniausi kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimai yra ne tokie griežti kaip nustatyti šiame reglamente, atitinkamas įpareigotasis subjektas užtikrina, kad tokie filialai ar patronuojamosios įmonės laikytųsi šiame reglamente nustatytų arba lygiavėrių reikalavimų, įskaitant duomenų apsaugos reikalavimus.
2. Jeigu dėl trečiosios valstybės teisės aktų neįmanoma laikytis šiame reglamente nustatytų reikalavimų, įpareigotieji subjektai imasi papildomų priemonių, skirtų užtikrinti, kad toje trečiojoje valstybėje esantys filialai ir patronuojamosios įmonės veiksmingai valdytų pinigų plovimo ar terorizmo finansavimo riziką, o pagrindinės buveinės atstovai informuoja savo buveinės valstybės narės priežiūros institucijas. Jeigu buveinės valstybės narės priežiūros institucijos mano, kad papildomų priemonių nepakanka, jos imasi papildomų priežiūros veiksmų, įskaitant reikalavimą, kad grupė nepradėtų verslo santykių, juos užbaigtų arba kad nevykdytų sandorių ar nutrauktų veiklą trečiojoje valstybėje.
3. AMLA iki [2 metai po šio reglamento įsigaliojimo dienos] parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir pateikia juos tvirtinti Komisijai. Tuose techninių reguliavimo standartų projektuose nustatoma, kokios rūšies 2 dalyje nurodytų papildomų priemonių, įskaitant būtiniausius veiksmus, kurių turi imtis įpareigotieji subjektai, kai trečiosios valstybės teisė neleidžia įgyvendinti pagal 13 straipsnį

reikalaujamų priemonių, ir kokių papildomų priežiūros veiksmų reikia imtis tokiais atvejais.

4. Komisijai suteikiami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant šio straipsnio 3 dalyje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento *[įterpkite nuorodą – pasiūlymas įsteigti kovos su pinigų plovimu instituciją, COM(2021) 421 final]* 38–41 straipsnius.

III SKYRIUS

IŠSAMUS KLIENTŲ PATIKRINIMAS

1 SKIRSNIS

Bendrosios nuostatos

15 straipsnis

Išsamaus klientų patikrinimo vykdymas

1. Įpareigotieji subjektai turi taikyti išsamaus klientų patikrinimo priemones bet kuriomis iš šių aplinkybių:
 - a) užmegzdami verslo santykius,
 - b) dalyvaudami vykdant ar vykdydami nenuolatinį sandorį, kurio suma siekia 10 000 EUR (arba lygiavertę sumą nacionaline valiuta) ar daugiau, nepriklausomai nuo to, ar tas sandoris įvykdomas atlikus vieną operaciją ar per susijusius sandorius, arba pagal 5 dalį nustatytą žemesnę ribą,
 - c) kai įtariamas pinigų plovimas ar terorizmo finansavimas, nepaisant jokios leidžiančios nukrypti nuostatos, išimties ar ribos,
 - d) kai esama abejonių dėl anksčiau gautų klientų tapatybės duomenų teisingumo ar pakankamumo.
2. Be 1 dalyje nurodytų aplinkybių, kredito ir finansų įstaigos bei kriptoturto paslaugų teikėjai išsamų klientų patikrinimą atlieka inicijuodami arba vykdydami nenuolatinį sandorį, kuris apima lėšų pervedimą, kaip apibrėžta *[įterpkite nuorodą – pasiūlymas dėl naujos Reglamento (ES) 2015/847 redakcijos, COM(2021) 422 final]* 3 straipsnio 9 punkte, arba to reglamento 3 straipsnio 10 punkte apibrėžtą kriptoturto pervedimą, kurio vertė yra daugiau nei 1 000 EUR arba lygiavertė suma nacionaline valiuta.
3. Lošimo paslaugų teikėjai išsamų klientų patikrinimą atlieka laimėjimo atsiėmimo ar sumų statymo metu arba abiem atvejais, kai vykdomi sandoriai, kurių vertė – bent 2 000 EUR arba lygiavertė suma nacionaline valiuta, nepriklausomai nuo to, ar sandoris vykdomas kaip viena operacija, ar kaip susiję sandoriai.
4. Kredito įstaigų atveju išsamus klientų patikrinimas prižiūrint priežiūros institucijoms taip pat atliekamas tuo metu, kai pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES³² 32 straipsnio 1 dalį nustatoma, kad įstaiga žlunga arba galėtų žlugti arba kai indėliai tampa negrąžinami pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos

³² 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (tekstas svarbus EEE) (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).

2014/49/ES³³ 2 straipsnio 1 dalies 8 punktą. Priežiūros institucijos dėl tokio išsamaus klientų patikrinimo priemonių intensyvumo ir taikymo srities sprendžia atsižvelgdamos į konkrečias kredito įstaigos aplinkybes.

5. AMLA iki [2 metai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir pateikia juos tvirtinti Komisijai. Tuose techninių reguliavimo standartų projektuose nurodoma:

- a) su didesne pinigų plovimo ir teroristų finansavimo rizika susiję įpareigotieji subjektai, sektoriai ar sandoriai, kurie atitinka žemesnes, nei nustatyta 1 dalies b punkte, ribas;
- b) susijusios nenuolatinių sandorių ribos;
- c) susijusių sandorių nustatymo kriterijai.

Rengdama pirmoje pastraipoje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus, AMLA deramai atsižvelgia į:

- a) įvairių rūšių įpareigotųjų subjektų verslo modeliams būdingos rizikos lygį;
- b) Komisijos pagal Direktyvos [įterpkite nuorodą – Šeštosios kovos su pinigų plovimu direktyvos pasiūlymas, COM(2021) 423 final] 7 straipsnį parengtą viršnacionalinės rizikos vertinimą.

6. Komisijai suteikiami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant šio straipsnio 5 dalyje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal [įterpkite nuorodą – pasiūlymas įsteigti Kovos su pinigų plovimu instituciją, COM(2021) 421 final] 38–41 straipsnius.

16 straipsnis

Išsamaus klientų patikrinimo priemonės

1. Vykdydami išsamų klientų patikrinimą, įpareigotieji subjektai turi taikyti visas šias priemones:

- a) nustatyti ir patikrinti kliento tapatybę;
- b) nustatyti tikrąjį (-uosius) savininką (-us) pagal 42 ir 43 straipsnius ir patikrinti jų tapatybę, kad įpareigotasis subjektas būtų tikras, jog žino, kas yra tikrasis savininkas, ir supranta kliento nuosavybės ir kontrolės struktūrą;
- c) įvertinti ir prireikus gauti informacijos apie verslo santykių tikslą ir numatomą pobūdį;
- d) vykdyti nuolatinę verslo santykių stebėseną, įskaitant sandorių, kurie buvo sudaryti per visą verslo santykių laikotarpį, tikrinimą, siekiant užtikrinti, kad vykdomi sandoriai atitiktų įpareigotojo subjekto turimas žinias apie klientą, jo verslą ir rizikos profilį, prireikus įskaitant žinias apie lėšų šaltinį.

Taikydami pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytas priemones įpareigotieji subjektai taip pat patikrina, ar asmuo, kuris teigia veikiantis kliento vardu, turi leidimą tai daryti, ir nustato bei patikrina to asmens tapatybę pagal 18 straipsnį.

2. Įpareigotieji subjektai 1 dalyje nurodytų priemonių mastą nustato remdamiesi atskira pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo rizikos analize, atsižvelgdami į kliento ir

³³ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (tekstas svarbus EEE) (OL L 173, 2014 6 12, p. 149).

verslo santykių ar nenuolatinio sandorio ypatybes ir į įpareigotojo subjekto pagal 8 straipsnį atliktą rizikos vertinimą, taip pat į I priede nustatytus pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo kintamuosius ir II ir III prieduose išvardytus rizikos veiksnius.

Nustatę didesnę pinigų plovimo ar terorizmo finansavimo riziką, įpareigotieji subjektai imasi šio skyriaus 4 skirsnyje numatytų sustiprinto išsamaus patikrinimo priemonių. Nustatę mažesnės rizikos situacijas, įpareigotieji subjektai gali taikyti šio skyriaus 3 skirsnyje numatytas supaprastinto išsamaus patikrinimo priemones.

3. AMLA iki [2 metai nuo šio reglamento taikymo pradžios] paskelbia gaires dėl rizikos kintamųjų ir rizikos veiksnių, į kuriuos įpareigotieji subjektai turi atsižvelgti užmegzdami verslo santykius ar vykdydami nenuolatinius sandorius.
4. Įpareigotieji subjektai turi visuomet sugebėti įrodyti priežiūros institucijoms, kad taikomos priemonės yra tinkamos atsižvelgiant į nustatytą pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo riziką.

17 straipsnis

Nesugebėjimas laikytis reikalavimo taikyti išsamaus klientų patikrinimo priemones

1. Tais atvejais, kai įpareigotasis subjektas negali laikytis 16 straipsnio 1 dalyje nustatytų išsamaus klientų patikrinimo priemonių, jis turi nevykdyti sandorio arba nepradėti verslo santykių ir turi nutraukti verslo santykius bei apsvarstyti galimybę pagal 50 straipsnį pranešti FŽP apie su klientu susijusį įtartina sandorį.

Pirma pastraipa notarams, advokatams ir kitiems nepriklausomiems teisininkams, auditoriams, išorės apskaitininkams ir mokesčių konsultantams netaikoma tik tokia apimtimi, kiek tie asmenys nustato savo kliento teisinį statusą, gina tą klientą arba jam atstovauja teismo procese ar su tokiu procesu susijusiais atvejais, įskaitant konsultacijų dėl proceso pradėjimo arba jo išvengimo teikimą.

2. Sutikdami arba atsisakydami užmegzti verslo santykius įpareigotieji subjektai saugo įrašus apie veiksmus, kurių jie imasi vykdydami reikalavimą taikyti išsamaus klientų patikrinimo priemones, įskaitant įrašus apie priimtus sprendimus ir atitinkamus patvirtinamuosius dokumentus. Įpareigoto subjekto turimi dokumentai, duomenys ar informacija atnaujinami kiekvieną kartą, kai išsamus kliento patikrinimas peržiūrimas pagal 21 straipsnį.

18 straipsnis

Kliento tapatybės nustatymas ir tikrinimas

1. Išskyrus mažesnės rizikos atvejus, kuriais taikomos 3 skirsnyje nustatytos priemonės, ir nepriklausomai nuo to, ar didesnės rizikos atvejais taikomos 4 skirsnyje nustatytos papildomos priemonės, įpareigotieji subjektai turi gauti bent šią informaciją, kad galėtų nustatyti kliento ir jo vardu veikiančio asmens tapatybę:

- a) fizinio asmens:
 - i) vardą ir pavardę,
 - ii) gimimo vietą ir datą,

- iii) pilietybę ar pilietybes arba pilietybės neturėjimo ir pabėgėlio ar papildomos apsaugos statusą, kai taikytina, ir nacionalinį asmens identifikavimo numerį, kai taikytina,
 - iv) įprastinę gyvenamąją vietą arba, jeigu asmuo Sąjungoje neturi nuolatinio teisėtos gyvenamosios vietos adreso, pašto adresą, kuriuo galima susisiekti su fiziniu asmeniu, ir, jeigu įmanoma, veiklą, profesiją ar užimtumo statusą ir mokesčių mokėtojo identifikacinį numerį;
 - b) juridinio asmens:
 - i) juridinio asmens teisinę formą ir pavadinimą,
 - ii) registruotos arba oficialios buveinės adresą ir, jeigu skiriasi, pagrindinę verslo vietą ir įsteigimo valstybę,
 - iii) teisiškai įgaliotų atstovų vardus ir pavardes, taip pat, jeigu yra, registracijos numerį, mokesčių mokėtojo identifikacinį numerį ir juridinio asmens identifikatorių. Įpareigotieji subjektai taip pat patikrina, ar juridinis asmuo vykdo veiklą, remdamasis paskutinių finansinių metų apskaitos dokumentais ar kita susijusia informacija;
 - c) tiesioginės patikos fondo patikėtinio arba lygiavertės pareigas panašioje juridinėje struktūroje einančio asmens:
 - i) 44 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose bei šios dalies b punkte nurodytą informaciją apie visus asmenis, kurie įvardijami kaip tikrieji savininkai,
 - ii) panašioje juridinėje struktūroje lygiavertės pareigas einančio (-ių) patikėtinio (-ių) arba asmens (-ų) gyvenamosios vietos adresą ir juridines struktūras reglamentuojančius ir joms privalomus įgaliojimus, taip pat, jeigu yra, mokesčių mokėtojo identifikacinį numerį ir juridinio asmens identifikatorių;
 - d) kitų pagal nacionalinę teisę teisnumą turinčių organizacijų:
 - i) pavadinimą, registruotos buveinės ar lygiavertį adresą,
 - ii) atstovauti organizacijai įgaliotų asmenų vardus ir pavardes, taip pat, kai taikytina, teisinę formą, mokesčių mokėtojo identifikacinį numerį, registro numerį, juridinio asmens identifikatorių ir įstatus ar lygiaverčius dokumentus.
2. Siekdami nustatyti juridinio asmens tikrąjį savininką, įpareigotieji subjektai renka 44 straipsnio 1 dalies a punkte ir šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodytą informaciją.
- Jeigu, panaudojus visas pirmoje pastraipoje nurodytas tapatybės nustatymo priemones, nė vienas fizinis asmuo nenustatomas kaip tikrasis savininkas arba kyla abejonių, ar nustatytas (-i) asmuo (-enys) yra tikrasis (-ieji) savininkas (-ai), įpareigotieji subjektai nustato bendrovės ar kito juridinio asmens vyresniojo (-ųjų) vadovo (-ų) pareigas einantį (-čius) fizinį (-ius) asmenį (-is) ir patikrina jų tapatybę. Įpareigotieji subjektai saugo įrašus apie veiksmus, kurių buvo imtasi tapatybės nustatymo proceso metu, ir su juo susijusius sunkumus, dėl kurių buvo nuspręsta nustatyti vyresniojo vadovo tapatybę.
3. Patikos fondų ar panašių juridinių asmenų ar struktūrų naudos gavėjų, kurie nurodomi pagal konkrečius požymius arba klasę, atvejais įpareigotasis subjektas gauna pakankamai informacijos apie naudos gavėją, kad galėtų nustatyti naudos

gavėjo tapatybę išmokų išmokėjimo metu arba naudos gavėjui pasinaudojant jam suteiktomis teisėmis.

4. Įpareigotieji subjektai kliento ir tikrojo savininko tapatybei patikrinti būtiną informaciją, dokumentus ir duomenis gauna vienu iš šių būdų:
 - a) pateikus asmens tapatybę patvirtinantį dokumentą, pasą ar lygiavertį dokumentą ir informaciją iš patikimų ir nepriklausomų šaltinių, nepriklausomai nuo to, ar gaunama tiesioginė prieiga, ar juos pateikia pats klientas;
 - b) naudojant elektroninės atpažinties priemones ir atitinkamas patikimumo užtikrinimo paslaugas, kaip nustatyta Reglamente (ES) 910/2014.

Siekdami patikrinti informaciją apie tikrąjį (-uosius) savininką (-us), įpareigotieji subjektai taip pat ieško informacijos Direktyvos [įterpkite nuorodą – Šeštosios kovos su pinigų plovimu direktyvos pasiūlymas, COM(2021) 423 final] 10 straipsnyje nurodytuose centriniuose registruose ir papildomos informacijos šaltiniuose. Įpareigotieji subjektai reikalingos papildomos informacijos apimtį nustato atsižvelgdami į sandorio ar verslo santykių keliamą riziką ir tikrąjį savininką.

19 straipsnis

Kliento ir tikrojo savininko tapatybės tikrinimo laikas

1. Kliento ir tikrojo savininko tapatybė tikrinama prieš pradedant verslo santykius ar įvykdant nenuolatinį sandorį. Šis įpareigojimas netaikomas šio skyriaus 3 skirsnyje nurodytoms mažesnės rizikos situacijoms, jeigu mažesnė rizika pateisina tokio patikrinimo atidėjimą.
2. Nukrypstant nuo 1 dalies, kliento ir tikrojo savininko tapatybės tikrinimas gali būti užbaigiamas pradedant verslo santykius, jei tai būtina siekiant netrukdyti įprastai verslo praktikai ir kai pinigų plovimo ar terorizmo finansavimo rizika yra nedidelė. Tokiais atvejais tos procedūros užbaigiamos kiek įmanoma greičiau po pradinio ryšio užmezgimo.
3. Nukrypdamos nuo 1 dalies, kredito įstaiga arba finansų įstaiga gali atidaryti sąskaitą, įskaitant sąskaitas, kurias naudojant galima vykdyti perleidžiamųjų vertybinių popierių sandorius, kaip to gali reikalauti klientas, su sąlyga, kad būtų numatytos atitinkamos apsaugos priemonės, kuriomis užtikrinama, kad sandoriai nebūtų vykdomi paties kliento arba jo vardu tol, kol nebus visiškai įgyvendinti 16 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a ir b punktuose nustatyti išsamaus klientų patikrinimo reikalavimai.
4. Užmegzdami naujus verslo santykius su 42, 43 ir 48 straipsniuose nurodytu juridiniu asmeniu arba tiesioginės patikos fondo patikėtinio ar lygiavertės pareigos panašioje juridinėje struktūroje einančiu asmeniu ir tikrindami informaciją apie tikruosius savininkus pagal Direktyvos [įterpkite nuorodą – Šeštosios kovos su pinigų plovimu direktyvos pasiūlymas, COM(2021) 423 final] 10 straipsnį, įpareigotieji subjektai gauna registracijos įrodymą arba išrašą iš registro.

20 straipsnis

Verslo santykių ar nenuolatinio sandorio tikslo ir numatomo pobūdžio nustatymas

Prieš pradėdamas verslo santykius ar įvykdydamas nenuolatinį sandorį, įpareigotasis subjektas gauna bent šią informaciją, kad galėtų suprasti jų tikslą ir numatomą pobūdį:

- a) numatomos sąskaitos, sandorio ar verslo santykių tikslą;
- b) apytikrę numatomų sandorių ar veiklos sumą ir ekonominį pagrindą;
- c) lėšų šaltinį;
- d) lėšų paskirtį.

21 straipsnis

Nuolatinė verslo santykių stebėseną ir klientų atliekamų sandorių stebėseną

1. Įpareigotieji subjektai vykdo nuolatinę verslo santykių stebėseną, įskaitant sandorius, kuriuos klientas sudarė per visą tų santykių laikotarpį, siekdami užtikrinti, kad tokie sandoriai atitiktų įpareigotojo subjekto turimas žinias apie klientą, jo verslo veiklą ir rizikos profilį, prireikus įskaitant žinias apie lėšų kilmę, ir nustatyti sandorius, kurie turi būti analizuojami išsamiau, kaip nustatyta 50 straipsnyje.
2. Vykdydami 1 dalyje nurodytą nuolatinę stebėseną, įpareigotieji subjektai užtikrina, kad atitinkami kliento dokumentai, duomenys ar informacija būtų nuolat atnaujinami.
Pirmoje pastraipoje nurodytos informacijos apie klientus atnaujinimo dažnumas nustatomas atsižvelgiant į verslo santykių keliamą riziką. Visais atvejais informacija apie klientus atnaujinama ne rečiau kaip kas penkerius metus.
3. Be 2 dalyje nustatytų reikalavimų, įpareigotieji subjektai peržiūri informaciją apie klientą ir prireikus ją atnauja, jeigu:
 - a) pasikeičia svarbios kliento aplinkybės;
 - b) įpareigotasis subjektas turi teisinę prievolę per atitinkamus kalendorinius metus susisiekti su klientu, kad jis peržiūrėtų visą svarbią informaciją, susijusią su tikroju (-aisiais) savininku (-ais), arba laikytis Tarybos direktyvos 2011/16/ES³⁴;
 - c) jie sužino svarbų su klientu susijusį faktą.
4. Iki [2 metai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] AMLA paskelbia gaires dėl nuolatinės verslo santykių stebėsenos ir tokių santykių pagrindu vykdomų sandorių stebėsenos.

22 straipsnis

Techniniai reguliavimo standartai, susiję su išsamiam klientų patikrinimui reikalinga informacija

1. AMLA iki [2 metai po šio reglamento įsigaliojimo dienos] parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir pateikia juos tvirtinti Komisijai. Tuose techninių reguliavimo standartų projektuose nustatoma:
 - a) įpareigotiesiems subjektams pagal 16 straipsnį taikomi reikalavimai ir informacija, kuri turi būti renkama siekiant atlikti standartinį, supaprastintą ir sustiprintą išsamų klientų patikrinimą pagal 18 ir 20 straipsnius bei 27 straipsnio 1 dalį ir 28 straipsnio 4 dalį, įskaitant būtiniausius reikalavimus mažesnės rizikos situacijose;

³⁴ 2011 m. vasario 15 d. Tarybos direktyva 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje ir panaikinanti Direktyvą 77/799/EEB (OL L 64, 2011 3 11, p. 1).

- b) supaprastinto išsamaus patikrinimo priemonių, kurias įpareigotieji subjektai gali taikyti mažesnės rizikos situacijose pagal 27 straipsnio 1 dalį, rūšis, įskaitant priemones, kurios tam tikroms įpareigotųjų subjektų kategorijoms ir produktams ar paslaugoms taikomos atsižvelgiant į Komisijos pagal *[įterpkite nuorodą – Šeštosios kovos su pinigų plovimu direktyvos pasiūlymas, COM(2021) 423 final]* 7 straipsnį parengto viršnacionalinės rizikos vertinimo rezultatus;
 - c) patikimi ir nepriklausomi informacijos šaltiniai, kurie gali būti naudojami tikrinant fizinių ar juridinių asmenų tapatybės duomenis 18 straipsnio 4 dalies tikslais;
 - d) požymių, kuriuos turi turėti 18 straipsnio 4 dalies b punkte nurodytos elektroninės atpažinties priemonės ir atitinkamos patikimumo užtikrinimo paslaugos, sąrašas, kad būtų įvykdyti 16 straipsnio a, b ir c punktuose išdėstyti standartinio, supaprastinto ir sustiprinto išsamaus klientų patikrinimo reikalavimai.
2. 1 dalies a ir b punktuose nurodyti reikalavimai ir priemonės grindžiami šiais kriterijais:
- a) teikiamai paslaugai būdingos rizikos dydžiu;
 - b) sandorio pobūdžiu, trukme ir pasikartojimo dažnumu;
 - c) verslo santykiams arba nenuolatiniam sandoriui vykdyti naudojamais kanalais.
3. AMLA reguliariai peržiūri techninius reguliavimo standartus ir prireikus parengia ir pateikia Komisijai tų standartų atnaujinimo projektą, kad, *inter alia*, būtų atsižvelgiama į inovacijas ir technologijų raidą.
4. Komisijai suteikiami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant šio straipsnio 1 ir 3 dalyje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento *[įterpkite nuorodą – pasiūlymas įsteigti kovos su pinigų plovimu instituciją, COM(2021) 421 final]* 38–41 straipsnius.

2 SKIRSNIS

Politika trečiųjų valstybių atžvilgiu ir už Sąjungos ribų kylančios pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo grėsmės

23 straipsnis

Didelių strateginių trūkumų savo nacionalinėse kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemose turinčių trečiųjų valstybių nustatymas

1. Komisija nustato didelių strateginių trūkumų savo nacionalinėse kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemose turinčias trečiąsias valstybes ir priskiria jas didelės rizikos trečiųjų valstybių grupei.
2. Siekiant nustatyti 1 dalyje nurodytas šalis, Komisijai pagal 60 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildomas šis reglamentas, kai:
 - a) nustatomi dideli strateginiai trečiosios valstybės teisinės ir institucinės kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemos trūkumai;
 - b) nustatomi dideli strateginiai trečiosios valstybės kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemos veiksmingumo kovoje su šia rizika trūkumai;

- c) a ir b punktuose nurodyti dideli strateginiai trūkumai yra nuolatinio pobūdžio ir nebuvo imtasi arba nesiimama jokių jų mažinimo priemonių.

Tie deleguotieji aktai priimami per vieną mėnesį po to, kai Komisija įsitikina, kad tenkinami a, b arba c punkte nurodyti kriterijai.

3. Taikydama 2 dalį, Komisija atsižvelgia į tarptautinių organizacijų ir standartus nustatančių institucijų, kompetentingų pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo prevencijos srityje, prašymus taikyti sustiprinto išsamaus patikrinimo priemones ir papildomas rizikos mažinimo priemones (atsakomąsias priemones), taip pat į atitinkamus jų parengtus įvertinimus, vertinimus, ataskaitas ar viešus pareiškimus.
4. Jeigu nustatoma, kad trečioji valstybė atitinka 3 dalyje nurodytus kriterijus, įpareigotieji subjektai verslo santykiams arba nenuolatiniams sandoriams, kuriuose dalyvauja fiziniai arba juridiniai asmenys iš tos trečiosios valstybės, taiko 28 straipsnio 4 dalies a–g punktuose išvardytas sustiprinto išsamaus patikrinimo priemones.
5. 2 dalyje nurodytame deleguotajame akte iš 29 straipsnyje išvardytų atsakomųjų priemonių sąrašo parenkamos konkrečios atsakomosios priemonės, padedančios sumažinti konkrečios didelės rizikos trečiosios valstybės keliamą riziką.
6. Komisija reguliariai peržiūri 2 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus, siekdama užtikrinti, kad pagal 5 dalį nustatytomis konkrečiomis atsakomosiomis priemonėmis būtų atsižvelgiama į trečiosios valstybės kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemos pokyčius ir jos būtų proporcingos ir tinkamos rizikai.

24 straipsnis

Atitikties užtikrinimo trūkumų nacionalinėse kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemose turinčių trečiųjų valstybių nustatymas

1. Komisija nustato atitikties užtikrinimo trūkumų nacionalinėse kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemose turinčias trečiąsias valstybes.
2. Siekiant nustatyti 1 dalyje nurodytas šalis, Komisijai pagal 60 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildomas šis reglamentas, kai:
 - a) nustatomi trečiosios valstybės teisinės ir institucinės kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemos atitikties užtikrinimo trūkumai;
 - b) nustatomi trečiosios valstybės kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemos veiksmingumo kovoje su šia rizika atitikties užtikrinimo trūkumai.

Tie deleguotieji aktai priimami per vieną mėnesį po to, kai Komisija įsitikina, kad tenkinami a arba b punkte nurodyti kriterijai.

3. Rengdama 2 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus, Komisija atsižvelgia į tarptautinių organizacijų ir standartus nustatančių institucijų, kompetentingų pinigų plovimo prevencijos ir kovos su terorizmo finansavimu srityje, informaciją apie jurisdikcijas, kurios intensyviau stebimos, bei jų parengtus aktualius įvertinimus, vertinimus, ataskaitas arba viešus pareiškimus.
4. 2 dalyje nurodytame deleguotajame akte nurodomos konkrečios 28 straipsnio 4 dalies a–g punktuose išvardytos sustiprinto išsamaus patikrinimo priemonės, kurias įpareigotieji subjektai turi taikyti siekdami sumažinti su verslo santykiais ar

nenuolatiniiais sandoriais, kuriuose dalyvauja fiziniai arba juridiniai asmenys iš tos trečiosios valstybės, susijusią riziką.

5. Komisija reguliariai peržiūri 2 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus, siekdama užtikrinti, kad pagal 4 dalį nustatytomis konkrečiomis sustiprinto išsamaus patikrinimo priemonėmis būtų atsižvelgiama į trečiosios valstybės kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemos pokyčius ir jos būtų proporcingos ir tinkamos rizikai.

25 straipsnis

Grėsmę Sąjungos finansų sistemai keliančių trečiųjų valstybių nustatymas

1. Komisijai pagal 60 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos konkrečią ir didelę grėsmę Sąjungos finansų sistemai ir tinkamam vidaus rinkos veikimui keliančios trečiosios valstybės, išskyrus tas, kurioms taikomi 23 ir 24 straipsniai.
2. Rengdama 1 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus, Komisija visų pirma atsižvelgia į šiuos kriterijus:
 - a) atitinkamos trečiosios valstybės teisinę ir institucinę kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemą, ir ypač į:
 - i) pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo kriminalizavimą,
 - ii) su išsamiu klientų patikrinimu susijusias priemones,
 - iii) su įrašų tvarkymu susijusius reikalavimus,
 - iv) reikalavimus pranešti apie įtartinus sandorius,
 - v) tikslios ir laiku pateikiamos informacijos apie juridinių asmenų ir struktūrų tikruosius savininkus prieinamumą kompetentingoms institucijoms;
 - b) trečiosios valstybės kompetentingų institucijų įgaliojimus ir procedūras kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu srityje, įskaitant atitinkamas veiksmingas, proporcingas ir atgrasomąsias sankcijas, taip pat trečiųjų valstybių praktiką bendradarbiaujant ir keičiantis informacija su valstybių narių kompetentingomis institucijomis;
 - c) trečiosios valstybės kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemos veiksmingumą mažinant pinigų plovimo ar terorizmo finansavimo riziką.
3. Siekdama nustatyti 1 dalyje nurodytos grėsmės dydį, Komisija gali paprašyti AMLA priimti nuomonę, kurios tikslas – įvertinti konkretų poveikį, kurį Sąjungos finansų sistemos vientisumui gali turėti trečiosios valstybės keliama grėsmė.
4. Rengdama 1 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus, Komisija visų pirma atsižvelgia į tarptautinių organizacijų ir standartus nustatančių institucijų, kompetentingų pinigų plovimo prevencijos ir kovos su terorizmo finansavimu srityje, parengtus aktualius įvertinimus, vertinimus arba ataskaitas.
5. Jeigu nustatyta konkreti ir didelė atitinkamos trečiosios valstybės keliama grėsmė yra didelis strateginis trūkumas, taikoma 23 straipsnio 4 dalis, o 2 dalyje nurodytame deleguotajame akte nustatomos konkrečios 23 straipsnio 5 dalyje nurodytos atsakomosios priemonės.
6. Jeigu nustatyta konkreti ir didelė atitinkamos trečiosios valstybės keliama grėsmė yra atitikties užtikrinimo trūkumas, 2 dalyje nurodytame deleguotajame akte nustatomos

konkrečios 24 straipsnio 4 dalyje nurodytos sustiprinto išsamaus patikrinimo priemonės.

7. Komisija reguliariai peržiūri 2 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus, siekdama užtikrinti, kad 5 ir 6 dalyse nurodytomis priemonėmis būtų atsižvelgiama į trečiosios valstybės kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemos pokyčius ir jos būtų proporcingos ir tinkamos rizikai.

26 straipsnis

Gairės dėl pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo rizikos, tendencijų ir būdų

1. AMLA iki [3 metų nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] patvirtina gaires, kuriose apibrėžiamos pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo tendencijos, rizika ir būdai, susiję su bet kuriais už Sąjungos ribų esančiais geografiniais regionais, su kuriais susiduria įpareigotieji subjektai. AMLA visų pirma atsižvelgia į III priede išvardytus rizikos veiksnius. Nustačius didesnės rizikos situacijas, gairėse numatomos sustiprinto išsamaus patikrinimo priemonės, kurių taikymo galimybę įpareigotieji subjektai turi apsvaistyti, kad sumažintų tokią riziką.
2. AMLA 1 dalyje nurodytas gaires peržiūri ne rečiau kaip kas dvejus metus.
3. Rengdama ir peržiūrėdama 1 dalyje nurodytas gaires, AMLA atsižvelgia į tarptautinių organizacijų ir standartus nustatančių institucijų, kompetentingų pinigų plovimo prevencijos ir kovos su terorizmo finansavimu srityje, parengtus įvertinimus, vertinimus arba ataskaitas.

3 SKIRSNIS

Supaprastintas išsamus klientų patikrinimas

27 straipsnis

Supaprastinto išsamaus klientų patikrinimo priemonės

1. Jeigu, atsižvelgiant į II ir III prieduose nurodytus rizikos veiksnius, nustatoma, kad verslo santykiai ar sandoris kelia mažą riziką, įpareigotieji subjektai gali taikyti šias supaprastinto išsamaus klientų patikrinimo priemones:
 - a) tikrinti kliento ir tikrojo savininko tapatybę užmezgus verslo santykius, jeigu nustatyta konkreči mažesnė rizika pateisina tokį atidėjimą, tačiau bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per 30 dienų nuo santykių užmezgimo;
 - a) rečiau atnaujinti klientų tapatybės duomenis;
 - b) sumažinti siekiant nustatyti verslo santykių tikslą ir numatomą pobūdį renkamos informacijos kiekį arba daryti su ja susijusias išvadas pagal sandorių arba užmegztų verslo santykių rūšį;
 - c) sumažinti kliento vykdomų sandorių tikrinimo dažnumą ar mastą;
 - d) taikyti bet kurią kitą atitinkamą supaprastinto išsamaus patikrinimo priemonę, kurią pagal 22 straipsnį nustato AMLA.

Pirmoje pastraipoje nurodytos priemonės turi būti proporcingos verslo pobūdžiui ir dydžiui bei konkrečioms nustatytoms mažesnės rizikos elementams. Tačiau įpareigotieji subjektai turi vykdyti pakankamą sandorių ir verslo santykių stebėseną, kad būtų galima nustatyti neįprastus ar įtartinus sandorius.

2. Įpareigotieji subjektai užtikrina, kad pagal 7 straipsnį nustatytoje vidaus procedūroje būtų numatytos konkrečios supaprastinto tikrinimo priemonės, taikomos atsižvelgiant į skirtingas mažesnę riziką keliančių klientų rūšis. Įpareigotieji subjektai sprendimus atsižvelgti į papildomus mažesnės rizikos veiksnius įformina dokumentais.
3. Siekdami taikyti 1 dalies a punkte nurodytas supaprastinto išsamaus patikrinimo priemones, įpareigotieji subjektai nustato rizikos valdymo procedūras, susijusias su aplinkybėmis, kuriomis jie gali teikti paslaugas klientui arba vykdyti su juo sandorius iki patikrinimo, įskaitant sandorių, kuriuos galima atlikti, sumos, skaičiaus ar rūšių apribojimą arba sandorių stebėjimą siekiant užtikrinti, kad jie atitiktų numatytas verslo santykių normas.
4. Įpareigotieji subjektai reguliariai tikrina, ar toliau egzistuoja aplinkybės, kuriomis galima taikyti supaprastinto išsamaus patikrinimo priemones. Tokių tikrinimų dažnumas turi būti proporcingas verslo pobūdžiui ir dydžiui bei konkrečių santykių keliamai rizikai.
5. Įpareigotieji subjektai supaprastinto išsamaus patikrinimo priemonių netaiko jokiomis iš šių aplinkybių:
 - a) jeigu įpareigotieji subjektai abejoja, ar tapatybės nustatymo etape kliento ar tikrojo savininko pateikta informacija buvo teisinga, arba aptinka tos informacijos neatitikimų;
 - b) nebelieka mažesnės rizikos veiksnių;
 - c) kliento sandorių stebėsenos duomenys ir surinkta su verslo santykiais susijusi informacija nepatvirtina mažesnės rizikos scenarijaus;
 - d) yra įtarimų dėl pinigų plovimo ar terorizmo finansavimo veiklos.

4 SKIRSNIS

Sustiprintas išsamus klientų patikrinimas

28 straipsnis

Sustiprinto išsamaus klientų patikrinimo priemonių taikymo sritis

1. 23, 24, 25 ir 30–36 straipsniuose nurodytais atvejais ir kitais didesnės rizikos, kurią įpareigotieji subjektai nustato vadovaudamiesi 16 straipsnio 2 dalies antra pastraipa, atvejais („didesnės rizikos atvejais“) įpareigotieji subjektai turi taikyti sustiprinto išsamaus klientų patikrinimo priemones, kad tokia rizika būtų tinkamai valdoma ir mažinama.
2. Įpareigotieji subjektai išnagrinėja visų sandorių, kurie atitinka bent vieną iš toliau nurodytų sąlygų, lėšų kilmę, paskirtį ir tikslą:
 - a) sandoriai yra sudėtingo pobūdžio;
 - b) sandoriai yra neįprastai dideli;
 - c) sandoriai vykdomi neįprastu būdu;
 - d) sandoriai neturi akivaizdaus ekonominio ar teisėto tikslo.
3. Išskyrus šio skyriaus 2 skirsnyje nurodytus atvejus, įpareigotieji subjektai, vertindami verslo santykių ar nenuolatinio sandorio keliamą pinigų plovimo ir

terorizmo finansavimo riziką, atsižvelgia bent į III priede ir AMLA pagal 26 straipsnį priimtose gairėse nurodytus galimai didesnės rizikos veiksnus.

4. Išskyrus šio skyriaus 2 skirsnyje nurodytus atvejus, didesnės rizikos atvejais įpareigotieji subjektai gali taikyti bet kurią iš šių sustiprinto išsamaus klientų patikrinimo priemonių, kurios turi būti proporcingos nustatytai didesnei rizikai:
 - a) gauti papildomos informacijos apie klientą ir tikrąjį (-uosius) savininką (-us);
 - b) gauti papildomos informacijos apie numatomą verslo santykių pobūdį;
 - c) gauti papildomos informacijos apie kliento ir tikrojo (-ų) savininko (-ų) lėšų ir turto šaltinį;
 - d) gauti informacijos apie numatomų arba atliktų sandorių priežastis ir jų suderinamumą su verslo santykiais;
 - e) gauti vyresniosios vadovybės leidimą užmegzti arba pratęsti verslo santykius;
 - f) vykdyti sustiprintą verslo santykių stebėseną padidinant taikomų kontrolės priemonių skaičių ir dažnumą ir atrenkant sandorių, kuriems bus reikalingas tolesnis nagrinėjimas, modelius;
 - g) reikalauti, kad pirmasis mokėjimas būtų atliktas per sąskaitą kliento vardu kredito įstaigoje, kuriai taikomi išsamaus klientų patikrinimo standartai yra ne mažiau griežti nei šiame reglamente išdėstyti standartai.
5. Išskyrus šio skyriaus 2 skirsnyje nurodytus atvejus, jeigu valstybės narės pagal Direktyvos *[įterpkite nuorodą – Šeštosios kovos su pinigų plovimu direktyvos pasiūlymas, COM(2021) 423 final]* 8 straipsnį nustato didesnės rizikos atvejus, jos gali reikalauti, kad įpareigotieji subjektai taikytų sustiprinto išsamaus patikrinimo priemones ir prireikus jas nurodytų. Valstybės narės praneša Komisijai ir AMLA apie jų teritorijoje įsteigtiems įpareigotiesiems subjektams nustatytus sustiprinto išsamaus patikrinimo reikalavimus per vieną mėnesį nuo jų patvirtinimo, kartu pateikdamos pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo rizikos, dėl kurios buvo priimtas toks sprendimas, pagrindimą.

Jeigu pagal pirmą pastraipą valstybių narių nustatyta rizika gali turėti įtakos Sąjungos finansų sistemai, AMLA, Komisijos prašymu arba savo iniciatyva, apsvarsto galimybę atnaujinti pagal 26 straipsnį patvirtintas gaires.
6. Sustiprinto išsamaus klientų patikrinimo priemonės negali būti automatiškai taikomos Sąjungoje įsteigtų įpareigotųjų subjektų filialams ar patronuojamosioms įmonėms, esantiems 23, 24 ir 25 straipsniuose nurodytose trečiosiose valstybėse, jeigu tie filialai ar patronuojamosios įmonės visiškai laikosi visos grupės politikos, kontrolės priemonių ir procedūrų pagal 14 straipsnį.

29 straipsnis

Atsakomosios priemonės, kuriomis siekiama sumažinti už Sąjungos ribų kylančias pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo grėsmes

Taikydama 23 ir 25 straipsnius, Komisija gali rinktis iš šių atsakomųjų priemonių:

- a) atsakomąsias priemones, kurias įpareigotieji subjektai turi taikyti asmenims ir juridiniams asmenims, susijusiems su didelės rizikos trečiosiomis valstybėmis ir, prireikus, kitomis grėsmę Sąjungos finansų sistemai keliančiomis valstybėmis:
 - i) papildomų sustiprinto išsamaus patikrinimo elementų taikymą,

- ii) atitinkamų sugriežtintų pranešimų mechanizmų diegimą arba sistemingą pranešimų apie finansinius sandorius teikimą,
 - iii) verslo santykių ar sandorių su fiziniais ar juridiniais asmenimis iš tų trečiųjų valstybių apribojimą;
- b) atsakomąsias priemones, kurias valstybės narės turi taikyti didelės rizikos trečiosioms valstybėms ir, prireikus, kitoms grėsmę Sąjungos finansų sistemai keliančioms valstybėms:
- i) neleisti steigti atitinkamos valstybės įpareigotųjų subjektų patronuojamųjų įmonių, filialų ar atstovybių arba kitaip atsižvelgti į faktą, kad atitinkamas įpareigotasis subjektas yra iš trečiosios valstybės, kuri neturi tinkamų kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemų;
 - ii) drausti įpareigotiesiems subjektams steigti filialus ar atstovybes atitinkamoje trečiojoje valstybėje arba kitaip atsižvelgti į faktą, kad atitinkamas filialas ar atstovybė veiks trečiojoje valstybėje, kuri neturi tinkamų kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu sistemų;
 - iii) reikalauti sustiprinti atitinkamoje trečiojoje valstybėje esančių įpareigotųjų subjektų filialų ir patronuojamųjų įmonių priežiūros analizę arba išorinio audito reikalavimus;
 - iv) reikalauti sustiprinti išorinio audito reikalavimus bet kokiems atitinkamoje trečiojoje valstybėje įsteigtiems finansinių grupių filialams ir patronuojamosioms įmonėms;
 - v) reikalauti, kad kredito ir finansų įstaigos peržiūrėtų ir pakeistų arba, jeigu reikia, nutrauktų korespondentinius santykius su atitinkamos trečiosios valstybės įstaigomis respondentėmis.

30 straipsnis

Konkrečios tarpvalstybinių korespondentinių santykių atveju taikomos sustiprinto išsamaus patikrinimo priemonės

Tarpvalstybinių korespondentinių santykių, kurie apima su mokėjimų vykdymu susijusius santykius, užmegztus vertybinių popierių sandorių arba lėšų pervedimo tikslais, su trečiosios valstybės įstaiga respondente atveju, be 16 straipsnyje nustatytų išsamaus klientų patikrinimo priemonių, užmezgdamos verslo santykius kredito įstaigos ir finansų įstaigos turi:

- a) surinkti pakankamai informacijos apie įstaigą respondentę, kad būtų galima visiškai suprasti įstaigos respondentės veiklos pobūdį ir remiantis viešai prieinama informacija nustatyti, kokia yra įstaigos reputacija bei priežiūros kokybė;
- b) įvertinti įstaigos respondentės kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu kontrolės priemones;
- c) prieš pradėdamos naujus korespondentinius santykius gauti vyresniosios vadovybės pritarimą;
- d) dokumentuoti atitinkamus kiekvienos įstaigos įsipareigojimus;
- e) perleidžiamųjų sąskaitų atžvilgiu įsitikinti, kad įstaiga respondentė patikrina klientų, turinčių tiesioginę prieigą prie įstaigos korespondentės sąskaitų, tapatybę ir atlieka nuolatinį jų išsamų patikrinimą, ir kad tokia įstaiga, gavusi prašymą, gali įstaigai korespondentei pateikti atitinkamus išsamaus klientų patikrinimo duomenis.

Jeigu kredito įstaigos ir finansų įstaigos nusprendžia nutraukti tarpvalstybinius korespondentinius santykius dėl priežasčių, susijusių su kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu politika, savo sprendimą jos įformina dokumentais.

31 straipsnis

Draudimas užmegzti korespondentinius santykius su fiktyviais bankais

Kredito įstaigoms ir finansų įstaigoms draudžiama pradėti ar tęsti korespondentinius santykius su fiktyviu banku. Kredito įstaigos ir finansų įstaigos imasi tinkamų priemonių užtikrinti, kad jos nepradėtų ir netęstų korespondentinių santykių su kredito įstaiga ar finansų įstaiga, apie kurią žinoma, kad ji leidžia fiktyviam bankui naudotis savo sąskaitomis.

32 straipsnis

Specialios nuostatos dėl politikoje dalyvaujančių asmenų

1. Be 16 straipsnyje nustatytų išsamaus klientų patikrinimo priemonių, įpareigotieji subjektai įdiegia atitinkamas rizikos valdymo sistemas, įskaitant rizika grindžiamas procedūras, kuriomis nustatoma, ar klientas arba kliento tikrasis savininkas yra politikoje dalyvaujantis asmuo.
2. Sandorių ar verslo santykių su politikoje dalyvaujančiais asmenimis atvejais įpareigotieji subjektai taiko šias priemones:
 - a) gauti vyresniosios vadovybės pritarimą dėl verslo santykių su politikoje dalyvaujančiais asmenimis užmezgimo arba tęsimo;
 - b) imtis atitinkamų priemonių turto ir lėšų, kurie yra susiję su verslo santykiais arba sandoriais su politikoje dalyvaujančiais asmenimis, šaltiniui nustatyti;
 - c) vykdyti sustiprintą nuolatinę tų verslo santykių stebėseną.
3. AMLA iki [3 metai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] AMLA paskelbia gaires dėl šių klausimų:
 - a) asmenų, kurie gali būti apibrėžiami kaip artimi pagalbininkai, nustatymo kriterijų;
 - b) su tam tikros kategorijos politikoje dalyvaujančiais asmenimis, jų šeimos nariais arba artimais pagalbininkais susijusios rizikos, įskaitant nurodymus, kaip tokia rizika turi būti vertinama, kai asmuo nebeina svarbių viešųjų pareigų pagal 35 straipsnį.

33 straipsnis

Svarbių viešųjų pareigų sąrašas

1. Kiekviena valstybė narė sudaro ir nuolat atnauja sąrašą, kuriame tiksliai nurodomos pareigos, laikomos svarbiomis viešosiomis pareigomis 2 straipsnio 25 punkto tikslais pagal nacionalinius ir kitus teisės aktus. Valstybės narės 2 straipsnio 25 punkto tikslais prašo kiekvienos jų teritorijoje akredituotos tarptautinės organizacijos sudaryti ir nuolat atnaujinti svarbių viešųjų pareigų atitinkamoje tarptautinėje organizacijoje sąrašą. Į tą sąrašą taip pat įtraukiamos pareigos, kurios gali būti pavedamos valstybių narių lygmeniu akredituotiems trečiųjų valstybių ir tarptautinių organizacijų atstovams. Valstybės narės apie šiuos sąrašus ir visus jų pakeitimus praneša Komisijai ir AMLA.

2. Komisija sudaro ir nuolat atnaušina tikslų pareigų, kurios laikomos svarbiomis viešosiomis pareigomis Sąjungos lygmeniu, sąrašą. Į tą sąrašą taip pat įtraukiamos pareigos, kurios gali būti pavestos Sąjungos lygmeniu akredituotiems trečiųjų valstybių ir tarptautinių organizacijų atstovams.
3. Remdamasi šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytais sąrašais Komisija 2 straipsnio 25 punkto tikslais turi sudaryti bendrą visų svarbių viešųjų pareigų sąrašą. Šį bendrą sąrašą Komisija paskelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Šį sąrašą AMLA paskelbia savo interneto svetainėje.

34 straipsnis

Politikoje dalyvaujantys asmenys, kurie yra draudimo sutarčių naudos gavėjai

Įpareigotieji subjektai imasi pagrįstų priemonių nustatyti, ar gyvybės draudimo ar kito su investicijomis susijusio draudimo sutarties naudos gavėjai arba, jeigu reikia, naudos gavėjo tikrasis savininkas yra politikoje dalyvaujantys asmenys. Tų priemonių imamasi ne vėliau kaip išmokant išmokas arba visiškai ar iš dalies perduodant draudimo sutartį. Nustačius didesnę riziką, be 16 straipsnyje nustatytų išsamaus klientų patikrinimo priemonių, įpareigotieji subjektai turi:

- a) informuoti vyresniąją vadovybę prieš išmokėdami pajamas pagal draudimo sutartį;
- b) atlikti griežtesnį visų verslo santykių su draudėju patikrinimą.

35 straipsnis

Politikoje nebedalyvaujantiems asmenims taikomos priemonės

1. Kai politikoje dalyvaujantis asmuo nustoja eiti svarbias viešąsias pareigas Sąjungoje, valstybėje narėje, trečiojoje valstybėje arba tarptautinėje organizacijoje, vertindami pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo riziką pagal 16 straipsnį įpareigotieji subjektai atsižvelgia į to asmens tebekeliamą riziką.
2. Siekdami sumažinti verslo santykių keliamą riziką, įpareigotieji subjektai taiko vieną ar kelias 28 straipsnio 4 dalyje nurodytas priemones tol, kol bus nustatyta, kad asmuo nebekelia rizikos, tačiau bet kuriuo atveju ne trumpiau kaip 12 mėnesių po to, kai jis nustoja eiti svarbias viešąsias pareigas.
3. 2 dalyje nurodyta prievolė atitinkamai taikoma, kai įpareigotasis subjektas užmezga verslo santykius su asmeniu, kuris anksčiau ėjo svarbias viešąsias pareigas Sąjungoje, valstybėje narėje, trečiojoje valstybėje arba tarptautinėje organizacijoje.

36 straipsnis

Politikoje dalyvaujančių asmenų šeimos nariai ir artimi pagalbininkai

32, 34 ir 35 straipsniuose nurodytos priemonės taip pat taikomos politikoje dalyvaujančių asmenų šeimos nariams ir artimiems pagalbininkams.

5 SKIRSNIS

Specialios išsamaus klientų patikrinimo nuostatos

37 straipsnis

Gyvybės draudimo ir kito su investicijomis susijusio draudimo sektoriaus specifikacijos

Gyvybės draudimo ar kito su investicijomis susijusio draudimo veiklos atveju, be išsamaus klientų patikrinimo priemonių, kurias reikalaujama taikyti klientui ir tikrajam savininkui, įpareigotieji subjektai gyvybės draudimo ir kito su investicijomis susijusio draudimo sutarčių naudos gavėjų atžvilgiu, kai tik naudos gavėjai yra nustatomi arba nurodomi, taiko toliau nurodytas išsamaus klientų patikrinimo priemones:

- a) naudos gavėjų, kurie nustatomi kaip konkrečiai įvardyti asmenys arba juridinės struktūros, atžvilgiu – pasižymėti asmens arba struktūros vardą ir pavardę arba pavadinimą;
- b) naudos gavėjų, kurie nurodomi pagal požymius ar klasę arba kitais būdais, atžvilgiu – gauti pakankamai informacijos apie tuos naudos gavėjus, kad galėtų nustatyti naudos gavėjo tapatybę išmokų išmokėjimo metu.

Taikant pirmos pastraipos a ir b punktus, naudos gavėjų ir, jeigu reikia, jų tikrųjų savininkų tapatybės tikrinimas turi būti atliekamas išmokų išmokėjimo metu. Kai gyvybės draudimas ar kitas su investicijomis susijęs draudimas visiškai arba iš dalies perduodamas trečiajai šaliai, įpareigotieji subjektai, žinodami apie perdavimą, tikrojo savininko tapatybę nustato perduodami draudimą fiziniam ar juridiniam asmeniui arba juridinei struktūrai, savo naudai gausiantiems perduodamos draudimo sutarties vertę.

6 SKIRSNIS

Trečiųjų šalių veikla

38 straipsnis

Bendrosios nuostatos dėl kliovimosi kitais įpareigotaisiais subjektais

1. Vykdydami 16 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose nustatytus išsamaus klientų patikrinimo reikalavimus, įpareigotieji subjektai gali kliautis kitais įpareigotaisiais subjektais, nepriklausomai nuo to, ar jie yra valstybėje narėje, ar trečiojoje valstybėje, jeigu:
 - a) tie kiti įpareigotieji subjektai taiko šiame reglamente nustatytus arba lygiaverčius išsamaus klientų patikrinimo ir įrašų saugojimo reikalavimus, kai tie kiti įpareigotieji subjektai yra įsteigti arba veikia trečiojoje valstybėje;
 - b) kiti įpareigotieji subjektai laikosi kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalavimų ir yra prižiūrimi laikantis Direktyvos *[įterpkite nuorodą – Šeštosios kovos su pinigų plovimu direktyvos pasiūlymas, COM(2021) 423 final]* IV skyriaus.Galutinė atsakomybė už išsamaus klientų patikrinimo reikalavimų įvykdymą tenka kitu įpareigotuoju subjektu besikliaujančiam įpareigotajam subjektui.
2. Nuspręsdami kliautis kitais trečiosiose valstybėse esančiais įpareigotaisiais subjektais, įpareigotieji subjektai atsižvelgia į II ir III prieduose išvardytus geografinės rizikos veiksnius ir į atitinkamą Komisijos, AMLA ar kitos kompetentingos institucijos pateiktą informaciją arba gaires.
3. Grupei priklausančių įpareigotųjų subjektų atveju šio straipsnio ir 39 straipsnio reikalavimų laikymasis gali būti užtikrinamas taikant grupės politiką, kontrolės priemones ir procedūras, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

- a) įpareigotasis subjektas kliaujasi tik įpareigotojo subjekto, kuris priklauso tai pačiai grupei, pateikta informacija;
 - b) grupė taiko kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu politiką ir procedūras, išsamaus klientų patikrinimo priemonės ir įrašų saugojimo taisyklės, kurios visiškai atitinka šį reglamentą arba lygiavertes trečiųjų valstybių taisyklės;
 - c) veiksmingą b punkte nurodytų reikalavimų įgyvendinimą grupės lygmeniu laikdamasi Direktyvos [įterpkite nuorodą – Šeštosios kovos su pinigų plovimu direktyvos pasiūlymas, COM(2021) 423 final] IV skyriaus prižiūri buveinės valstybės narės priežiūros valdžios institucija arba, laikdamasi trečiosios valstybės taisyklių, trečiosios valstybės priežiūros valdžios institucija.
4. Įpareigotieji subjektai negali kliautis šio skyriaus 2 skirsnyje nurodytose trečiojoje valstybėje įsteigtais įpareigotaisiais subjektais. Tačiau Sąjungoje įsteigti įpareigotieji subjektai, kurių filialai ir patronuojamosios įmonės yra įsteigti tose trečiojoje valstybėje, gali kliautis tokiais filialais ir patronuojamosiomis įmonėmis, jei tenkinamos visos 3 dalies a–c punktuose nustatytos sąlygos.

39 straipsnis

Kliovimosi kitu įpareigotuoju subjektu procesas

1. Įpareigotieji subjektai iš įpareigoto subjekto, kuriuo kliaujamasi, gauna visą reikiamą informaciją, susijusią su 16 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a, b ir c punktuose nustatytais išsamaus klientų patikrinimo reikalavimais arba pradedamu verslu.
2. Kitais įpareigotaisiais subjektais besikliaujantys įpareigotieji subjektai imasi visų būtinų veiksmų, kad užtikrintų, jog įpareigotasis subjektas, kuriuo kliaujamasi, paprašius pateiktų:
 - a) surinktos kliento tapatybės nustatymui reikalingos informacijos kopijas;
 - b) visus patvirtinamuosius dokumentus ar patikimus informacijos šaltinius, kurie buvo naudojami nustatant kliento ir, jeigu reikia, tikrųjų kliento savininkų arba asmenų, kurių vardu veikia klientas, tapatybę, įskaitant duomenis, gautus elektroninės atpažinties priemonėmis ir teikiant atitinkamas patikimumo užtikrinimo paslaugas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 910/2014, ir
 - c) visą surinktą informaciją apie verslo santykių tikslą ir numatomą pobūdį.
3. 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją įpareigotasis subjektas, kuriuo kliaujamasi, pateikia nedelsdamas ir bet kuriuo atveju per penkias darbo dienas.
4. 1 ir 2 dalyse nurodytos informacijos ir dokumentų perdavimo sąlygos nurodomos įpareigotųjų subjektų rašytiniame susitarime.
5. Jeigu įpareigotasis subjektas kliaujasi įpareigotuoju subjektu, kuris priklauso jo grupei, vietoje rašytinio susitarimo gali būti taikoma grupės lygmeniu nustatyta vidaus procedūra, jeigu įvykdomos 38 straipsnio 2 dalies sąlygos.

40 straipsnis

Funkcijų perdavimas

1. Vykdydami išsamų klientų patikrinimą, įpareigotieji subjektai iš šio reglamento reikalavimų kylančias funkcijas gali perduoti atstovui arba išorės paslaugų teikėjui,

kuris gali būti ir fizinis, ir juridinis asmuo, išskyrus fizinius ar juridinius asmenis, kurie gyvena arba yra įsteigti šio skyriaus 2 skirsnyje nurodytose trečiosiose valstybėse.

Įpareigotasis subjektas išlieka visiškai atsakingas už bet kokius atstovų ar išorės paslaugų teikėjų, kuriems perduodamos funkcijos, veiksmus.

2. Pagal 1 dalį perduodamos funkcijos negali būti vykdomos taip, kad iš esmės pablogėtų įpareigotojo subjekto priemonių ir procedūrų, kuriomis siekiama laikytis šio reglamento ir Reglamento *[įterpkite nuorodą – pasiūlymas dėl naujos Reglamento (ES) 2015/847 redakcijos, COM(2021) 422 final]* reikalavimų, kokybė. Šios funkcijos negali būti perduodamos jokiais aplinkybėmis:
 - a) įpareigotojo subjekto rizikos vertinimo tvirtinimas;
 - b) pagal 7 straipsnį taikomos vidaus kontrolės priemonės;
 - c) įpareigotojo subjekto politikos, kontrolės priemonių ir procedūrų rengimas ir tvirtinimas siekiant laikytis šio reglamento reikalavimų;
 - d) rizikos profilio priskyrimas galimam klientui ir verslo santykių su tuo klientu užmezgimas;
 - e) įtartinų ar neįprastų sandorių ir veiklos aptikimo kriterijų nustatymas;
 - f) pranešimų apie įtartiną veiklą ar ribinėmis vertėmis grindžiamos informacijos teikimas FŽP pagal 50 straipsnį.
3. Jeigu įpareigotasis subjektas perduoda funkcijas pagal 1 dalį, jis užtikrina, kad atstovas arba išorės paslaugų teikėjas taikytų įpareigotojo subjekto patvirtintas priemones ir procedūras. Tokių funkcijų vykdymo sąlygos nustatomos įpareigotojo subjekto ir subjekto, kuriam perduotos funkcijos, rašytiniame susitarime. Įpareigotasis subjektas vykdo reguliarią kontrolę, kad įsitikintų, ar subjektas, kuriam perduotos funkcijos, veiksmingai įgyvendina tokias priemones ir procedūras. Šios kontrolės dažnumas nustatomas atsižvelgiant į perduodamų funkcijų svarbą.
4. Įpareigotieji subjektai užtikrina, kad perduotos funkcijos nebūtų vykdomos taip, kad iš esmės pablogėtų priežiūros valdžios institucijų galimybės stebėti ir atsekti, kaip įpareigotasis subjektas laikosi visų šiame reglamente nustatytų reikalavimų.

41 straipsnis

Gairės dėl trečiųjų šalių veiklos

AMLA iki *[3 metai po šio reglamento įsigaliojimo dienos]* paskelbia įpareigotiesiems subjektams skirtas gaires dėl:

- a) aplinkybių, kurios yra priimtinos, kad įpareigotieji subjektai galėtų kliautis kito įpareigotojo subjekto surinkta informacija, įskaitant nuotoliniu būdu vykdomo išsamaus klientų patikrinimo atvejus;
- b) funkcijų perdavimo santykių užmezgimo pagal 40 straipsnį, jų valdymo ir procedūrų, skirtų stebėti, kaip funkcijas vykdo subjektai, kuriems jos perduotos, ypač ypatingos svarbos funkcijų atveju;
- c) kiekvieno dalyvio vaidmenų ir atsakomybės, nepriklausomai nuo to, ar kliaujamasi kitu įpareigotuoju subjektu, ar perduodamos funkcijos;

- d) priežiūros metodų, susijusių su kliovimusi kitais įpareigotaisiais subjektais ir funkcijų perdavimu.

IV SKYRIUS

TIKROSIOS NUOSAVYBĖS SKAIDRUMAS

42 straipsnis

Bendrovių ir kitų juridinių asmenų tikrųjų savininkų nustatymas

1. Bendrovių atveju 2 straipsnio 22 punkte apibrėžtas tikrasis savininkas (-ai) yra fizinis (-iai) asmuo (-enys), kuris (-ie) tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja bendrovę turėdamas (-i) nuosavybės dalį arba kitomis priemonėmis.

Šiame straipsnyje „kontrolė turint nuosavybės dalį“ reiškia kontrolę turint 25 proc. nuosavybės dalį pridėjus vieną iš akcijų ar balsavimo teisių, ar kitą nuosavybės dalį bendrovėje, įskaitant pareikštinių akcijų valdymą, kiekviename nuosavybės lygmenyje.

Šiame straipsnyje „kontrolė kitomis priemonėmis“ apima bent vieną iš šių elementų:

- a) teisę skirti ar atleisti daugiau nei pusę bendrovės valdybos narių ar panašių pareigūnų,
- b) galimybę daryti didelę įtaką bendrovės priimamiems sprendimams, įskaitant veto teises, sprendimų teises ir bet kokius sprendimus dėl pelno paskirstymo ar turto perkėlimo;
- c) bendrai arba atskirai vykdomą kontrolę per oficialius ar neoficialius susitarimus su savininkais, nariais ar bendrovėmis, įstatų nuostatas, partnerystės sutartis, jungimosi į sindikatus sutartis ar lygiaverčius dokumentus, priklausomai nuo konkrečių juridinio asmens savybių, taip pat susitarimus dėl balsavimo;
- d) ryšius su vadovų ar direktorių arba juridinio asmens savininkų ar jį kontroliuojančių asmenų šeimos nariais;
- e) oficialius ar neoficialius susitarimus dėl paskirtųjų asmenų.

Nuspręsti, ar kontrolė vykdoma kitomis priemonėmis, galima ir vadovaujantis Direktyvos 2013/34/ES 22 straipsnio 1–5 dalyse išdėstytais kriterijais.

2. Juridinių asmenų, kurie nėra bendrovės, atveju tikrasis (-ieji) savininkas (-ai) pagal 2 straipsnio 22 dalį yra fizinis (-iai) asmuo (-enys), kurio (-ių) tapatybė nustatoma pagal šio straipsnio 1 dalį, išskyrus atvejus, kai taikoma 43 straipsnio 2 dalis.
3. Valstybės narės ne vėliau kaip [3 mėnesiai nuo šio reglamento taikymo pradžios datos] pateikia Komisijai bendrovių ir kitų pagal jų nacionalinės teisės aktus veikiančių juridinių asmenų, kurių tikrasis (-ieji) savininkas (-ai) nustatomi pagal 1 dalies nuostatas, rūšių sąrašą. Pranešime nurodomos konkrečios subjektų kategorijos, jų savybių aprašymas, pavadinimai ir, kai taikoma, teisinis pagrindas pagal valstybių narių nacionalinės teisės aktus. Jame taip pat nurodoma, ar dėl ypatingos juridinių asmenų, kurie nėra bendrovės, formos ir struktūros taikomas 45 straipsnio 3 dalyje numatytas mechanizmas, kartu pateikiant išsamų to pagrindimą.
4. Komisija iki [1 metai nuo šio reglamento taikymo pradžios datos] valstybėms narėms pateikia rekomendacijas dėl konkrečių taisyklių ir kriterijų, kuriais vadovaujantis turi būti nustatomas (-i) juridinių asmenų, kurie nėra bendrovės,

tikrasis (-ieji) savininkas (-ai). Jeigu valstybės narės nusprendžia nesilaikyti jokių rekomendacijų, jos apie tai praneša Komisijai ir nurodo tokio sprendimo priežastis.

5. Šio skyriaus nuostatos netaikomos:

- a) bendrovėms, įtrauktoms į biržos sąrašus reguliuojamoje rinkoje, kurioje taikomi Sąjungos teisės aktus atitinkantys informacijos atskleidimo reikalavimai arba lygiaverčiai tarptautiniai standartai; ir
- b) viešosios teisės reglamentuojamiems subjektams, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/24/ES³⁵ 2 straipsnio 1 dalies 4 punkte.

43 straipsnis

Tikrųjų tiesioginės patikos fondų ir panašių juridinių asmenų ar struktūrų savininkų nustatymas

1. Tiesioginės patikos fondų atveju tikrieji savininkai yra visi šie fiziniai asmenys:

- a) patikėtojas (-ai);
- b) patikėtinis (-ai);
- c) saugotojas (-ai) (jei esama);
- d) naudos gavėjai arba, jeigu yra tam tikra naudos gavėjų kategorija, tos kategorijos asmenys, kurie gauna naudos iš juridinės struktūros arba subjekto, nepriklausomai nuo taikomų ribų, ir naudos gavėjų kategorija. Tačiau pensijų sistemų, kurioms taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/2341³⁶ ir kurios yra skirtos tam tikrai naudos gavėjų kategorijai, atveju naudos gavėjas yra tik naudos gavėjų kategorija;
- e) bet kuris kitas fizinis asmuo, faktiškai kontroliuojantis tiesioginės patikos fondą per tiesioginę arba netiesioginę nuosavybę arba kitomis priemonėmis, įskaitant kontrolės ar nuosavybės grandinę.

2. Į tiesioginės patikos fondus panašių juridinių asmenų ir juridinių struktūrų atveju tikrieji savininkai yra fiziniai asmenys, kurių pareigos yra lygiavertės arba panašios į 1 dalyje nurodytas pareigas.

Valstybės narės iki [3 mėnesiai nuo šio reglamento taikymo pradžios] pateikia Komisijai į tiesioginės patikos fondus panašių juridinių struktūrų ir juridinių asmenų, kurių tikrasis (-ieji) savininkas (-ai) nustatomas (-i) pagal 1 dalį, sąrašą.

3. Komisijai suteikiami įgaliojimai įgyvendinimo aktu priimti pagal valstybių narių įstatymus reglamentuojamų juridinių struktūrų ir juridinių asmenų, kuriems turėtų būti taikomi tie patys tikrosios nuosavybės skaidrumo reikalavimai kaip ir tiesioginės patikos fondams, sąrašą. Įgyvendinimo aktas priimamas laikantis šio reglamento 61 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

44 straipsnis

³⁵ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (Tekstas svarbus EEE) (OL L 94, 2014 3 28), p. 65).

³⁶ 2016 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/2341 dėl profesinių pensijų įstaigų (PPI) veiklos ir priežiūros (OL L 354, 2016 12 23, p. 37).

Tikrosios nuosavybės informacija

1. Taikant šį reglamentą informacija apie tikruosius savininkus turi būti tinkama, tiksli ir aktuali ir apimti šiuos dalykus:
 - a) tikrojo savininko vardą ir pavardę, visą informaciją apie gimimo vietą ir datą, gyvenamosios vietos adresą, gyvenamosios vietos valstybę ir pilietybę arba pilietybės, nacionalinį asmens identifikavimo numerį ir jo šaltinį, pavyzdžiui, pasą ar nacionalinį asmens tapatybės dokumentą, ir, kai taikoma, mokesčių mokėtojo identifikacinį numerį arba kitą lygiavertį numerį, kuris asmeniui suteikiamas jo įprastos gyvenamosios vietos valstybėje;
 - b) su juridiniu asmeniu arba juridine struktūra susijusių naudos teisių pobūdį ir mastą, kontroliuojant per turimą nuosavybės dalį ar kitomis priemonėmis, taip pat turimų naudos teisių įgijimo datą;
 - c) informaciją apie juridinį asmenį ar juridinę struktūrą, kurios tikrasis savininkas yra fizinis asmuo pagal 16 straipsnio 1 dalies b punktą, taip pat kontrolės ir nuosavybės struktūros aprašymą.
2. Informacija apie tikruosius savininkus turi būti gaunama per 14 kalendorinių dienų nuo juridinių asmenų arba juridinių struktūrų sukūrimo. Ji atnaujinama operatyviai ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per 14 kalendorinių dienų nuo tikrojo (-ųjų) savininko (-ų) pasikeitimo ir kasmet.

45 straipsnis

Juridinių asmenų pareigos

1. Visos Sąjungoje įsteigtos bendrovės ir kiti juridiniai asmenys gauna ir saugo tinkamą, tikslią ir aktualią informaciją apie tikruosius savininkus.

Juridiniai asmenys, be informacijos apie savo teisėtą (-us) savininką (-us), įpareigotiesiems subjektams teikia informaciją apie tikrąjį (-uosius) savininką (-us), kai įpareigotieji subjektai įgyvendina III skyriuje nustatytas išsamaus klientų patikrinimo priemonės.

Bendrovių ar kitų juridinių asmenų tikrasis (-ieji) savininkas (-ai) šiems subjektams teikia visą bendrovei ar kitam juridiniam asmeniui reikalingą informaciją.
2. Jeigu, išnaudojus visas įmanomas 42 ir 43 straipsniuose nurodytas tapatybės nustatymo priemones, nė vienas asmuo nenustatomas kaip tikrasis savininkas arba kyla abejonių, kad nustatytas asmuo (-enys) yra tikrasis (-ieji) savininkas (-ai), bendrovės ar kiti juridiniai asmenys saugo įrašus apie veiksmus, kurių buvo imtasi siekiant nustatyti tikrąjį (-uosius) savininką (-us).
3. 2 dalyje nurodytais atvejais teikdami informaciją apie tikruosius savininkus pagal šio reglamento 16 straipsnį ir Direktyvos *[įterpkite nuorodą – Šeštosios kovos su pinigų plovimu direktyvos pasiūlymas, COM(2021) 423 final]* 10 straipsnį bendrovės arba kiti juridiniai asmenys pateikia:
 - a) pareiškimą su pagrindimu, kad tikrojo savininko nėra arba kad nepavyko nustatyti ir patikrinti tikrojo (-ųjų) savininko (-ų) tapatybės;
 - b) išsamią informaciją apie fizinį (-ius) asmenį (-is), einančius bendrovės arba juridinio asmens vyresniojo (-iųjų) vadovo (-ų) pareigas, kuri turi būti lygiavertė 44 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytai informacijai.

4. Kompetentingoms institucijoms paprašius, juridiniai asmenys nedelsdami pateikia pagal šį straipsnį surinktą informaciją.
5. 4 dalyje nurodyta informacija saugoma penkerius metus nuo dienos, kai bendrovės likviduojamos ar kitaip nutraukia savo veiklą; ją saugo asmenys, kuriuos subjektas paskiria saugoti dokumentus, ar administratoriai, likvidatoriai ar kiti subjektą likviduojant dalyvaujantys asmenys. Už informacijos saugojimą atsakingo asmens tapatybė ir kontaktiniai duomenys perduodami Direktyvos *[įterpkite nuorodą – Šeštosios kovos su pinigų plovimu direktyvos pasiūlymas, COM(2021) 423 final]* 10 straipsnyje nurodytiems registrams.

46 straipsnis

Patikėtinių pareigos

1. Bet kokio valstybėje narėje administruojamo tiesioginės patikos fondo patikėtiniai ir lygiavertės pareigas panašioje juridinėje struktūroje einantys asmenys turi gauti ir turėti tinkamą, tikslią ir aktualią informaciją apie tikruosius juridinės struktūros savininkus. Ši informacija saugoma penkerius metus po to, kai nutraukiami jų ryšiai su tiesioginės patikos fondu ar panašia juridine struktūra.
2. 1 dalyje nurodyti asmenys atskleidžia informaciją apie savo statusą ir tikrąjį (-uosius) savininką (-us) įpareigotiesiems subjektams, kai įpareigotieji subjektai įgyvendina III skyriuje nustatytas išsamaus klientų patikrinimo priemones.
3. Tiesioginės patikos fondo ar panašios juridinės struktūros tikrasis (-ieji) savininkas (-ai), kurie nėra patikėtiniai ar jam lygiavertės pareigas einantys asmenys, patikėtiniui ar lygiavertės pareigas panašioje juridinėje struktūroje einančiam asmeniui pateikia visą informaciją, kuri yra būtina siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi šio skyriaus reikalavimų.
4. Kompetentingoms institucijoms paprašius, tiesioginės patikos fondo patikėtiniai ir lygiavertės pareigas panašioje juridinėje struktūroje einantys asmenys nedelsdami pateikia pagal šį straipsnį surinktą informaciją.

47 straipsnis

Paskirtųjų asmenų pareigos

Bendrovių ar kitų juridinių asmenų nominalūs akcininkai ir nominalūs direktoriai turi turėti pakankamai informacijos apie juos paskyrusio asmens ir bet kurio juos paskyrusio (-ių) asmens (-ų) tikrojo savininko (-ų) tapatybę ir atskleisti juos bei jų statusą bendrovėms ar kitiems juridiniams asmenims. Bendrovės ar kiti juridiniai asmenys šią informaciją perduoda pagal Direktyvos *[įterpkite nuorodą – Šeštosios kovos su pinigų plovimu direktyvos pasiūlymas, COM(2021) 423 final]* 10 straipsnį sukurtiems registrams.

Bendrovės ir kiti juridiniai asmenys šią informaciją taip pat perduoda įpareigotiesiems subjektams, kai įpareigotieji subjektai įgyvendina III skyriuje nustatytas išsamaus klientų patikrinimo priemones.

48 straipsnis

Užsienio juridiniai asmenys ir struktūros

1. Informacija apie už Sąjungos ribų įsteigtų juridinių asmenų arba už Sąjungos ribų administruojamų tiesioginės patikos fondų ar panašių juridinių struktūrų tikruosius

savininkus saugoma Direktyvos [įterpkite nuorodą – Šeštosios kovos su pinigų plovimu direktyvos pasiūlymas, COM(2021) 423 final] 10 straipsnyje nurodytame centriniame registre, sukurtame valstybės narės, kurioje tokie subjektai ar tiesioginės patikos fondų patikėtiniai arba lygiavertės pareigas panašiose juridinėse struktūrose einantys asmenys:

- a) užmezga verslo santykius su įpareigotuoju subjektu;
- b) įsigyja nekilnojamojo turto savo teritorijoje.

2. Jeigu juridinis asmuo, tiesioginės patikos fondo patikėtinis arba lygiavertės pareigas panašioje juridinėje struktūroje einantis asmuo užmezga daug verslo santykių arba įsigyja nekilnojamojo turto skirtingose valstybėse narėse, vienos valstybės narės centriniame registre saugomas informacijos apie tikruosius savininkus registracijos liudijimas laikomas pakankamu registracijos įrodymu.

49 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato taisykles, pagal kurias, pažeidus šio skyriaus nuostatas, taikomos sankcijos, ir imasi visų priemonių, reikalingų jų vykdymui užtikrinti. Numatomos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

Valstybės narės apie sankcijų taisykles ir jų teisinį pagrindą praneša Komisijai iki [6 mėnesiai po šio reglamento įsigaliojimo dienos] ir nedelsdamos jai praneša apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.

V SKYRIUS PAREIGA PRANEŠTI

50 straipsnis

Pranešimai apie įtartinus sandorius

1. Įpareigotieji subjektai praneša FŽP apie visus įtartinus sandorius, įskaitant bandymus atlikti tokius sandorius.

Įpareigotieji subjektai ir atitinkamais atvejais jų direktoriai ir darbuotojai turi visapusiškai bendradarbiauti ir skubiai:

- a) savo iniciatyva pranešti FŽP, jeigu įpareigotasis subjektas žino, įtaria ar turi pakankamai pagrindo įtarti, kad lėšos, neatsižvelgiant į atitinkamą sumą, yra pajamos iš nusikalstamos veiklos arba susijusios su terorizmo finansavimu, ir reaguodami į FŽP prašymus tokiais atvejais pateikti papildomos informacijos;
- b) FŽP pateikus prašymą jam tiesiogiai suteikti visą reikiamą informaciją.

Taikant a ir b punktus, įpareigotieji subjektai į FŽP prašymą suteikti informaciją turi atsakyti per 5 dienas. Pagrįstais ir skubiais atvejais FŽP gali sutrumpinti tokį terminą iki 24 valandų.

2. Taikant 1 dalį, įpareigotieji subjektai pagal 20 straipsnį nustatytus sandorius turi vertinti kaip netipinius, kad nustatytų tuos, kurie, kaip įtariama, gali būti susiję su pinigų plovimu ar terorizmo finansavimu.

Įtarimas grindžiamas kliento savybėmis, sandorio ar veiklos dydžiu ir pobūdžiu, kelių sandorių ar veiklos sąsajomis ir bet kuriomis kitomis įpareigotajam subjektui

žinomomis aplinkybėmis, įskaitant sandorio ar veiklos suderinamumą su kliento rizikos profiliu.

3. AMLA iki [2 metai po šio reglamento įsigaliojimo dienos] parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus ir pateikia juos tvirtinti Komisijai. Šiuose techninių įgyvendinimo standartų projektuose nurodoma forma, kuri turi būti naudojama pranešant apie įtartinus sandorius pagal 1 dalį.
4. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti šio straipsnio 3 dalyje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento [įterpkite nuorodą – pasiūlymas įsteigti kovos su pinigų plovimu instituciją, COM(2021) 421 final] 42 straipsnį.
5. AMLA paskelbia ir periodiškai atnauja neįprastos ar įtartinos veiklos ar elgesio rodiklių gaires.
6. Pagal 9 straipsnio 3 dalį paskirtas asmuo perduoda šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją valstybės narės, kurios teritorijoje yra įsteigtas informaciją perduodantis įpareigotasis subjektas, FŽP.

51 straipsnis

Specialios nuostatos dėl tam tikrų kategorijų įpareigotųjų subjektų pranešimų apie įtartinus sandorius

1. Nukrypdamos nuo 50 straipsnio 1 dalies, valstybės narės gali leisti 3 straipsnio 3 punkto a, b ir d papunkčiuose nurodytiems įpareigotiesiems subjektams perduoti 50 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją valstybės narės paskirtam savireguliacinio organui.

Paskirtas savireguliacinio organas turi nedelsdamas ir nefiltruodamas perduoti pirmoje pastraipoje nurodytą informaciją FŽP.
2. 50 straipsnio 1 dalyje nustatyti įpareigojimai netaikomi notarams, advokatams ir kitiems nepriklausomiems teisininkams, auditoriams, išorės apskaitininkams ir mokesčių konsultantams tokia apimtimi, kokia ta išimtis susijusi su informacija, kurią jie gauna iš savo kliento arba apie savo klientą, nustatydami savo kliento teisinę padėtį arba gindami savo klientą ar jam atstovaudami teismo procese arba su juo susijusiais atvejais, įskaitant konsultacijų dėl tokio proceso inicijavimo ar vengimo teikimą, nepriklausomai nuo to, ar tokia informacija yra gauta arba įgyta prieš tokį procesą, tokio proceso metu ar jam pasibaigus.

52 straipsnis

FŽP sutikimas dėl sandorio vykdymo

1. Įpareigotieji subjektai nevykdo sandorių, kurie, kiek jiems žinoma ar kaip jie įtaria, yra susiję su pajamomis iš nusikalstamos veiklos arba terorizmo finansavimu, kol neįvykdo būtino veiksmo pagal 50 straipsnio 1 dalies antros pastraipos a punktą ir neįvykdo FŽP arba kitos kompetentingos institucijos tolesnių konkrečių nurodymų pagal taikomą teisę.
2. Jeigu nevykdyti 1 dalyje nurodytų sandorių neįmanoma arba jeigu dėl tokio nevykdymo gali būti pakenkta pastangoms išaiškinti asmenis, kurie turi naudoti iš įtariamo sandorio, atitinkami įpareigotieji subjektai praneša FŽP iš karto po jų įvykdymo.

53 straipsnis

Informacijos atskleidimas FŽP

Kai įpareigotasis subjektas arba tokio įpareigotojo subjekto darbuotojas ar direktorius gera valia atskleidžia informaciją pagal 50 ir 51 straipsnius, laikoma, kad šitaip nebuvo pažeistas joks informacijos atskleidimo apribojimas, nustatytas sutartimi arba bet kokia įstatymų ar kitų teisės aktų nuostata, o įpareigotajam subjektui arba jo direktoriams ar darbuotojams netaikoma jokia atsakomybė net ir tokiomis aplinkybėmis, kai jie tiksliai nežinojo, kokia buvo susijusi nusikalstama veikla, ir nepriklausomai nuo to, ar neteisėta veikla iš tikrųjų vykdyta.

54 straipsnis

Draudimas atskleisti informaciją

1. Įpareigotieji subjektai ir jų direktoriai bei darbuotojai nei susijusiam klientui, nei kitiems tretiesiems asmenims negali atskleisti, kad informacija yra, bus ar buvo perduodama pagal 50 arba 51 straipsnį arba kad yra ar gali būti atliekamas tyrimas dėl pinigų plovimo ar terorizmo finansavimo.
2. 1 dalis netaikoma informacijos atskleidimui kompetentingoms institucijoms ir savireguliacijos organams, kai jie vykdo priežiūros funkcijas, arba informacijos atskleidimui siekiant tirti pinigų plovimo, terorizmo finansavimo ir kitą nusikalstamą veiklą ir vykdyti baudžiamąjį persekiojimą.
3. Nukrypstant nuo 1 dalies, atskleista informacija gali keistis įpareigotieji subjektai, kurie priklauso tai pačiai grupei, arba tie subjektai ir trečiosiose valstybėse įsteigti jų filialai ir patronuojamosios įmonės, jei tie filialai ir patronuojamosios įmonės visiškai laikosi visos grupės politikos ir procedūrų, įskaitant keitimosi informacija grupės viduje procedūras pagal 13 straipsnį, ir visos grupės politika ir procedūros atitinka šiame reglamente nustatytus reikalavimus.
4. Nukrypstant nuo 1 dalyje nustatyto draudimo informacija gali keistis 3 straipsnio 3 punkto a ir b papunkčiuose nurodyti įpareigotieji subjektai arba trečiųjų valstybių, kurios taiko šio reglamento reikalavimams lygiaverčius reikalavimus, subjektai, kurie vykdo savo profesinę veiklą būdami arba nebūdami vieno juridinio asmens ar didesnės struktūros, kuriai priklauso asmuo ir kuri turi bendrus savininkus ir vadovybę arba kurioje vykdoma bendra atitikties reikalavimams kontrolė, įskaitant tinklus ar bendrijas, darbuotojai.
5. 3 straipsnio 1 ir 2 punktuose bei 3 punkto a ir b papunkčiuose nurodytų įpareigotųjų subjektų atžvilgiu tokiais atvejais, kurie yra susiję su tuo pačiu klientu ir tuo pačiu sandoriu, apimančiu du arba daugiau įpareigotųjų subjektų, ir nukrypstant nuo 1 dalies, informacija gali keistis atitinkami įpareigotieji subjektai tarpusavyje, jeigu jie yra Sąjungoje, arba ja galima keistis su subjektais, esančiais trečiojoje valstybėje, kuri taiko šio reglamento reikalavimams lygiaverčius reikalavimus, ir jeigu jie priklauso tai pačiai įpareigotųjų subjektų kategorijai bei jiems taikomi profesinės paslapties ir asmens duomenų apsaugos reikalavimai.
6. Jeigu 3 straipsnio 3 punkto a ir b papunkčiuose nurodyti įpareigotieji subjektai siekia įtikinti klientą neužsiimti neteisėta veikla, tai nelaikoma 1 dalyje apibrėžtu informacijos atskleidimu.

VI SKYRIUS

DUOMENŲ APSAUGA IR ĮRAŠŲ SAUGOJIMAS

55 straipsnis

Tam tikrų kategorijų asmens duomenų tvarkymas

1. Įpareigotieji subjektai gali tvarkyti Reglamento (ES) 2016/679 9 straipsnio 1 dalyje nurodytų specialių kategorijų asmens duomenis ir to reglamento 10 straipsnyje nurodytus asmens duomenis apie apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas tiek, kiek tai yra tikrai būtina siekiant užkirsti kelią pinigų plovimui ir terorizmo finansavimui, taikydami 2 ir 3 dalyse numatytas apsaugos priemones.
2. Įpareigotieji subjektai gali tvarkyti asmens duomenis, kuriems taikomas Reglamento (ES) 2016/679 9 straipsnis, jeigu:
 - a) įpareigotieji subjektai praneša savo klientams ar galimiems klientams, kad tokių kategorijų duomenys gali būti tvarkomi siekiant laikytis šio reglamento reikalavimų;
 - b) duomenys gaunami iš patikimų šaltinių, jie yra tikslūs ir atnaujinami;
 - c) įpareigotasis subjektas imasi aukšto saugumo lygio priemonių, kaip numatyta Reglamento (ES) 2016/679 32 straipsnyje, visų pirma susijusių su konfidencialumu.
3. Be to, kas numatyta 2 dalyje, įpareigotieji subjektai gali tvarkyti asmens duomenis, kuriems taikomas Reglamento (ES) 2016/679 10 straipsnis, jeigu:
 - a) tokie asmens duomenys yra susiję su pinigų plovimu, jo pirminiais nusikaltimais arba terorizmo finansavimu;
 - b) įpareigotieji subjektai yra nustatę procedūras, padedančias tvarkant tokius duomenis atskirti įtarimus, tyrimus, teisminį nagrinėjimą ir apkaltinamuosius nuosprendžius, atsižvelgiant į pagrindinę teisę į teisingą bylos nagrinėjimą, teisę į gynybą ir nekaltumo prezumpciją.
4. Asmens duomenis pagal šį reglamentą įpareigotieji subjektai tvarko tik pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo prevencijos tikslais, ir jie negali būti tvarkomi toliau, jeigu tai nesuderinama su tais tikslais. Draudžiama tvarkyti asmens duomenis pagal šį reglamentą komerciniais tikslais.

56 straipsnis

Irašų saugojimas

1. Įpareigotieji subjektai pagal nacionalinę teisę saugo toliau nurodytus dokumentus ir informaciją FŽP ar kitų kompetentingų institucijų vykdomos galimo pinigų plovimo ar terorizmo finansavimo prevencijos, nustatymo ir tyrimo tikslais:
 - a) dokumentų ir informacijos, gautos atliekant išsamų klientų patikrinimą pagal III skyrių, įskaitant informaciją, gautą elektroninės atpažinties priemonėmis, kopijas ir pagal 50 straipsnį atliktos analizės rezultatus;
 - b) sandorių įrodymus ir įrašus apie sandorius, kuriuos sudaro dokumentų originalai arba teismo procesuose pagal taikytiną nacionalinę teisę priimtinos kopijos ir kurie yra būtini nustatant sandorius.
2. Nukrypstant nuo 1 dalies, įpareigotieji subjektai gali nuspręsti pakeisti saugomas informacijos kopijas nuorodomis į tokią informaciją, jeigu tokios informacijos saugojimo pobūdis ir būdas yra tokie, kad įpareigotieji subjektai galėtų nedelsdami pateikti kompetentingoms institucijoms informaciją ir kad jos nebūtų galima modifikuoti ar pakeisti.

Įpareigotieji subjektai, kurie naudojami pirmoje pastraipoje nurodyta nukrypti leidžiančia nuostata, pagal 7 straipsnį parengtose savo vidaus procedūrose nustato informacijos kategorijas, kurių atvejais jie saugos nuorodą, o ne kopijas ar originalus, bei informacijos radimo, kad ją būtų galima pateikti kompetentingoms institucijoms paprašius, procedūras.

3. 1 ir 2 dalyse nurodyta informacija saugoma penkerius metus nuo verslo santykių su klientu pabaigos arba nenuolatinio sandorio dienos. Pasibaigus tam saugojimo terminui įpareigotieji subjektai asmens duomenis ištrina.

Pirmoje pastraipoje nurodytas saugojimo laikotarpis taip pat taikomas duomenims, prieinamiems naudojant Direktyvos *[įterpkite nuorodą – Šeštosios kovos su pinigų plovimu direktyvos pasiūlymas, COM(2021) 423 final]* 14 straipsnyje nurodytus centralizuotus mechanizmus.

4. Jeigu *[šio reglamento taikymo data]* valstybėje narėje vyksta teismo procesai, susiję su įtariamo pinigų plovimo ar terorizmo finansavimo prevencija, nustatymu, tyrimu ar baudžiamuoju persekiojimu už šias veikas, o įpareigotasis subjektas turi informacijos ar dokumentų, susijusių su tais nebaigtais procesais, įpareigotasis subjektas pagal nacionalinę teisę tokią informaciją arba tuos dokumentus gali saugoti penkerius metus nuo *[šio reglamento taikymo data]*.

Valstybės narės, nepažeisdamos nacionalinės baudžiamosios teisės dėl vykstančiuose baudžiamuosiuose tyrimuose ir teismo procesuose naudojamų įrodymų, gali leisti arba reikalauti, kad tokia informacija ar dokumentai būtų saugomi dar penkerius metus, jeigu nustatomas tokio tolesnio saugojimo būtinumas ir proporcingumas įtariamo pinigų plovimo ar terorizmo finansavimo prevencijai, nustatymui, tyrimui ar baudžiamajam persekiojimui.

57 straipsnis

Įrašų teikimas kompetentingoms institucijoms

Įpareigotieji subjektai įdiegia sistemas, kurios leistų saugiais kanalais ir užtikrinant visišką užklausų konfidencialumą išsamiai ir greitai atsakyti į jų FŽP ar kitų kompetentingų institucijų – pagal jų nacionalinę teisę – užklausas, ar jos turi arba per penkerių metų iki tos užklausos laikotarpį turėjo verslo santykių su nurodytais asmenimis ir koks yra arba buvo tokių santykių pobūdis.

VII SKYRIUS

Priemonės, kuriomis siekiama sumažinti dėl anoniminių priemonių kylančią riziką

58 straipsnis

Anoniminės sąskaitos ir pareikštinės akcijos bei pareikštinių akcijų pirkimo teisės (variantai)

1. Kredito įstaigoms, finansų įstaigoms ir kriptoturto paslaugų teikėjams draudžiama teikti anonimines sąskaitas, anonimines banko atsiskaitymo knygeles, anoniminius banko seifus ar anonimines kriptoturto pinigines, taip pat bet kokias sąskaitas, kurias naudojant galima kitaip nuasmeninti informaciją apie kliento sąskaitos turėtoją.

Esamų anoniminių sąskaitų, anoniminių banko atsiskaitymo knygelių, anoniminių banko seifų ar anoniminių kriptoturto piniginių savininkų ir naudos gavėjų atžvilgiu, prieš jiems bet koku būdu panaudojant tokias sąskaitas, atsiskaitymo knygeles,

banko seifus ar kriptovaliutų pinigines, turi būti taikomos išsamaus klientų patikrinimo priemonės.

2. Kaip korteles aptarnaujantys teikėjai veikiančios kredito įstaigos ir finansų įstaigos nepriima mokėjimų, kurie atliekami naudojant trečiosiose valstybėse išduotas anonimines išankstinio mokėjimo korteles, išskyrus atvejus, kai remiantis įrodyta maža rizika Komisijos pagal 22 straipsnį priimtuose techniniuose reguliavimo standartuose numatyta kitaip.
3. Bendrovėms draudžiama išleisti pareikštines akcijas ir visos išleistos pareikštinės akcijos iki [2 metai nuo šio reglamento taikymo pradžios datos] turi būti pakeistos vardinėmis. Tačiau bendrovėms, kurių vertybiniais popieriais leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje arba kurių akcijos yra išleistos kaip tarpininkavimo vertybiniai popieriai, leidžiama išsaugoti pareikštines akcijas.

Bendrovėms draudžiama išleisti pareikštinių akcijų pirkimo teises (variantus), jeigu jos nėra išleidžiamos per tarpininkus.

59 straipsnis

Atsiskaitymų didelėmis grynųjų pinigų sumomis ribos

1. Prekėmis prekiaujantys arba paslaugas teikiantys asmenys gali priimti arba atlikti atsiskaitymus grynaisiais pinigais, kurių suma yra ne didesnė kaip 10 000 EUR arba lygiavertė suma nacionaline ar užsienio valiuta, nepriklausomai nuo to, ar sandoris vykdomas kaip viena operacija ar kaip keletas operacijų, kurios atrodo susijusios.
2. Pasikonsultavusios su Europos Centrinio Banku pagal Tarybos sprendimo 98/415/EB³⁷ 2 straipsnio 1 dalį, valstybės narės gali nustatyti žemesnes ribas. Apie tas žemesnes ribas Komisijai pranešama per 3 mėnesius nuo priemonės taikymo nacionaliniu lygmeniu pradžios.
3. Jeigu nacionaliniu lygmeniu jau yra nustatytos ribos, kurios yra žemesnės už 1 dalyje nustatytą ribą, jos ir toliau taikomos. Valstybės narės apie šias ribas praneša per 3 mėnesius nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.
4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta riba netaikoma:
 - a) mokėjimams tarp fizinių asmenų, kurie nevykdo profesinės veiklos;
 - b) kredito įstaigų patalpose atliktiems mokėjimams ar indėliams. Tokiais atvejais kredito įstaiga apie ribą viršijusį mokėjimą ar indėlį turi pranešti FŽP.
5. Valstybės narės užtikrina, kad būtų imamasi atitinkamų priemonių, įskaitant sankcijas, prieš fizinius ar juridinius asmenis, kurie, kaip įtariama, vykdydami profesinę veiklą pažeidė 1 dalyje nustatytą ribą arba valstybių narių nustatytą žemesnę ribą.
6. Bendras sankcijų dydis apskaičiuojamas pagal atitinkamas nacionalinės teisės nuostatas taip, kad gauti rezultatai būtų proporcingi pažeidimo sunkumui, ir tokiu būdu veiksmingai atgrasytų nuo kitų tokios pačios rūšies nusikaltimų.

VIII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

³⁷ 1998 m. birželio 29 d. Tarybos sprendimas dėl nacionalinių institucijų konsultavimosi su Europos centriniu banku teisės akto projekto nuostatų klausimais (OL L 189, 1998 7 3, p. 42).

60 straipsnis

Deleguotieji aktai

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 23, 24 ir 25 straipsniuose nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo *[šio reglamento įsigaliojimo diena]*.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 23, 24 ir 25 straipsniuose nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.
5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
6. Pagal 23, 24 ir 25 straipsnius priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per vieną mėnesį nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas vienu mėnesiu.

61 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda Pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo prevencijos komitetas, įsteigtas pagal Reglamento *[įterpkite nuorodą – pasiūlymas dėl naujos Reglamento (ES) 2015/847 redakcijos, COM(2021) 422 final]* 28 straipsnį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

62 straipsnis

Peržiūra

Ne vėliau kaip *[5 metai nuo šio reglamento taikymo pradžios]* ir po to kas trejus metus Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia šio reglamento taikymo ataskaitą.

63 straipsnis

Ataskaitos

Ne vėliau kaip *[3 metai nuo šio reglamento taikymo pradžios]* Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitas, kuriose įvertinamas šių priemonių poreikis ir proporcingumas:

- a) juridinių subjektų tikriesiems savininkams nustatyti skirtos procentinės dalies sumažinimo;
- b) tolesnio atsiskaitymų didelėmis grynujų pinigų sumomis ribos sumažinimo.

64 straipsnis

Ryšys su Direktyva 2015/849

Nuorodos į Direktyvą (ES) 2015/849 laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir į Direktyvą [įterpkite nuorodą – Šeštosios kovos su pinigų plovimu direktyvos pasiūlymas, COM(2021) 423 final] ir aiškinamos pagal IV priede pateiktą atitikties lentelę.

65 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo [3 metai nuo jo įsigaliojimo dienos].

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas